

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 192

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 54

22 lipca 2011

Spis treści

I Akty ustawodawcze

ROZPORZĄDZENIA

- ★ **Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 691/2011 z dnia 6 lipca 2011 r. w sprawie europejskich rachunków ekonomicznych środowiska ⁽¹⁾ 1**
- ★ **Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 692/2011 z dnia 6 lipca 2011 r. w sprawie europejskiej statystyki w dziedzinie turystyki i uchylające dyrektywę Rady 95/57/WE ⁽¹⁾ 17**
- ★ **Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 693/2011 z dnia 6 lipca 2011 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Rady (WE) nr 861/2006 ustanawiającego wspólnotowe środki finansowe na rzecz wdrażania wspólnej polityki rybołówstwa oraz w obszarze prawa morza 33**

Cena: 4 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

2011/432/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 9 czerwca 2011 r. w sprawie zatwierdzenia w imieniu Unii Europejskiej Konwencji haskiej z dnia 23 listopada 2007 r. o międzynarodowym dochodzeniu alimentów na rzecz dzieci i innych członków rodziny 39

Konwencja o międzynarodowym dochodzeniu alimentów na rzecz dzieci i innych członków rodziny 51

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie wprowadzania na rynek i stosowania pasz, zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady i uchylającego dyrektywę Rady 79/373/EWG, dyrektywę Komisji 80/511/EWG, dyrektywy Rady 82/471/EWG, 83/228/EWG, 93/74/EWG, 93/113/WE i 96/25/WE oraz decyzję Komisji 2004/217/WE (Dz.U. L 229 z 1.9.2009) 71

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 691/2011

z dnia 6 lipca 2011 r.

w sprawie europejskich rachunków ekonomicznych środowiska

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
w szczególności jego art. 338 ust.1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom
narodowym,stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 3 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej przewiduje między innymi, że Unia „działa na rzecz trwałego rozwoju Europy, którego podstawą jest zrównoważony wzrost gospodarczy oraz stabilność cen, społeczna gospodarka rynkowa o wysokiej konkurencyjności zmierzająca do pełnego zatrudnienia i postępu społecznego oraz wysoki poziom ochrony i poprawy jakości środowiska”.
- (2) Decyzja 1600/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 lipca 2002 r. ustanawiająca szósty wspólnotowy program działań w zakresie środowiska naturalnego ⁽²⁾ potwierdziła, że rzetelne informacje o stanie środowiska i o podstawowych tendencjach, presjach i czynnikach zmian zachodzących w środowisku są niezbędne dla opracowywania i realizacji skutecznej polityki oraz – bardziej ogólnie – dla wzmocnienia roli

obywateli. Należy opracować narzędzia pozwalające na lepsze przedstawienie ogółowi społeczeństwa wpływu działalności gospodarczej na środowisko.

- (3) Rzetelne naukowo podejście do mierzenia deficytu zasobów będzie miało w przyszłości decydujące znaczenie dla zrównoważonego rozwoju Unii.
- (4) Decyzja nr 1578/2007/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2007 r. w sprawie wspólnotowego programu statystycznego na lata 2008–2012 ⁽³⁾ wyraźnie mówi o potrzebie stworzenia wysokiej jakości statystyk i rachunków w dziedzinie środowiska. Ponadto w ramach głównych inicjatyw na lata 2008–2012 decyzja ta przewiduje, że w stosownych przypadkach należy stworzyć podstawy prawne w odniesieniu do głównych dziedzin gromadzonych danych środowiskowych dotychczas nieobjętych aktami prawnymi.
- (5) W komunikacie z dnia 20 sierpnia 2009 r. zatytułowanym „Wyjść poza PKB – pomiar postępu w zmieniającym się świecie” Komisja uznała potrzebę uzupełnienia dotychczasowych wskaźników danymi, które uwzględnią aspekty środowiskowe i społeczne w celu opracowywania bardziej spójnych i kompleksowych polityk. W tym kontekście rachunki ekonomiczne środowiska oferują środki służące do monitorowania presji wywieranych przez gospodarkę na środowisko oraz do zbadania, jak można łągodzić te presje. Ponieważ rachunki ekonomiczne środowiska ukazują interakcje między czynnikami ekonomicznymi, czynnikami związanymi z funkcjonowaniem gospodarstw domowych i czynnikami środowiskowymi, dostarczają one więcej informacji niż same rachunki narodowe. Są one istotnym źródłem danych pomocnych w podejmowaniu decyzji dotyczących środowiska,

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 7 czerwca 2011 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 21 czerwca 2011 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 242 z 10.9.2002, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 344 z 28.12.2007, s. 15.

- a Komisja powinna uwzględniać je podczas przygotowywania ocen skutków regulacji. Zgodnie z założeniami zrównoważonego rozwoju i dążeniem do stworzenia zasobooszczędnej i niskoemisyjnej gospodarki, zawartymi w strategii Europa 2020 i różnych znaczących inicjatywach, tym bardziej konieczne staje się opracowanie ramowych danych, które w spójny sposób uwzględniałyby zagadnienia z zakresu ochrony środowiska i gospodarki.
- (6) Europejski system rachunków (ESA) ustanowiony rozporządzeniem Rady (WE) nr 2223/96 z dnia 25 czerwca 1996 r. w sprawie europejskiego systemu rachunków narodowych i regionalnych we Wspólnocie⁽¹⁾ (zwany dalej „ESA 95”), spójny z systemem rachunków narodowych (SNA) przyjętym w lutym 1993 r. przez Komisję ds. Statystyki ONZ, jest głównym narzędziem służącym do opracowywania unijnych statystyk gospodarczych oraz wielu wskaźników ekonomicznych (w tym PKB). Ramy ESA mogą być wykorzystane do analizy i oceny różnych aspektów gospodarki (np. jej struktury, jej poszczególnych części i jej rozwoju w czasie), a mimo to, ze względu na specyficzne potrzeby w zakresie niektórych danych, jak np. analiza interakcji między środowiskiem a gospodarką, najlepszym rozwiązaniem jest stworzenie oddzielnych rachunków satelitarnych.
- (7) W konkluzjach z czerwca 2006 r. Rada Europejska wezwała Unię i jej państwa członkowskie do rozszerzenia rachunków narodowych o kluczowe aspekty zrównoważonego rozwoju. Z tego względu rachunki narodowe powinny zostać uzupełnione o zintegrowane rachunki ekonomiczne środowiska dostarczające w pełni spójnych danych.
- (8) Bardzo ważne jest to, aby, w momencie gdy system stanie się w pełni operacyjny, europejskie rachunki ekonomiczne środowiska były aktywnie i precyzyjnie wykorzystywane we wszystkich państwach członkowskich oraz w procesie formułowania polityki Unii we wszystkich odnośnych dziedzinach, jako zasadniczy składnik ocen skutków regulacji, planów działania, wniosków ustawodawczych i innych istotnych rezultatów procesu tworzenia polityki.
- (9) Bardziej aktualne dane można również wytworzyć przez prognozowanie „na teraz”, w którym stosuje się techniki statystyczne podobne do wykorzystywanych w prognozach na przyszłość, by opracować wiarygodne szacunki.
- (10) Rachunki satelitarne pozwalają na rozciągnięcie potencjału analitycznego rachunkowości narodowej na wybrane obszary o znaczeniu społecznym – takie jak presje na środowisko wynikające z działalności człowieka – w sposób elastyczny i bez obciążania ani zakłócania systemu centralnego. Rachunki satelitarne powinny być udostępniane społeczeństwu systematycznie i w zrozumiałej formie.
- (11) System zintegrowanych rachunków ekonomicznych środowiska (SEEA) opracowany wspólnie przez Organizację Narodów Zjednoczonych, Komisję Europejską, Międzynarodowy Fundusz Walutowy, Organizację Współpracy Gospodarczej i Rozwoju oraz Bank Światowy jest systemem rachunków satelitarnych w stosunku do SNA. Łączy on informacje dotyczące gospodarki i środowiska we wspólną strukturę ramową, aby umożliwić zmierzenie wkładu środowiska do gospodarki i oddziaływania gospodarki na środowisko. Dostarcza on decydującym wskaźniki i statystykę opisową służącą do monitorowania tych interakcji, jak również bazę danych potrzebną do planowania strategicznego i analizy kierunków polityki w celu określenia bardziej zrównoważonych ścieżek rozwoju.
- (12) SEEA łączy i scala, tak dalece jak to możliwe, różne kategorie rachunków ekonomicznych środowiska. Generalnie wszystkie te kategorie rozszerzają zawarte w SNA koncepcje kosztów, procesu akumulacji kapitału i wielkości zakumulowanego kapitału, uzupełniając je o dodatkowe dane wyrażone w jednostkach fizycznych, aby uwzględnić koszty środowiskowe i wykorzystanie aktywów naturalnych w produkcji, lub modyfikując te koncepcje poprzez wyrażenie tych oddziaływań w wielkościach pieniężnych. W ramach tego podejścia ogólnego niektóre istniejące kategorie różnią się znacznie od siebie pod względem metodyki i problemów środowiska, których dotyczą.
- (13) W roku 1994 Komisja przedstawiła swoją pierwszą strategię dotyczącą „zielonej rachunkowości”. Od tamtego czasu Komisja (Eurostat) i państwa członkowskie opracowały i przetestowały metody rachunkowości, tak że obecnie wiele państw członkowskich regularnie dostarcza pierwsze zestawy rachunków ekonomicznych środowiska. Najbardziej powszechne z nich to rachunki przepływów fizycznych emisji do powietrza (w tym emisji gazów cieplarnianych) i zużycia materiałów oraz rachunki pieniężne dotyczące wydatków na ochronę środowiska oraz podatków i opłat środowiskowych.
- (14) Jednym z celów na okres objęty wspólnotowym programem statystycznym na lata 2008–2012 jest podjęcie działań w celu zastąpienia porozumień prawodawstwem unijnym w pewnych obszarach, w których regularnie sporządzane są statystyki europejskie o wystarczającym stopniu zaawansowania.
- (15) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 223/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie statystyki europejskiej⁽²⁾ tworzy ramy odniesienia dla europejskich rachunków ekonomicznych środowiska. W szczególności zawarty jest w nim wymóg zgodności statystyk europejskich z zasadami niezależności zawodowej, bezstronności, obiektywności, wiarygodności, poufności informacji statystycznych oraz opłacalności.

⁽¹⁾ Dz.U. L 310 z 30.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 87 z 31.3.2009, s. 164.

- (16) Ponieważ różne zestawy rachunków ekonomicznych środowiska są właśnie opracowywane i znajdują się w różnym stopniu zaawansowania, należy przyjąć strukturę modułową, na tyle elastyczną, by umożliwić m.in. wprowadzanie dodatkowych modułów.
- (17) Należy stworzyć program badań pilotażowych w celu poprawy jakości danych i sprawozdawczości, ulepszenia metodyki i przygotowania się do dalszych działań.
- (18) Wprowadzenie dodatkowych wymogów w zakresie sprawozdawczości powinno być poprzedzone oceną wykonalności.
- (19) Komisja powinna mieć uprawnienia do przyznawania państwom członkowskim odstępstw podczas okresów przejściowych, w zakresie w jakim wymagane są znaczne dostosowania ich narodowych systemów statystycznych.
- (20) Unia powinna stwarzać warunki sprzyjające wprowadzaniu rachunków ekonomicznych środowiska w państwach trzecich, w szczególności tych, które dzielą zasoby środowiskowe (głównie wodę) z państwami członkowskimi.
- (21) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, mianowicie ustanowienie wspólnych ram dla gromadzenia, zestawiania, przekazywania i oceny europejskich rachunków ekonomicznych środowiska, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z określoną w tym artykule zasadą proporcjonalności niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (22) Należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w celu dostosowania modułów do zmian w dziedzinie środowiska, gospodarki i postępu technicznego, jak również w celu zapewnienia wsparcia metodycznego. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym z ekspertami. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednocześnie terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (23) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia, należy przyznać Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady

ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję ⁽¹⁾.

- (24) Przeprowadzono konsultacje z Komitetem ds. Europejskiego Systemu Statystycznego,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się wspólne ramy dla gromadzenia, zestawiania, przekazywania oraz oceny europejskich rachunków ekonomicznych środowiska w celu umiejscowienia rachunków ekonomicznych środowiska jako rachunków satelitarnych w stosunku do ESA 95, poprzez ustalenie metodyki, wspólnych standardów, definicji, klasyfikacji i zasad rachunkowości, jakie mają być stosowane przy opracowywaniu rachunków ekonomicznych środowiska.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „emisja do powietrza” oznacza fizyczny przepływ gazów lub cząstek stałych z gospodarki narodowej (procesów produkcji lub konsumpcji) do atmosfery (jako części systemu środowiskowego);
- 2) „podatek związany ze środowiskiem” oznacza podatek lub opłatę, w których podstawą opodatkowania jest jednostka fizyczna (lub odpowiednik jednostki fizycznej) czegoś, co ma udowodniony określony negatywny wpływ na środowisko, i które są uznawane za podatek w systemie ESA 95;
- 3) „ogólnogospodarcze rachunki przepływów materialnych (EW-MFA)” oznaczają spójne zestawienia wkładów materialnych do gospodarek narodowych, zmian poziomu zapasów materialnych w gospodarce oraz wpływów materialnych do innych gospodarek lub do środowiska.

Artykuł 3

Moduły

1. Rachunki ekonomiczne środowiska, które mają być zestawiane we wspólnych ramach określonych w art. 1, grupuje się w następujących modułach:

- a) moduł rachunków emisji do powietrza, określony w załączniku I;
- b) moduł podatków związanych ze środowiskiem według rodzajów działalności gospodarczej, określony w załączniku II;

⁽¹⁾ Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

c) moduł ogólnogospodarczych rachunków przepływów materialnych, określony w załączniku III.

2. Każdy załącznik zawiera następujące informacje:

a) cele, dla których rachunki mają być zestawiane;

b) zakres przedmiotowy rachunków;

c) wykaz elementów, dla których dane mają być zestawiane i przekazywane;

d) pierwszy rok referencyjny, częstotliwość i terminy przekazywania danych w celu opracowywania rachunków;

e) tabele sprawozdawcze;

f) maksymalną długość okresów przejściowych, o których mowa w art. 8, w czasie których Komisja może przyznać odstępstwa.

3. W przypadku gdy konieczne jest uwzględnienie zmian w dziedzinie środowiska, gospodarki oraz postępu technicznego, Komisja jest uprawniona do przyjęcia, zgodnie z art. 9, aktów delegowanych, które:

a) zawierają wskazówki metodyczne; oraz

b) aktualizują załączniki, o których mowa w ust. 1, w stosunku do informacji, o których mowa w ust. 2 lit. c)–e).

Wykonując swoje uprawnienia zgodnie z niniejszym ustępem, Komisja zapewnia, by jej akty delegowane nie nakładały znacznych dodatkowych obciążeń administracyjnych na państwa członkowskie i na respondentów.

Artykuł 4

Badania pilotażowe

1. Komisja opracowuje program badań pilotażowych, który państwa członkowskie zrealizują dobrowolnie w celu rozwijania sprawozdawczości i doskonalenia jakości danych, stworzenia długich szeregów czasowych i opracowania metodyki. Program ten obejmuje badania pilotażowe analizujące wykonalność wprowadzenia nowych modułów rachunków ekonomicznych środowiska. Opracowując program, Komisja zapewnia, aby na państwa członkowskie i respondentów nie zostały nałożone dodatkowe obciążenia administracyjne lub finansowe.

2. Wyniki badań pilotażowych są oceniane i publikowane przez Komisję z uwzględnieniem korzyści wynikających z dostępności danych w stosunku do kosztów ich zgroma-

żenia i do obciążenia administracyjnego wywołanego obowiązkiem ich składania. Wyniki te uwzględnia się we wnioskach dotyczących wprowadzania nowych modułów rachunków ekonomicznych środowiska, które Komisja może przedstawić w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 10.

Artykuł 5

Gromadzenie danych

1. Zgodnie z załącznikami do niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie gromadzą dane konieczne do obserwacji elementów, o których mowa w art. 3 ust. 2 lit. c).

2. Państwa członkowskie gromadzą wymagane dane, stosując zasadę upraszczania procedur administracyjnych i korzystając z rozmaitych źródeł wymienionych poniżej:

a) kwestionariuszy;

b) procedur estymacji statystycznej, jeżeli niektóre z elementów nie są obserwowane dla wszystkich jednostek;

c) źródeł administracyjnych.

3. Państwa członkowskie informują Komisję i dostarczają szczegółowych danych na temat zastosowanych metod i wykorzystanych źródeł.

Artykuł 6

Przekazywanie danych do Komisji (Eurostatu)

1. Państwa członkowskie przekazują Komisji (Eurostatowi) dane przedstawione w załącznikach, łącznie z danymi poufnymi, w terminach określonych w tych załącznikach.

2. Dane są przekazywane we właściwym formacie technicznym, który ma zostać określony przez Komisję w drodze aktów wykonawczych. Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 11 ust. 2.

Artykuł 7

Ocena jakości

1. Do celów niniejszego rozporządzenia do danych, które mają być przekazane, stosuje się kryteria jakości określone w art. 12 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 223/2009.

2. Państwa członkowskie przedkładają Komisji (Eurostatowi) sprawozdanie dotyczące jakości przekazanych danych.

3. Przy stosowaniu do danych objętych niniejszym rozporządzeniem kryteriów jakości, o których mowa w ust. 1, Komisja przyjmuje akty wykonawcze w celu określenia zasad, struktury i częstotliwości składania sprawozdań dotyczących jakości. Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 11 ust. 2.

4. Komisja (Eurostat) ocenia jakość przekazanych danych i może – w terminie jednego miesiąca od otrzymania danych – zwrócić się do danego państwa członkowskiego o dostarczenie dodatkowych informacji dotyczących danych lub, w stosownych przypadkach, o dostarczenie zmienionego zestawu danych.

Artykuł 8

Odstępstwa

1. Komisja może przyjąć akty wykonawcze w celu przyznania państwom członkowskim odstępstw podczas okresów przejściowych określonych w załącznikach, w zakresie w jakim narodowe systemy statystyczne wymagają znacznych dostosowań. Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 11 ust. 2.

2. W celu uzyskania odstępstwa na mocy ust. 1, dane państwo członkowskie przedkłada Komisji należycie uzasadniony wniosek do dnia 12 listopada 2011 r.

Artykuł 9

Wykonanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia, o których mowa w art. 3 ust. 3, przekazuje się Komisji na okres 5 lat od dnia 11 sierpnia 2011 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed zakończeniem wspomnianego okresu pięcioletniego. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na okresy o takiej samej długości, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego takiego okresu.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 3 ust. 3, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja ta staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 3 ust. 3 wchodzi w życie wyłącznie jeżeli ani Parlament Europejski ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub jeżeli przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 10

Sprawozdanie i przegląd

Do dnia 31 grudnia 2013 r. a następnie co trzy lata, Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu oraz Radzie sprawozdanie z wykonania niniejszego rozporządzenia. W sprawozdaniu tym ocenia się w szczególności jakość przekazywanych danych, metody gromadzenia danych, obciążenia administracyjne ponoszone przez państwa członkowskie i respondentów, a także wykonalność i skuteczność tych statystyk.

W stosownych przypadkach i z uwzględnieniem wyników, o których mowa w art. 4 ust. 2, do sprawozdania dołączone są wnioski:

— dotyczące wprowadzenia nowych modułów rachunków ekonomicznych środowiska, takich jak wydatki i przychody związane z ochroną środowiska (EPER)/rachunki wydatków na ochronę środowiska (EPEA), sektor towarów i usług związanych z ochroną środowiska (EGSS), rachunki energetyczne, transfery związane ze środowiskiem (subsydia) oraz rachunki dotyczące wykorzystania zasobów i wydatków na zarządzanie (RUMEA), rachunki gospodarki wodnej (ilościowe i jakościowe), rachunki związane z odpadami, rachunki związane z lasami, rachunki usług dostarczanych przez ekosystemy, ogólnogospodarcze rachunki zasobów materialnych (EW-MSA) oraz pomiary niewykorzystanych wydobytych materiałów ziemnych (w tym gleby),

— opracowane w celu dalszej poprawy jakości danych i metod ich gromadzenia, a tym samym poprawy zakresu i porównywalności danych oraz ograniczenia obciążenia administracyjnego przedsiębiorstw i administracji.

Artykuł 11

Komitet

1. Komisję wspomaga Komitet ds. Europejskiego Systemu Statystycznego utworzony na mocy rozporządzenia (WE) nr 223/2009. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 12

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 6 lipca 2011 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
J. BUZEK
Przewodniczący

W imieniu Rady
M. DOWGIELEWICZ
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

MODUŁ RACHUNKÓW EMISJI DO POWIETRZA

Sekcja 1

CELE

W rachunkach emisji do powietrza rejestruje się i przedstawia dane dotyczące emisji do powietrza w sposób zgodny z systemem rachunków narodowych. Rejestruje się w nich emisje do powietrza z gospodarek narodowych według określonego w ESA 95 podziału na rodzaje działalności gospodarczej powodującej emisję. Działalność gospodarcza obejmuje produkcję i konsumpcję.

W niniejszym załączniku określone są dane, jakie państwa członkowskie mają gromadzić, zestawiać, przekazywać i poddawać ocenie na rachunkach dotyczących emisji do powietrza. Dane te będą opracowywane w sposób, który pozwoli na utrzymanie łączności pomiędzy emisją a działalnością produkcyjną i konsumpcyjną przemysłu i gospodarstw domowych. Dane dotyczące bezpośredniej emisji, zgłaszane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, zostaną zestawione z tablicami przepływów międzygałęziowych, tablicami podaży i wykorzystania oraz danymi dotyczącymi konsumpcji w gospodarstwach domowych, które już zgłoszono Komisji (Eurostatowi) w ramach sprawozdawczości ESA 95.

Sekcja 2

ZAKRES

Rachunki emisji do powietrza mają takie same granice systemu jak w ESA 95 i także są oparte na zasadzie siedziby.

Zgodnie z ESA 95, pojęcie siedziby opiera się na następującej zasadzie: o jednostce mówi się, że jest jednostką krajową, jeżeli na obszarze gospodarczym danego kraju posiada ona swój ośrodek zainteresowania gospodarczego – tzn. kiedy angażuje się w działalność gospodarczą na tym terytorium przez okres jednego roku lub dłuższy.

Na rachunkach emisji do powietrza rejestruje się emisję z działalności wszystkich jednostek krajowych, niezależnie od tego, gdzie w rzeczywistości mają miejsce emisje w sensie geograficznym.

Na rachunkach emisji do powietrza rejestruje się przepływy rezydualnych gazów i cząstek stałych pochodzących z gospodarki narodowej i przedostających się do atmosfery. Do celów niniejszego rozporządzenia termin „atmosfera” odnosi się do części składowej systemu środowiskowego. Pojęcie granicy systemu odnosi się do granicy pomiędzy gospodarką narodową (jako części systemu gospodarczego) a atmosferą (jako części systemu środowiskowego). Po przekroczeniu granicy systemu emitowane substancje znajdują się poza wszelką kontrolą człowieka i stają się częścią naturalnego obiegu materii oraz mogą mieć różne rodzaje skutków środowiskowych.

Sekcja 3

WYKAZ ELEMENTÓW

Państwa członkowskie opracowują statystyki dotyczące emisji następujących substancji zanieczyszczających powietrze:

Nazwa emisji do powietrza	Symbol emisji do powietrza	Jednostka sprawozdawcza
Dwutlenek węgla bez emisji z biomasy	CO ₂	1 000 ton (Gg)
Dwutlenek węgla pochodzący z biomasy	CO ₂ z biomasy	1 000 ton (Gg)
Podtlenek azotu	N ₂ O	tony (Mg)
Metan	CH ₄	tony (Mg)
Perfluorowęglowodory	PFC	tony (Mg) równoważników CO ₂
Fluorowęglowodory	HFC	tony (Mg) równoważników CO ₂
Sześciofluorek siarki	SF ₆	tony (Mg) równoważników CO ₂
Tlenki azotu	NO _x	tony (Mg) równoważników NO ₂

Nazwa emisji do powietrza	Symbol emisji do powietrza	Jednostka sprawozdawcza
Niemetanowe lotne związki organiczne	NMVOOC	tony (Mg)
Tlenek węgla	CO	tony (Mg)
Pył zawieszony < 10 µm	PM ₁₀	tony (Mg)
Pył zawieszony < 2,5 µm	PM _{2,5}	tony (Mg)
Dwutlenek siarki	SO ₂	tony (Mg)
Amoniak	NH ₃	tony (Mg)

Wszystkie dane liczbowe podaje się z dokładnością do jednego miejsca po przecinku.

Sekcja 4

PIERWSZY ROK REFERENCYJNY, CZĘSTOTLIWOŚĆ I TERMINY PRZEKAZYWANIA DANYCH

1. Statystyki zestawia się i przekazuje w cyklu rocznym.
2. Statystyki przekazuje się w ciągu 21 miesięcy od końca roku referencyjnego.
3. Aby zaspokoić zapotrzebowanie użytkowników na kompletne i terminowe dane, Komisja (Eurostat) opracowuje szacunki wielkości sumarycznych dla UE-27 w zakresie głównych danych zagregowanych tego modułu, niezwłocznie po tym, jak otrzyma wystarczające dane krajowe. W miarę możliwości Komisja (Eurostat) opracowuje i publikuje szacunki w odniesieniu do danych, które nie zostały przekazane przez państwa członkowskie w terminie przewidzianym w pkt 2.
4. Pierwszym rokiem referencyjnym jest rok wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.
5. W ramach pierwszego przekazania danych państwa członkowskie uwzględniają dane roczne z okresu od 2008 r. do pierwszego roku referencyjnego.
6. W ramach każdego kolejnego przekazywania danych do Komisji państwa członkowskie dostarczają rocznych danych za lata n-4, n-3, n-2, n-1 oraz n, gdzie n jest rokiem referencyjnym.

Sekcja 5

TABELE SPRAWOZDAWCZE

1. Dla każdego elementu wymienionego w sekcji 3 opracowuje się dane zgodnie z hierarchiczną klasyfikacją działalności gospodarczej, NACE Rev.2 (poziom agregacji A*64), w pełni zgodną z ESA 95. Dodatkowo opracowuje się dane dotyczące:

- emisji do powietrza z gospodarstw domowych,
- pozycji pomostowych, które oznaczają pozycje sprawozdawcze służące wyraźnemu zniwelowaniu różnic pomiędzy rachunkami emisji do powietrza zgłaszanymi na podstawie niniejszego rozporządzenia a danymi zgłaszanymi w oficjalnych krajowych danych statystycznych dotyczących emisji do powietrza.

2. Hierarchiczna klasyfikacja, o której mowa w pkt 1, wygląda następująco:

Emisje do powietrza w podziale na gałęzie przemysłu — NACE Rev.2 (A*64)

Emisje do powietrza z gospodarstw domowych

- Transport
 - Ogrzewanie/chłodzenie
 - Pozostałe
-

Pozycje pomostowe

Całkowita wielkość rachunkowa emisji do powietrza (przemysł + gospodarstwa domowe)

Minus podmioty krajowe za granicą

- Krajowe statki rybackie pływające za granicą
- Transport lądowy
- Transport wodny
- Transport lotniczy

Plus podmioty zagraniczne w kraju

- + Transport lądowy
- + Transport wodny
- + Transport lotniczy

(+ lub –) Inne korekty i rozbieżności statystyczne

= Całkowita emisja substancji zanieczyszczającej X zgłoszona w ramach UNFCCC ⁽¹⁾/CLRTAP ⁽²⁾

⁽¹⁾ Ramowa konwencja ONZ w sprawie zmian klimatu.

⁽²⁾ Konwencja w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości.

Sekcja 6

MAKSYMALNA DŁUGOŚĆ OKRESÓW PRZEJŚCIOWYCH

Do celów wykonania przepisów zawartych w niniejszym załączniku okres przejściowy wynosi maksymalnie dwa lata od pierwszego terminu przekazania danych.

ZAŁĄCZNIK II

MODUŁ PODATKÓW ZWIĄZANYCH ZE ŚRODOWISKIEM WEDŁUG RODZAJÓW DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ**Sekcja 1**

CELE

Statystyki dotyczące podatków związanych ze środowiskiem rejestrują i przedstawiają dane z perspektywy podmiotów płacących podatki, w sposób w pełni zgodny z danymi zgłaszanymi w ramach ESA 95. Rejestrują one przychody z podatków związanych ze środowiskiem w gospodarkach narodowych w podziale na rodzaje działalności gospodarczej. Działalność gospodarcza obejmuje produkcję i konsumpcję.

W niniejszym załączniku określone są dane dotyczące przychodów z podatków związanych ze środowiskiem, jakie państwa członkowskie mają gromadzić, zestawiać, przekazywać i poddawać ocenie, w podziale na rodzaje działalności gospodarczej.

W statystykach dotyczących podatków związanych ze środowiskiem można wykorzystywać bezpośrednio statystyki dotyczące podatków i finansów publicznych, ale występują również korzyści z posługiwania się danymi podatkowymi zgłaszanymi w ramach ESA 95, o ile to możliwe.

Aby zapewnić spójność ze sprawozdawczością w ramach ESA 95 i polepszyć porównywalność między krajami, statystyki dotyczące podatków związanych ze środowiskiem oparte są na rejestrowanych kwotach szacowanych i deklarowanych lub na korygowanych w czasie wpływach gotówkowych.

ESA 95 zawiera także informacje o tym, które branże i sektory płacą wspomniane podatki. Informacje o podatkach zgłaszanych w ramach ESA 95 można znaleźć w rachunkach sektora instytucjonalnego oraz w tablicach podaży i wykorzystania.

Sekcja 2

ZAKRES

Podatki związane ze środowiskiem mają te same granice systemów co ESA 95 i obejmują obowiązkowe jednostronne opłaty w gotówce lub w naturze nakładane przez instytucje rządowe i samorządowe lub przez instytucje Unii.

Podatki związane ze środowiskiem należą do następujących kategorii ESA 95:

- podatki od produkcji i przywozu (D.2),
- bieżące podatki dochodowe, majątkowe itd. (D.5),
- podatki od kapitału (D.91).

Sekcja 3

WYKAZ ELEMENTÓW

Państwa członkowskie opracowują statystyki dotyczące podatków związanych ze środowiskiem dla następujących elementów:

- podatki od energii,
- podatki transportowe,
- podatki od zanieczyszczeń,
- podatki z tytułu użytkowania zasobów naturalnych.

Wszystkie dane zgłasza się w milionach jednostek waluty krajowej.

Sekcja 4

PIERWSZY ROK REFERENCYJNY, CZĘSTOTLIWOŚĆ I TERMINY PRZEKAZYWANIA DANYCH

1. Statystyki zestawia się i przekazuje w cyklu rocznym.
2. Statystyki przekazuje się w ciągu 21 miesięcy od końca roku referencyjnego.
3. Aby zaspokoić zapotrzebowanie użytkowników na kompletne i terminowe dane, Komisja (Eurostat) opracowuje szacunki wielkości sumarycznych dla UE-27 w zakresie głównych danych zagregowanych tego modułu, niezwłocznie po tym, jak otrzyma wystarczające dane krajowe. W miarę możliwości Komisja (Eurostat) opracowuje i publikuje szacunki w odniesieniu do danych, które nie zostały przekazane przez państwa członkowskie w terminie przewidzianym w pkt 2.

4. Pierwszym rokiem referencyjnym jest rok wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.
5. W ramach pierwszego przekazania danych państwa członkowskie uwzględniają dane roczne z okresu od 2008 r. do pierwszego roku referencyjnego.
6. W ramach każdego kolejnego przekazywania danych do Komisji państwa członkowskie dostarczają rocznych danych za lata $n-4$, $n-3$, $n-2$, $n-1$ oraz n , gdzie n jest rokiem referencyjnym.

Sekcja 5

TABELE SPRAWOZDAWCZE

Dla każdego z elementów wymienionych w sekcji 3, dane zgłasza się z punktu widzenia jednostek, które płacą podatki.

W przypadku producentów dane zgłasza się w rozbiciu zgodnie z hierarchiczną klasyfikacją działalności gospodarczej, NACE Rev.2 (poziom agregacji A*64 taki jak określono w ESA 95).

W przypadku konsumentów dane zgłasza się dla:

- gospodarstw domowych,
- jednostek zagranicznych.

W przypadku gdy danych nie można przypisać jednej z powyższych grup działalności, dane zgłasza się jako nieprzypisane.

Sekcja 6

MAKSYMALNA DŁUGOŚĆ OKRESÓW PRZEJŚCIOWYCH

Do celów wykonania przepisów zawartych w niniejszym załączniku okres przejściowy wynosi maksymalnie dwa lata od pierwszego terminu przekazania danych.

ZAŁĄCZNIK III

MODUŁ OGÓLNOGOSPODARCZYCH RACHUNKÓW PRZEPIYWÓW MATERIALNYCH (EW-MFA)**Sekcja 1**

CELE

Rachunki EW-MFA obejmują wszystkie materiały stałe, gazowe i ciekłe z wyjątkiem przepływów powietrza i wody, mierzone w jednostkach masy rocznie. Tak jak system rachunków narodowych, rachunki EW-MFA służą do dwóch głównych celów. Szczegółowe przepływy materialne stanowią bogatą empiryczną bazę danych dla licznych badań analitycznych. Wykorzystuje się je także do zestawiania różnych wskaźników ogólnogospodarczych przepływów materialnych w gospodarkach narodowych.

W niniejszym załączniku określone są dane, jakie państwa członkowskie mają gromadzić, zestawiać, przekazywać i poddawać ocenie w rachunkach EW-MFA.

Sekcja 2

ZAKRES

Podstawową zasadą systemu przepływów materialnych jest rozróżnienie pomiędzy zapasami a przepływami. Generalnie przepływ jest zmienną, która mierzy pewną ilość na jednostkę czasu, natomiast zapas jest zmienną, która mierzy ilość w danym momencie. Rachunki EW-MFA opierają się na pojęciu przepływu. Mierzą one przepływy materialne do i z gospodarki oraz zmianę zapasów w gospodarce, wyrażone w jednostkach masy rocznie.

Rachunki EW-MFA są spójne z zasadami systemu rachunków narodowych, takimi jak zasada siedziby. Rejestrowane są na nich przepływy materialne związane z działalnością wszystkich jednostek krajowych gospodarki narodowej bez względu na ich lokalizację geograficzną.

W rachunkach EW-MFA istotne są dwa typy przepływów materialnych przez granice systemów:

1. Przepływy materialne między gospodarką narodową a jej środowiskiem naturalnym. Obejmują one pozyskiwanie materiałów (tj. surowców, materiałów nieprzetworzonych lub pierwotnych) ze środowiska naturalnego oraz uwalnianie materiałów (zwanych często pozostałościami) do tego środowiska.
2. Przepływy materialne między gospodarką narodową a resztą gospodarki światowej. Obejmują one przywóz i wywóz.

W rachunkach EW-MFA ujęte są wszystkie przepływy przekraczające granice systemów, a także powiększenia zapasów stworzonych przez człowieka. Wszelkie inne przepływy materialne w obrębie gospodarki nie są ujęte w rachunkach EW-MFA. Oznacza to, że w rachunkach EW-MFA gospodarka narodowa traktowana jest całościowo i nie są uwzględniane np. międzybranżowe dostawy produktów. Podobnie wyłączone są przepływy w obrębie środowiska naturalnego.

Sekcja 3

WYKAZ ELEMENTÓW

Państwa członkowskie tworzą w stosownych przypadkach statystyki dotyczące elementów wymienionych w sekcji 5 dla rachunków EW-MFA.

1. Pozyskanie krajowe obejmuje roczną ilość materiałów stałych, ciekłych i gazowych (z wyłączeniem powietrza i wody) pozyskanych ze środowiska naturalnego, traktowanych jako wkłady materialne do gospodarki.
2. Fizyczny przywóz i fizyczny wywóz obejmują wszystkie przywożone lub wywożone towary w jednostkach masy. Towary w wymianie handlowej obejmują towary na wszystkich etapach obróbki – od surowców po wyroby gotowe.

Sekcja 4

PIERWSZY ROK REFERENCYJNY, CZĘSTOTLIWOŚĆ I TERMINY PRZEKAZYWANIA DANYCH

1. Statystyki zestawia się i przekazuje w cyklu rocznym.
2. Statystyki przekazuje się w ciągu 24 miesięcy od końca roku referencyjnego.
3. Aby zaspokoić zapotrzebowanie użytkowników na kompletne i terminowe dane, Komisja (Eurostat) opracowuje szacunki wielkości sumarycznych dla UE-27 w zakresie głównych danych zagregowanych tego modułu, niezwłocznie po tym, jak otrzyma wystarczające dane krajowe. W miarę możliwości Komisja (Eurostat) opracowuje i publikuje szacunki w odniesieniu do danych, które nie zostały przekazane przez państwa członkowskie w terminie przewidzianym w pkt 2.

4. Pierwszym rokiem referencyjnym jest rok wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.
5. W ramach pierwszego przekazania danych państwa członkowskie uwzględniają dane roczne z okresu od 2008 r. do pierwszego roku referencyjnego.
6. W ramach każdego kolejnego przekazywania danych do Komisji państwa członkowskie dostarczają rocznych danych za lata $n-4$, $n-3$, $n-2$, $n-1$ oraz n , gdzie n jest rokiem referencyjnym.

Sekcja 5

TABELE SPRAWOZDAWCZE

Dane, wyrażone w jednostkach masy, opracowuje się dla elementów wymienionych w poniższych tabelach.

Tabela A – Pozyskanie krajowe

1. Biomasa

1.1. Rośliny uprawne (z wyjątkiem roślin pastewnych)

- 1.1.1. Zboża
- 1.1.2. Korzenie, bulwy
- 1.1.3. Uprawy cukrowe
- 1.1.4. Rośliny strączkowe
- 1.1.5. Orzechy
- 1.1.6. Rośliny oleiste
- 1.1.7. Warzywa
- 1.1.8. Owoce
- 1.1.9. Rośliny włókniste
- 1.1.10. Pozostałe rośliny uprawne gdzie indziej niewymienione

1.2. Resztki roślin uprawnych (wykorzystane), rośliny pastewne i biomasa wypasana

- 1.2.1. Resztki roślin uprawnych (wykorzystane)
 - 1.2.1.1. Słoma
 - 1.2.1.2. Inne resztki roślin uprawnych (liście buraków cukrowych i pastewnych, inne)
- 1.2.2. Rośliny pastewne i biomasa wypasana
 - 1.2.2.1. Rośliny pastewne (łącznie ze zbiorem biomasy z użytków zielonych)
 - 1.2.2.2. Biomasa wypasana

1.3. Drewno (dodatkowo – nieobowiązkowe zgłaszanie przyrostu netto zapasów drewna)

- 1.3.1. Drewno (przemysłowe drewno okrągłe)
- 1.3.2. Paliwo drzewne i inne pozyskane materiały

1.4. Połowy dziko żyjących ryb, roślin i zwierząt wodnych, polowanie i zbieranie

- 1.4.1. Połowy dziko żyjących ryb
- 1.4.2. Wszystkie pozostałe zwierzęta i rośliny wodne
- 1.4.3. Polowanie i zbieranie

2. Rudy metali (rudy surowe)

2.1. Żelazo

2.2. Metale nieżelazne

- 2.2.1. Miedź (dodatkowo nieobowiązkowe zgłaszanie zawartości metalu)
- 2.2.2. Nikiel (dodatkowo nieobowiązkowe zgłaszanie zawartości metalu)
- 2.2.3. Ołów (dodatkowo nieobowiązkowe zgłaszanie zawartości metalu)
- 2.2.4. Cynk (dodatkowo nieobowiązkowe zgłaszanie zawartości metalu)

2.2.5. Cyna (dodatkowo nieobowiązkowe zgłaszanie zawartości metalu)

2.2.6. Złoto, srebro, platyna i inne metale szlachetne

2.2.7. Boksyt i inne rudy glinu

2.2.8. Uran i tor

2.2.9. Pozostałe gdzie indziej niewymienione

3. **Minerały niemetaliczne**

3.1. Marmur, granit, piaskowiec, porfir, bazalt, pozostałe kamienie ozdobne i budowlane (z wyjątkiem łupków)

3.2. Kreda i dolomit

3.3. Łupki

3.4. Minerały chemiczne i do produkcji nawozów

3.5. Sól

3.6. Wapień i gips

3.7. Gлина i kaolin

3.8. Piasek i żwir

3.9. Pozostałe gdzie indziej niewymienione

3.10. Wydobywane materiały ziemne (łącznie z glebą), tylko w przypadku gdy są wykorzystane (nieobowiązkowe zgłaszanie)

4. **Kopalne surowce energetyczne/nośniki energii**

4.1. Węgiel i inne stałe surowce energetyczne/nośniki energii

4.1.1. Węgiel brunatny

4.1.2. Węgiel kamienny

4.1.3. Łupki bitumiczne i piaski asfaltowe

4.1.4. Torf

4.2. Ciekłe i gazowe surowce energetyczne/nośniki energii

4.2.1. Ropa naftowa, kondensat i ciecze towarzyszące gazowi ziemnemu (NGL)

4.2.2. Gaz ziemny

Tabele B (Przywóz — wymiana handlowa ogółem), C (Przywóz — wymiana handlowa z krajami spoza UE), D (Wywóz — wymiana handlowa ogółem), E (Wywóz — wymiana handlowa z krajami spoza UE)

1. **Biomasa i produkty z biomasy**

1.1. Rośliny uprawne, surowe i przetworzone

1.1.1. Zboża, surowe i przetworzone

1.1.2. Korzenie, bulwy, surowe i przetworzone

1.1.3. Uprawy cukrowe, surowe i przetworzone

1.1.4. Rośliny strączkowe, surowe i przetworzone

1.1.5. Orzechy, surowe i przetworzone

1.1.6. Rośliny oleiste, surowe i przetworzone

1.1.7. Warzywa, surowe i przetworzone

1.1.8. Owoce, surowe i przetworzone

1.1.9. Rośliny włókniste, surowe i przetworzone

1.1.10. Pozostałe rośliny uprawne gdzie indziej niewymienione, surowe i przetworzone

1.2. Resztki roślin uprawnych i rośliny pastewne

1.2.1. Resztki roślin uprawnych (wykorzystane), surowe i przetworzone

1.2.1.1. Słoma
1.2.1.2. Pozostałe resztki roślin uprawnych
1.2.2. Rośliny pastewne
1.2.2.1. Rośliny pastewne
1.3. Drewno i wyroby z drewna
1.3.1. Drewno, surowe i przetworzone
1.3.2. Paliwo drzewne i inne pozyskane materiały, surowe i przetworzone
1.4. Złowione ryby i pozostałe zwierzęta i rośliny wodne, surowe i przetworzone
1.4.1. Złowione ryby
1.4.2. Wszystkie pozostałe zwierzęta i rośliny wodne
1.5. Żywe zwierzęta inne niż wymienione w pkt 1.4, oraz produkty zwierzęce
1.5.1. Żywe zwierzęta inne niż wymienione w pkt 1.4
1.5.2. Mięso i przetwory mięsne
1.5.3. Przetwory mleczne, jaja ptasie, miód
1.5.4. Pozostałe produkty pochodzenia zwierzęcego (włókna zwierzęce, skóry, futra, skóry wyprawione itd.)
1.6. Produkty głównie z biomasy
2. Rudy i koncentraty metali, surowe i przetworzone
2.1. Rudy i koncentraty żelaza, żelazo i stal, surowe i przetworzone
2.2. Rudy i koncentraty metali nieżelaznych, surowe i przetworzone
2.2.1. Miedź
2.2.2. Nikiel
2.2.3. Ołów
2.2.4. Cynk
2.2.5. Cyna
2.2.6. Złoto, srebro, platyna i inne metale szlachetne
2.2.7. Boksyt i inne rudy glinu
2.2.8. Uran i tor
2.2.9. Pozostałe gdzie indziej niewymienione
2.3. Produkty głównie z metali
3. Minerale niemetaliczne, surowe i przetworzone
3.1. Marmur, granit, piaskowiec, porfir, bazalt oraz pozostałe kamienie ozdobne lub budowlane (z wyjątkiem łupków)
3.2. Kreda i dolomit
3.3. Łupki
3.4. Minerale chemiczne i minerale do produkcji nawozów
3.5. Sól
3.6. Wapień i gips
3.7. Głina i kaolin
3.8. Piasek i żwir
3.9. Pozostałe gdzie indziej niewymienione
3.10. Wydobywane materiały ziemne (łącznie z glębą), tylko w przypadku gdy są wykorzystane (sprawozdawczość opcjonalna)
3.11. Produkty głównie z minerałów niemetalicznych
4. Kopalne surowce energetyczne/nośniki energii, surowe i przetworzone
4.1. Węgiel i inne stałe produkty energetyczne, surowe i przetworzone

<ul style="list-style-type: none">4.1.1. Węgiel brunatny4.1.2. Węgiel kamienny4.1.3. Łupki bitumiczne i piaski asfaltowe4.1.4. Torf4.2. Ciekłe i gazowe produkty energetyczne, surowe i przetworzone<ul style="list-style-type: none">4.2.1. Ropa naftowa, kondensat i ciecze towarzyszące gazowi ziemnemu (NGL)4.4.2. Gaz ziemny4.3. Produkty głównie z kopalnych produktów energetycznych5. Inne produkty6. Odpady przywożone (tabele B i C)/wywożone (tabele D i E) w celu ostatecznego przetworzenia i unieszkodliwienia
--

W tabelach B i D uwzględnia się następujące modyfikacje odnośnie do zasady siedziby:

<p>Paliwo przechowywane przez jednostki krajowe za granicą (dodanie do przywozu w tabeli B) oraz paliwo przechowywane przez jednostki zagraniczne na obszarze kraju (dodanie do wywozu w tabeli D)</p> <ul style="list-style-type: none">1. Paliwo dla transportu lądowego2. Paliwo dla transportu wodnego3. Paliwo dla transportu lotniczego

Sekcja 6

MAKSYMALNA DŁUGOŚĆ OKRESÓW PRZEJŚCIOWYCH

Do celów wykonania przepisów zawartych w niniejszym załączniku okres przejściowy wynosi maksymalnie dwa lata od pierwszego terminu przekazania danych.

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 692/2011

z dnia 6 lipca 2011 r.

w sprawie europejskiej statystyki w dziedzinie turystyki i uchylające dyrektywę Rady 95/57/WE

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 338 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rada Europejska w konkluzjach Prezydencji z dnia 14 grudnia 2007 r. podkreśliła kluczową rolę, jaką odgrywa turystyka w generowaniu wzrostu gospodarczego i zatrudnienia w Unii, oraz wezwała Komisję, państwa członkowskie, branżę turystyczną i inne zainteresowane strony do połączenia sił w celu terminowego wdrażania Agendy dla zrównoważonej i konkurencyjnej turystyki europejskiej.
- (2) Branża turystyczna Unii zajmuje ważne miejsce w gospodarce państw członkowskich, w których działalność turystyczna stanowi duże potencjalne źródło zatrudnienia. W celu dokonania jakiegokolwiek oceny jej konkurencyjności konieczne jest posiadanie obszernej wiedzy o rozmiarach turystyki, jej cechach, profilu i wydatkach turystów oraz o korzyściach, jakie przynosi gospodarcom państw członkowskich.
- (3) Comiesięczne dane są niezbędne w celu pomiaru wpływu sezonowości popytu na liczbę miejsc zakwaterowania turystycznego, a przez to wspierania władz publicznych i podmiotów gospodarczych w opracowywaniu bardziej odpowiednich strategii i polityki lepszego sezonowego rozkładu wakacji oraz aktywności turystycznej.
- (4) Większość europejskich przedsiębiorstw działających w branży turystycznej to małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP), a strategiczne znaczenie tego rodzaju przedsiębiorstw dla turystyki europejskiej nie ogranicza się do ich wartości ekonomicznej i znacznego potencjału w zakresie tworzenia miejsc pracy. Stanowią one również podstawę stabilności i dobrobytu społeczności lokalnych, chroniąc gościnność i tożsamość lokalną będące znakami rozpoznawczymi turystyki w regionach Europy. Z uwagi

na wielkość MŚP należy rozważyć ich potencjalne obciążenie administracyjne oraz wprowadzić system progów, który umożliwiłby spełnienie potrzeb użytkowników przy jednoczesnym zmniejszeniu stopnia, w jakim obowiązek dostarczania danych statystycznych jest uciążliwy dla respondentów, szczególnie MŚP.

- (5) Zmieniający się, od czasu wejścia w życie dyrektywy Rady 95/57/WE z dnia 23 listopada 1995 r. w sprawie zbierania informacji statystycznych w dziedzinie turystyki⁽²⁾, charakter aktywności turystycznej, w której coraz większe znaczenie odgrywają krótkie podróże i wizyty jednodniowe mające w wielu regionach lub krajach znaczny wkład w dochód z turystyki, a także wzrastające znaczenie niewynajmowanych miejsc zakwaterowania lub zakwaterowania w mniejszych obiektach oraz wzrastający wpływ Internetu na sposób dokonywania rezerwacji przez turystów i na branżę turystyczną wiążą się z koniecznością dostosowania turystyki w dziedzinie turystyki.
- (6) Aby umożliwić dokonanie oceny makroekonomicznego znaczenia turystyki dla gospodarek państw członkowskich na podstawie akceptowanych na całym świecie zasad sporządzania rachunków satelitarnych turystyki, przedstawiających wpływ turystyki na gospodarkę i miejsca pracy, konieczna jest poprawa dostępności, kompletności i rozszerzenie zakresu podstawowej statystyki dotyczącej turystyki, stanowiącej wkład w opracowywanie rachunków satelitarnych turystyki, oraz – jeżeli Komisja uzna to za niezbędne – przygotowanie do złożenia kolejnego wniosku ustawodawczego dotyczącego przekazywania zharmonizowanych tabel rachunków satelitarnych turystyki. Wymaga to aktualizacji wymogów prawnych, obecnie ustanowionych w dyrektywie 95/57/WE.
- (7) W celu zbadania głównych problemów gospodarczych i społecznych w sektorze turystyki, w szczególności nowych problemów wymagających szczegółowych badań, Komisja potrzebuje danych jednostkowych. Turystyka w Unii ma w przeważającym zakresie charakter wewnątrz europejski, co oznacza, że dane jednostkowe pochodzące ze zharmonizowanej statystyki europejskiej dotyczącej popytu w zakresie turystyki wyjazdowej są już źródłem statystyki dotyczącej popytu w zakresie turystyki przyjazdowej w docelowych państwach członkowskich, bez konieczności nakładania dodatkowych obciążeń, pozwalając tym samym uniknąć powielania obserwacji przepływów turystycznych.

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 6 kwietnia 2011 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 21 czerwca 2011 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 291 z 6.12.1995, s. 32.

- (8) Turystyka społeczna pozwala jak największej liczbie osób na korzystanie z turystyki, a ponadto może się również przyczynić do zwalczania sezonowości, do umacniania pojęcia obywatelstwa europejskiego i do promowania rozwoju regionalnego, a ponadto do ułatwiania rozwoju specyficznych gospodarek lokalnych. Aby oceniać udział różnych grup społeczno-demograficznych w turystyce i monitorować programy Unii w dziedzinie turystyki społecznej, Komisja potrzebuje regularnych danych dotyczących udziału w turystyce i aktywności turystycznej tych grup.
- (9) Uznane zasady na poziomie Unii mogą pomóc w zagwarantowaniu wiarygodnych, szczegółowych i porównywalnych danych, które umożliwią z kolei właściwe monitorowanie struktury i ewolucji podaży i popytu w turystyce. Konieczna jest wystarczająca porównywalność na poziomie Unii w odniesieniu do metodologii, definicji i programu danych statystycznych oraz metadanych.
- (10) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 223/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie statystyki europejskiej⁽¹⁾, stanowiące ramy odniesienia dla niniejszego rozporządzenia, przewiduje, że dane statystyczne mają być gromadzone zgodnie z wysokimi standardami bezstronności, przejrzystości, wiarygodności, obiektywizmu, niezależności naukowej, efektywności pod względem kosztów oraz poufności informacji statystycznych.
- (11) W tworzeniu i rozpowszechnianiu statystyki europejskiej na mocy niniejszego rozporządzenia organy statystyczne na poziomie krajowym i unijnym powinny uwzględnić zasady określone w Europejskim kodeksie praktyk statystycznych, który został przyjęty przez Komitet ds. Programu Statystycznego w dniu 24 lutego 2005 r. i dołączony do zalecenia Komisji z dnia 25 maja 2005 r. w sprawie niezależności, wiarygodności i odpowiedzialności krajowych i wspólnotowych organów statystycznych.
- (12) W celu uwzględnienia zmian gospodarczych, społecznych i technicznych należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w zakresie dostosowywania terminów przekazywania danych oraz dostosowywania załączników, z wyjątkiem nieobowiązkowego charakteru wymaganych danych oraz ograniczenia zakresu określonego w załącznikach. Należy również upoważnić Komisję do dostosowywania definicji do zmian w definicjach międzynarodowych. Szczególnie ważne jest, aby Komisja przeprowadzała odpowiednie konsultacje w trakcie prac przygotowawczych, w tym na szczeblu eksperckim. Podczas przygotowywania i opracowywania aktów delegowanych Komisja powinna zapewnić równoczesne, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (13) Aby zapewnić jednolite warunki wprowadzania w życie niniejszego rozporządzenia, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję⁽²⁾.
- (14) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie ustanowienie wspólnych ram w zakresie systematycznego opracowywania, tworzenia i rozpowszechniania europejskiej statystyki w dziedzinie turystyki, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie z uwagi na brak wspólnych właściwości statystycznych i wymogów w zakresie jakości, a także brak przejrzystości metodologicznej, natomiast możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Unii poprzez zastosowanie wspólnych ram statystycznych, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (15) Przepisy dyrektywy 95/57/WE nie są już odpowiednie z uwagi na zmiany zachodzące w branży turystycznej oraz zmiany w rodzaju danych wymaganych przez Komisję i innych użytkowników europejskiej statystyki w dziedzinie turystyki. Ponieważ konieczna jest aktualizacja ustawodawstwa w tej dziedzinie, należy uchylić dyrektywę 95/57/WE.
- (16) Właściwym instrumentem zapewnienia stosowania wspólnych norm i tworzenia porównywalnej statystyki jest rozporządzenie.
- (17) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Europejskiego Systemu Statystycznego,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia wspólne ramy w zakresie systematycznego opracowywania, tworzenia i rozpowszechniania europejskiej statystyki w dziedzinie turystyki.

W tym celu państwa członkowskie gromadzą, opracowują, przetwarzają i przekazują zharmonizowane statystyki dotyczące podaży i popytu w turystyce.

⁽¹⁾ Dz.U. L 87 z 31.3.2009, s. 164.

⁽²⁾ Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

Artykuł 2

Definicje

1. Na użytek niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „okres odniesienia” oznacza okres, do którego odnoszą się dane;
- b) „rok odniesienia” oznacza okres odniesienia o długości jednego roku kalendarzowego;
- c) „NACE Rev. 2” oznacza wspólną klasyfikację statystyczną działalności gospodarczej w Unii, ustanowioną na mocy rozporządzenia (WE) nr 1893/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾;
- d) „NUTS” oznacza wspólną klasyfikację jednostek terytorialnych do celów tworzenia statystyk regionalnych w Unii, ustanowioną na mocy rozporządzenia (WE) nr 1059/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁾;
- e) „zwykłe otoczenie” oznacza obszar geograficzny, niekoniecznie sąsiadujący, w którym dana osoba odbywa zwykłe życiowe zajęcia, określane na podstawie następujących kryteriów: przekraczanie granic administracyjnych lub odległość od zwykłego miejsca zamieszkania, długość trwania pobytu, częstotliwość podróży, cel pobytu;
- f) „turystyka” oznacza czynności odwiedzających, którzy podejmują podróż do głównego miejsca docelowego położonego poza ich zwykłym otoczeniem, na okres krótszy niż rok, w dowolnym głównym celu, w tym w celu służbowym, wypoczynkowym lub innym celu osobistym, innym niż zatrudnienie przez podmiot miejscowy dla odwiedzanego miejsca;
- g) „turystyka krajowa” oznacza podróże w granicach państwa członkowskiego odbywane przez odwiedzających będących rezydentami tego państwa członkowskiego;
- h) „turystyka przyjazdowa” oznacza podróże do państwa członkowskiego odbywane przez odwiedzających niebędących rezydentami tego państwa członkowskiego;
- i) „turystyka wyjazdowa” oznacza podróże rezydentów państwa członkowskiego do miejsc poza granicami tego państwa członkowskiego;
- j) „turystyka narodowa” oznacza turystykę krajową i turystykę wyjazdową;
- k) „turystyka wewnętrzna” oznacza turystykę krajową i turystykę przyjazdową;

- l) „turystyczny obiekt noclegowy” oznacza lokalną jednostkę rodzaju działalności w rozumieniu załącznika do rozporządzenia Rady (EWG) nr 696/93 z dnia 15 marca 1993 r. w sprawie jednostek statystycznych do celów obserwacji i analizy systemu produkcyjnego we Wspólnocie⁽³⁾, świadczącą płatne usługi — chociaż ich cena może być częściowo lub całkowicie subsydiowana — w zakresie zakwaterowania krótkotrwałego, opisane w pozycjach 55.1 (Hotele i podobne obiekty zakwaterowania), 55.2 (Obiekty noclegowe turystyczne i miejsca krótkotrwałego zakwaterowania) i 55.3 (Pola kempingowe, włączając pola dla pojazdów kempingowych i pola namiotowe) klasyfikacji NACE Rev. 2;
- m) „niewynajmowane miejsca zakwaterowania” oznaczają między innymi zakwaterowanie oferowane nieodpłatnie przez rodzinę lub znajomych oraz zakwaterowanie w domach wakacyjnych będących własnością osób je zamieszkujących, w tym również w nieruchomościach użytkowanych w oznaczonym czasie (na zasadzie *time-share*);
- n) „podróże jednodniowe” oznaczają podróże bez noclegu odbywane przez rezydentów poza ich zwykłym otoczeniem i rozpoczynające się w zwykłym miejscu zamieszkania.

2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 11 dotyczących zmiany w definicjach zawartych w ust. 1 niniejszego artykułu, w celu dostosowania tych definicji do zmian w definicjach międzynarodowych.

Artykuł 3

Tematy badań i cechy wymaganych danych

1. Do celów niniejszego rozporządzenia dane, które zgodnie z art. 9 mają przekazywać państwa członkowskie, odnoszą się do:
- a) turystyki wewnętrznej pod względem pojemności i wykorzystania turystycznych obiektów noclegowych, dla zmiennych, okresowości i podziałów określonych w sekcjach 1, 2 i 3 załącznika I;
 - b) turystyki wewnętrznej pod względem noclegów udzielonych turystom w niewynajmowanych miejscach zakwaterowania, dla zmiennych, okresowości i podziałów określonych w sekcji 4 załącznika I;
 - c) turystyki narodowej pod względem popytu turystycznego, dotyczącego udziału w turystyce oraz charakterystyki podróży turystycznych i odwiedzających, dla zmiennych, okresowości i podziałów określonych w sekcjach 1 i 2 załącznika II;
 - d) turystyki narodowej pod względem popytu turystycznego, dotyczącego charakterystyki podróży jednodniowych, dla zmiennych, okresowości i podziałów określonych w sekcji 3 załącznika II.

⁽¹⁾ Dz.U. L 393 z 30.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 154 z 21.6.2003, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 76 z 30.3.1993, s. 1.

2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania, w razie konieczności, aktów delegowanych zgodnie z art. 11 dotyczących dostosowywania załączników, z wyjątkiem nieobowiązkowego charakteru wymaganych danych i ograniczenia zakresu określonego w załącznikach, w celu uwzględnienia zmian gospodarczych, społecznych lub technicznych. Wykonując swoje uprawnienia zgodnie z niniejszym przepisem, Komisja zapewnia, aby przyjęte akty delegowane nie nakładały znaczących dodatkowych obciążeń administracyjnych na państwa członkowskie i respondentów.

Artykuł 4

Zakres obserwacji

Zakres obserwacji w przypadku wymogów określonych w:

- a) art. 3 ust. 1 lit. a) obejmuje wszystkie turystyczne obiekty noclegowe określone w art. 2 ust. 1 lit. l), o ile w załączniku I nie określono inaczej;
- b) art. 3 ust. 1 lit. b) obejmuje wszystkie noclegi udzielone rezydentom i nierezydentom w niewynajmowanych miejscach zakwaterowania;
- c) art. 3 ust. 1 lit. c), w odniesieniu do danych dotyczących udziału w turystyce, obejmuje wszystkie osoby fizyczne mieszkające na terytorium danego państwa członkowskiego, o ile w sekcji 1 załącznika II nie określono inaczej;
- d) art. 3 ust. 1 lit. c), w odniesieniu do danych dotyczących charakterystyki podróży turystycznych i odwiedzających, obejmuje wszystkie podróże turystyczne rezydentów z przynajmniej jednym noclegiem poza zwykłym otoczeniem, które zakończyły się w ciągu okresu odniesienia, o ile w sekcji 2 załącznika II nie określono inaczej;
- e) art. 3 ust. 1 lit. d), w odniesieniu do charakterystyki podróży jednodniowych, obejmuje wszystkie podróże jednodniowe określone w art. 2 ust. 1 lit. n), o ile w sekcji 3 załącznika II nie określono inaczej.

Artykuł 5

Badania pilotażowe

1. Komisja opracowuje program badań pilotażowych, który państwa członkowskie mogą realizować na zasadzie dobrowolności, w celu przygotowania, opracowywania, tworzenia i upowszechniania zharmonizowanych tabel rachunków satelitarnych turystyki oraz w celu dokonania oceny korzyści w stosunku do kosztów zestawiania.

2. Komisja opracowuje również program badań pilotażowych, który państwa członkowskie mogą realizować na zasadzie dobrowolności, w celu opracowania systemu zestawiania danych przedstawiających wpływ turystyki na środowisko.

Artykuł 6

Kryteria jakości i sprawozdania

1. Państwa członkowskie zapewniają jakość przekazywanych danych.
2. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się kryteria jakości ustanowione w art. 12 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 223/2009.
3. Państwa członkowskie co roku dostarczają Komisji (Eurostatowi) sprawozdanie na temat jakości danych dotyczących okresów odniesienia w roku odniesienia oraz wszelkich dokonanych zmian metodologicznych. Sprawozdanie jest przekazywane w terminie dziewięciu miesięcy po zakończeniu roku odniesienia.
4. Przy stosowaniu kryteriów jakości, o których mowa w ust. 2, w odniesieniu do danych objętych niniejszym rozporządzeniem ustalenia i struktura sprawozdań dotyczących jakości są określone przez Komisję w formie aktów wykonawczych. Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 12 ust. 2.

Artykuł 7

Sprawozdanie z oceny

W terminie do dnia 12 sierpnia 2016 r., a następnie co pięć lat Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z oceny na temat danych statystycznych zestawianych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, a w szczególności na temat ich przydatności i obciążenia dla przedsiębiorstw.

Artykuł 8

Źródła danych

W odniesieniu do podstaw gromadzenia danych państwa członkowskie podejmują wszelkie środki, które uznają za właściwe, w celu utrzymania odpowiedniej jakości wyników. Państwa członkowskie mogą tworzyć niezbędne dane statystyczne, wykorzystując połączenie następujących różnych źródeł:

- a) badań, w przypadku gdy jednostki sprawozdawcze są proszone o podanie aktualnych, dokładnych i kompletnych danych;
- b) innych odpowiednich źródeł, w tym danych administracyjnych, jeśli są one odpowiednie pod względem aktualności i adekwatności;
- c) odpowiednich procedur szacunków statystycznych.

Artykuł 9

Przekazywanie danych

1. Państwa członkowskie przekazują dane, włącznie z danymi poufnymi, Komisji (Eurostatowi) zgodnie z art. 21 rozporządzenia (WE) nr 223/2009.

2. Państwa członkowskie przekazują dane wymienione w załączniku I oraz w sekcjach 1 i 3 załącznika II w postaci zagregowanych tabel zgodnie ze standardami wymiany danych określonymi przez Komisję (Eurostat). Dane są przekazywane lub przesyłane drogą elektroniczną do jednego punktu odbioru danych w Komisji (Eurostacie). Komisja przyjmuje w formie aktów wykonawczych praktyczne ustalenia dotyczące przekazywania danych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 12 ust. 2.

3. Państwa członkowskie przekazują dane wymienione w sekcji 2 załącznika II w formie zbiorów danych jednostkowych, gdzie każda zarejestrowana podróż stanowi osobny zapis w przekazywanym zbiorze danych, które są w pełni sprawdzone, zredagowane i w razie konieczności zaimputowane, zgodnie ze standardami wymiany danych określonymi przez Komisję (Eurostat). Dane są przekazywane lub przesyłane drogą elektroniczną do jednego punktu odbioru danych w Komisji (Eurostacie). Komisja przyjmuje w formie aktów wykonawczych praktyczne ustalenia dotyczące przekazywania danych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 12 ust. 2.

4. Państwa członkowskie przekazują:

- a) roczne dane wymienione w sekcjach 1 i 2 załącznika I w terminie sześciu miesięcy po zakończeniu okresu odniesienia, o ile w załączniku I nie określono inaczej;
- b) miesięczne dane wymienione w sekcji 2 załącznika I w terminie trzech miesięcy po zakończeniu okresu odniesienia;
- c) ekspresowe kluczowe wskaźniki odnoszące się do noclegów udzielonych rezydentom i nierezydentom w turystycznych obiektach noclegowych, wymienionych w sekcji 2 załącznika I, w terminie ośmiu tygodni po zakończeniu okresu odniesienia;
- d) dane wymienione w sekcji 4 załącznika I w terminie dziewięciu miesięcy po zakończeniu okresu odniesienia, o ile dane państwo członkowskie postanowi je przekazać;
- e) dane wymienione w załączniku II w terminie sześciu miesięcy po zakończeniu okresu odniesienia.

5. Komisja jest uprawniona do przyjmowania, w razie konieczności, aktów delegowanych zgodnie z art. 11 dotyczących zmian w zakresie terminów przekazywania danych określonych w ust. 4 niniejszego artykułu, w celu uwzględnienia zmian gospodarczych, społecznych lub technicznych. Wszelkie

takie zmiany muszą uwzględniać istniejące praktyki w zakresie gromadzenia danych w państwach członkowskich.

6. W przypadku wszystkich danych wymaganych na mocy niniejszego rozporządzenia pierwszy okres odniesienia rozpoczyna się w dniu 1 stycznia 2012 r., chyba że określono inaczej.

Artykuł 10

Podręcznik metodologiczny

Komisja (Eurostat) w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi opracowuje i regularnie aktualizuje podręcznik metodologiczny, który zawiera wskazówki dotyczące statystyki tworzonej na mocy niniejszego rozporządzenia, w tym definicje, które należy stosować do cech wymaganych danych, oraz wspólne standardy mające zapewnić jakość danych.

Artykuł 11

Wykonanie przekazania

1. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych powierza się Komisji na warunkach określonych w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia, o których mowa w art. 2 ust. 2, art. 3 ust. 2 oraz art. 9 ust. 5, przekazuje się Komisji na okres pięciu lat od dnia 11 sierpnia 2011 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Przekazanie uprawnień, o których mowa w art. 2 ust. 2, art. 3 ust. 2 oraz art. 9 ust. 5, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 2 ust. 2, art. 3 ust. 2 i art. 9 ust. 5 wchodzi w życie tylko, jeśli Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub jeśli, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

*Artykuł 12***Komitet**

1. Komisja jest wspierana przez Komitet ds. Europejskiego Systemu Statystycznego ustanowiony na mocy rozporządzenia (WE) nr 223/2009. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

*Artykuł 13***Uchylenie**

Dyrektywa 95/57/WE niniejszym traci moc.

Państwa członkowskie dostarczają wyniki zgodnie z dyrektywą 95/57/WE dla wszystkich okresów odniesienia w roku 2011.

*Artykuł 14***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 6 lipca 2011 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

J. BUZEK

Przewodniczący

W imieniu Rady

M. DOWGIELEWICZ

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

TURYSTYKA WEWNĘTRZNA

Sekcja 1

POJEMNOŚĆ TURYSTYCZNYCH OBIEKTÓW NOCLEGOWYCH

A. Zmienne i podziały, które należy przekazywać

1. Na poziomie regionalnym NUTS 2 oraz na poziomie krajowym należy przekazywać w przypadku danych rocznych

Rodzaj zakwaterowania	Zmienne	Podziały
NACE 55.1	Liczba obiektów Liczba miejsc noclegowych Liczba pokoi	Rodzaj lokalizacji a) i b)
NACE 55.2	Liczba obiektów Liczba miejsc noclegowych	Rodzaj lokalizacji a) i b)
NACE 55.3	Liczba obiektów Liczba miejsc noclegowych	Rodzaj lokalizacji a) i b)

2. [nieobowiązkowo] Na poziomie krajowym należy przekazywać w przypadku danych rocznych

Rodzaj zakwaterowania	Zmienne	Podziały
NACE 55.1	Liczba obiektów Liczba miejsc noclegowych Liczba pokoi	Klasa wielkości

3. Na poziomie krajowym należy przekazywać w przypadku danych przekazywanych co trzy lata

Rodzaj zakwaterowania	Zmienne	Podziały
NACE 55.1	Liczba obiektów posiadających co najmniej jeden pokój przygotowany dla osób o ograniczonej zdolności ruchowej, w tym osób korzystających z wózków inwalidzkich	

B. Ograniczenie zakresu

- W przypadku „hotelu i podobnych obiektów zakwaterowania” oraz w przypadku „obiektów noclegowych turystycznych i miejsc krótkotrwałego zakwaterowania” zakres obserwacji obejmuje co najmniej wszystkie turystyczne obiekty noclegowe liczące 10 lub więcej miejsc noclegowych.
- W przypadku „pól kempingowych, włączając pola dla pojazdów kempingowych i pola namiotowe” zakres obserwacji obejmuje co najmniej wszystkie turystyczne obiekty noclegowe liczące 10 lub więcej stanowisk kempingowych lub namiotowych.
- Państwa członkowskie, których udział w łącznej rocznej liczbie noclegów w turystycznych obiektach noclegowych w Unii Europejskiej wynosi mniej niż 1 %, mogą ograniczyć zakres obserwacji, tak aby obejmował co najmniej wszystkie turystyczne obiekty noclegowe liczące 20 lub więcej miejsc noclegowych (20 lub więcej stanowisk kempingowych lub namiotowych).

C. Okresowość

Pierwszym rokiem odniesienia dla zmiennych przekazywanych co trzy lata wymienionych w części A.3 jest rok 2015.

Sekcja 2

WYKORZYSTANIE TURYSTYCZNYCH OBIEKTÓW NOCLEGOWYCH (TURYSTYKA KRAJOWA I PRZYJAZDOWA)

A. Zmienne i podziały, które należy przekazywać w przypadku danych rocznych

1. Na poziomie regionalnym NUTS 2 oraz na poziomie krajowym

Rodzaj zakwaterowania	Zmienne	Podziały
Ogółem (wszystkie rodzaje turystycznych obiektów noclegowych)	Liczba noclegów udzielonych rezydentom w turystycznych obiektach noclegowych Liczba noclegów udzielonych nierezydentom w turystycznych obiektach noclegowych	Rodzaj lokalizacji a) i b)
NACE 55.1	Liczba noclegów udzielonych rezydentom w turystycznych obiektach noclegowych Liczba noclegów udzielonych nierezydentom w turystycznych obiektach noclegowych	
	Rezydenci korzystający z turystycznych obiektów noclegowych Nierezydenci korzystający z turystycznych obiektów noclegowych	
	Stopień wykorzystania miejsc noclegowych netto Stopień wykorzystania pokoi netto	
NACE 55.2	Liczba noclegów udzielonych rezydentom w turystycznych obiektach noclegowych Liczba noclegów udzielonych nierezydentom w turystycznych obiektach noclegowych	
	Rezydenci korzystający z turystycznych obiektów noclegowych Nierezydenci korzystający z turystycznych obiektów noclegowych	
NACE 55.3	Liczba noclegów udzielonych rezydentom w turystycznych obiektach noclegowych Liczba noclegów udzielonych nierezydentom w turystycznych obiektach noclegowych	
	Rezydenci korzystający z turystycznych obiektów noclegowych Nierezydenci korzystający z turystycznych obiektów noclegowych	

2. Na poziomie krajowym

Rodzaj zakwaterowania	Zmienne	Podziały
NACE 55.1	Liczba noclegów udzielonych rezydentom w turystycznych obiektach noclegowych Liczba noclegów udzielonych nierezydentom w turystycznych obiektach noclegowych	Rodzaj lokalizacji a) i b) Kraj lub obszar geograficzny zamieszkania odwiedzającego [nieobowiązkowo] Klasa wielkości
	Rezydenci korzystający z turystycznych obiektów noclegowych Nierezydenci korzystający z turystycznych obiektów noclegowych	Kraj lub obszar geograficzny zamieszkania odwiedzającego
	Stopień wykorzystania miejsc noclegowych netto Stopień wykorzystania pokoi netto	[nieobowiązkowo] Klasa wielkości
NACE 55.2	Liczba noclegów udzielonych rezydentom w turystycznych obiektach noclegowych Liczba noclegów udzielonych nierezydentom w turystycznych obiektach noclegowych	Rodzaj lokalizacji a) i b) Kraj lub obszar geograficzny zamieszkania odwiedzającego

Rodzaj zakwaterowania	Zmienne	Podziały
	Rezydenci korzystający z turystycznych obiektów noclegowych Nierezydenci korzystający z turystycznych obiektów noclegowych	Kraj lub obszar geograficzny zamieszkania odwiedzającego
NACE 55.3	Liczba noclegów udzielonych rezydentom w turystycznych obiektach noclegowych Liczba noclegów udzielonych nierezydentom w turystycznych obiektach noclegowych	Rodzaj lokalizacji a) i b) Kraj lub obszar geograficzny zamieszkania odwiedzającego
	Rezydenci korzystający z turystycznych obiektów noclegowych Nierezydenci korzystający z turystycznych obiektów noclegowych	Kraj lub obszar geograficzny zamieszkania odwiedzającego

B. Zmienne i podziały, które należy przekazywać w przypadku danych comiesięcznych na poziomie krajowym

Rodzaj zakwaterowania	Zmienne	Podziały
NACE 55.1	Liczba noclegów udzielonych rezydentom w turystycznych obiektach noclegowych Liczba noclegów udzielonych nierezydentom w turystycznych obiektach noclegowych	
	Rezydenci korzystający z turystycznych obiektów noclegowych Nierezydenci korzystający z turystycznych obiektów noclegowych	
	Stopień wykorzystania miejsc noclegowych netto Stopień wykorzystania pokoi netto	
NACE 55.2	Liczba noclegów udzielonych rezydentom w turystycznych obiektach noclegowych Liczba noclegów udzielonych nierezydentom w turystycznych obiektach noclegowych	
	Rezydenci korzystający z turystycznych obiektów noclegowych Nierezydenci korzystający z turystycznych obiektów noclegowych	
NACE 55.3	Liczba noclegów udzielonych rezydentom w turystycznych obiektach noclegowych Liczba noclegów udzielonych nierezydentom w turystycznych obiektach noclegowych	
	Rezydenci korzystający z turystycznych obiektów noclegowych Nierezydenci korzystający z turystycznych obiektów noclegowych	

C. Ograniczenie zakresu

1. W przypadku „hotele i podobnych obiektów zakwaterowania” oraz w przypadku „obiektów noclegowych turystycznych i miejsc krótkotrwałego zakwaterowania” zakres obserwacji obejmuje co najmniej wszystkie turystyczne obiekty noclegowe liczące 10 lub więcej miejsc noclegowych.
2. W przypadku „pól kempingowych, włączając pola dla pojazdów kempingowych i pola namiotowe” zakres obserwacji obejmuje co najmniej wszystkie turystyczne obiekty noclegowe liczące 10 lub więcej stanowisk kempingowych lub namiotowych.

3. Państwa członkowskie, których udział w łącznej rocznej liczbie noclegów w turystycznych obiektach noclegowych w Unii Europejskiej wynosi mniej niż 1 %, mogą ograniczyć zakres obserwacji, tak aby obejmował co najmniej wszystkie turystyczne obiekty noclegowe liczące 20 lub więcej miejsc noclegowych (20 lub więcej stanowisk kempingowych lub namiotowych).
 4. W przypadku zastosowania ograniczenia zakresu opisanego w pkt 1, 2 lub 3 raz w roku przekazuje się szacunkową łączną liczbę noclegów udzielonych w trakcie okresu odniesienia rezydentom i nierezydentom w turystycznych obiektach noclegowych wyłączonych z zakresu obserwacji.
 5. Dla pierwszego roku odniesienia, dla którego rozporządzenie wymaga przedstawienia danych, szacunkową liczbę, o której mowa w pkt 4, przekazuje się w ciągu 12 miesięcy po zakończeniu okresu odniesienia.
 6. Państwa członkowskie mogą dalej ograniczyć zakres obserwacji dotyczący stopnia wykorzystania pokoi netto w hotelach i podobnych obiektach zakwaterowania, tak aby obejmował przynajmniej wszystkie turystyczne obiekty noclegowe liczące 25 lub więcej pokoi.
- D. Ekspresowe kluczowe wskaźniki
- Ekspresowe kluczowe wskaźniki, o których mowa w art. 9 ust. 4 lit. c) niniejszego rozporządzenia, są zmiennymi odnoszącymi się do liczby udzielonych noclegów, wyszczególnionymi w pozycji B niniejszej sekcji.

Sekcja 3

KATEGORIE DO ZASTOSOWANIA W SEKCJACH 1 I 2

A. Rodzaj zakwaterowania

Trzy kategorie stosowane w przypadku rodzaju zakwaterowania, odnoszące się do grup NACE 55.1, 55.2 i 55.3, są następujące:

- hotele i podobne obiekty zakwaterowania,
- obiekty noclegowe turystyczne i miejsca krótkotrwałego zakwaterowania,
- pola kempingowe, włączając pola dla pojazdów kempingowych i pola namiotowe.

B. Rodzaj lokalizacji a)

Trzy kategorie stosowane w przypadku rodzaju lokalizacji a), odnoszące się do stopnia zurbanizowania gminy (lub równoważnej lokalnej jednostki administracyjnej), w której znajdują się turystyczne obiekty noclegowe, są następujące:

- obszar gęsto zaludniony,
- obszar pośredni,
- obszar słabo zaludniony.

C. Rodzaj lokalizacji b)

Dwie kategorie stosowane w przypadku rodzaju lokalizacji b), odnoszące się do położenia gminy (lub odpowiedniej lokalnej jednostki administracyjnej), w której znajdują się turystyczne obiekty noclegowe, blisko morza, są następujące:

- obszar nadmorski,
- obszar inny niż nadmorski.

D. Klasa wielkości

Trzy kategorie stosowane w przypadku klasy wielkości, odnoszące się do liczby pokoi w turystycznych obiektach noclegowych, są następujące:

- obiekty małe: mniej niż 25 pokoi,
- obiekty średniej wielkości: od 25 do 99 pokoi,
- obiekty duże: 100 lub więcej pokoi; oddzielnie należy podać (nieobowiązkowo): „od 100 do 249 pokoi” i „250 lub więcej pokoi”.

E. Kraje i obszary geograficzne

Kategorie stosowane w przypadku kraju lub obszaru geograficznego zamieszkania gości przebywających w turystycznych obiektach noclegowych są następujące:

- Unia Europejska (Unia); należy zgłaszać osobno: każde z państw członkowskich,

- Europejska Strefa Wolnego Handlu (EFTA); należy zgłaszać osobno: Islandia, Norwegia, Szwajcaria (w tym Liechtenstein),
- pozostałe państwa europejskie (spoza Unii lub EFTA; wyłączając Rosję, Turcję i Ukrainę),
- Rosja,
- Turcja,
- Ukraina,
- Afryka; należy zgłaszać osobno: Republika Południowej Afryki,
- Ameryka Północna; należy zgłaszać osobno: Stany Zjednoczone Ameryki, Kanada,
- Ameryka Południowa i Środkowa; należy zgłaszać osobno: Brazylia,
- Azja; należy zgłaszać osobno: Chińska Republika Ludowa, Japonia, Republika Korei,
- Australia, Oceania i pozostałe terytoria; należy zgłaszać osobno: Australia.

Sekcja 4

TURYSTYKA WEWNĘTRZNA W NIETYTUJNYCH MIEJSCACH ZAKWATEROWANIA

A. Zmienne, które należy przekazywać w przypadku danych rocznych

[nieobowiązkowo] Liczba noclegów udzielonych turystom w nietytujnych miejscach zakwaterowania w ciągu roku odniesienia.

B. Podział

[nieobowiązkowo] Zmienna wymieniona w pozycji A dzieli się ze względu na kraj zamieszkania odwiedzających, jeśli chodzi o rezydentów Unii, natomiast jeśli chodzi o odwiedzających mieszkających poza granicami Unii – są oni grupowani w jednej kategorii dodatkowej.

ZAŁĄCZNIK II

TURYSTYKA NARODOWA

Sekcja 1

UDZIAŁ W TURYSTYCE W CELACH OSOBISTYCH

A. Zmienne i podziały, które należy przekazywać w przypadku danych rocznych

Zmienne	Podziały ze względu na czas trwania i miejsce docelowe podróży turystycznych w celach osobistych	Podziały według kryteriów społeczno-demograficznych
1. Liczba rezydentów w wieku 15 lat lub starszych, biorących udział w turystyce w celach osobistych w roku odniesienia 2. Liczba rezydentów w wieku 15 lat lub starszych, niebiorących udziału w turystyce w celach prywatnych lub osobistych w roku odniesienia	a) Jakakolwiek podróż (tzn. osoba odbyła przynajmniej 1 podróż z przynajmniej 1 noclegiem) b) Wyłącznie podróże krajowe (tzn. osoba odbyła przynajmniej 1 podróż krajową z przynajmniej 1 noclegiem, ale nie odbywała podróży zagranicznych) c) Wyłącznie podróże zagraniczne (tzn. osoba odbyła przynajmniej 1 podróż zagraniczną z przynajmniej 1 noclegiem, ale nie odbywała podróży krajowych) d) Podróże krajowe i zagraniczne (tzn. osoba odbyła przynajmniej 1 podróż krajową z przynajmniej 1 noclegiem oraz przynajmniej 1 podróż zagraniczną z przynajmniej 1 noclegiem) e) Krótkie podróże (tzn. osoba odbyła przynajmniej 1 podróż obejmującą od 1 do 3 noclegów) f) Długie podróże (tzn. osoba odbyła przynajmniej 1 podróż obejmującą 4 lub więcej noclegów) g) Długie podróże, wyłącznie podróże krajowe (tzn. osoba odbyła przynajmniej 1 podróż krajową obejmującą 4 lub więcej noclegów, ale nie odbywała podróży zagranicznych obejmujących 4 lub więcej noclegów) h) Długie podróże, wyłącznie podróże zagraniczne (tzn. osoba odbyła przynajmniej 1 podróż zagraniczną obejmującą 4 lub więcej noclegów, ale nie odbywała podróży krajowych obejmujących 4 lub więcej noclegów) i) Długie podróże krajowe i zagraniczne (tzn. osoba odbyła przynajmniej 1 podróż krajową obejmującą 4 lub więcej noclegów i przynajmniej 1 podróż zagraniczną obejmującą 4 lub więcej noclegów)	1. Płeć 2. Grupa wiekowa 3. [nieobowiązkowo] Poziom wykształcenia 4. [nieobowiązkowo] Sytuacja w zakresie zatrudnienia 5. [nieobowiązkowo] Dochód gospodarstwa domowego

Podziały ze względu na czas trwania i miejsce docelowe podróży turystycznych w celach osobistych łączy się z podziałami według kryteriów społeczno-demograficznych.

B. Zmienne i podziały, które należy przekazywać w przypadku danych przekazywanych co trzy lata

Zmienne	Podział ze względu na przyczyny braku uczestnictwa respondenta w turystyce w celach osobistych w roku odniesienia (z możliwością wybrania więcej niż jednej odpowiedzi)	Podziały według kryteriów społeczno-demograficznych
1. Liczba rezydentów w wieku 15 lat lub starszych, nieuczestniczących w turystyce w celach osobistych w roku odniesienia (osoba nie odbyła w roku odniesienia żadnej podróży w celach osobistych z przynajmniej 1 noclegiem)	a) Powody finansowe (brak dostępnych pieniędzy na podróże turystyczne, osoby nie stać na wakacje) b) Brak wolnego czasu z powodu zobowiązań rodzinnych c) Brak wolnego czasu z powodu zobowiązań wynikających z pracy lub nauki d) Powody zdrowotne lub ograniczona zdolność ruchowa e) Osoba woli pozostać w domu, brak motywacji do podróży f) Bezpieczeństwo g) Inne powody	1. Płeć 2. Grupa wiekowa 3. [nieobowiązkowo] Poziom wykształcenia 4. [nieobowiązkowo] Sytuacja w zakresie zatrudnienia 5. [nieobowiązkowo] Dochód gospodarstwa domowego

Podziały ze względu na główne przyczyny braku uczestnictwa respondenta w turystyce w celach osobistych w roku odniesienia łączy się z podziałami według kryteriów społeczno-demograficznych.

Pierwszym rokiem odniesienia dla zmiennych przekazywanych co trzy lata jest rok 2013.

C. Kategorie, które należy stosować w podziałach według kryteriów społeczno-demograficznych

1. *Płeć*: mężczyzna, kobieta.
2. *Grupa wiekowa*: poniżej 15 lat [nieobowiązkowo], 15–24 lat, 25–34 lat, 35–44 lat, 45–54 lat, 55–64 lat, 65 lat lub więcej, z sumami częściowymi dla grup 25–44 lat i 45–64 lat.
3. *Poziom wykształcenia*: niższe (ISCED 0, 1 lub 2), średnie (ISCED 3 lub 4), wyższe (ISCED 5 lub 6).
4. *Sytuacja w zakresie zatrudnienia*: zatrudniony (pracownik najemny lub samozatrudniony), bezrobotny, student (lub uczeń), pozostali niestanowiący siły roboczej.
5. *Dochód gospodarstwa domowego*: w kwartylach.

Sekcja 2

PODRÓŻE TURYSTYCZNE I ODWIEDZAJĄCY ODBYWAJĄCY PODRÓŻE

A. Zmienne, które należy przekazywać

	Zmienne	Kategorie, które należy przekazywać	Okresowość
1.	Miesiąc wyjazdu		Corocznie
2.	Czas trwania podróży wyrażony w liczbie noclegów		Corocznie
3.	[Tylko w przypadku podróży zagranicznych] Czas trwania podróży: liczba noclegów spędzonych na terytorium własnego kraju		Co trzy lata
4.	Główny kraj docelowy	Zgodnie z listą krajów zamieszczoną w podręczniku metodologicznym opracowanym na podstawie art. 10 niniejszego rozporządzenia.	Corocznie
5.	Główny cel podróży	a) Osobisty: wypoczynek, rekreacja i wakacje b) Osobisty: odwiedziny u krewnych i znajomych c) Osobisty: inne (np.: pielgrzymka, kuracja) d) Zawodowy/służbowy	Corocznie
6.	[Tylko w przypadku podróży w celach osobistych] Rodzaj miejsca docelowego, z możliwością wybrania więcej niż jednej odpowiedzi	a) Miasto b) Wybrzeże c) Tereny wiejskie (w tym nad jeziorem, rzeką itp.) d) Statek wycieczkowy e) Góry (wyżyny, wzgórza itp.) f) Inne	Co trzy lata
7.	[Tylko w przypadku podróży w celach osobistych] Udział dzieci w podróży	a) Tak b) Nie	Co trzy lata
8.	Główne środki transportu	a) Lotniczy (usługi w zakresie przelotów rejsowych bądź czarterowych lub inne usługi lotnicze) b) Wodny (linie pasażerskie i promy, rejsy wycieczkowe, łodzie rekreacyjne, statki wynajmowane itp.) c) Kolej d) Autobus, autokar (rejsowy lub inny) e) Pojazd silnikowy (prywatny lub wynajęty) f) Inne (np. rower)	Corocznie
9.	Główne rodzaje zakwaterowania	a) Wynajmowane miejsca zakwaterowania: hotele lub podobne obiekty noclegowe b) Wynajmowane miejsca zakwaterowania: kempingi, pola kempingowe, włączając pola dla przyczep i pojazdów kempingowych i pola namiotowe (niemieszkalne)	Corocznie

	Zmienne	Kategorie, które należy przekazywać	Okresowość
		c) Wynajmowane miejsca zakwaterowania: pozostałe obiekty wynajmowane (zakłady uzdrowiskowe, schroniska młodzieżowe, przystanie jachtowe itp.) d) Niewynajmowane miejsca zakwaterowania: własne domy wakacyjne e) Niewynajmowane miejsca zakwaterowania: zakwaterowanie zapewnione bezpłatnie przez krewnych lub znajomych f) Niewynajmowane miejsca zakwaterowania: pozostałe niewynajmowane miejsca zakwaterowania	
10.	Rezerwowanie podróży: korzystanie z usług organizatora wyjazdów grupowych lub biura podróży w celu zarezerwowania głównych środków transportu	a) Tak b) Nie c) Nie wiem	Co trzy lata
11.	Rezerwowanie podróży: korzystanie z usług organizatora wyjazdów grupowych lub biura podróży w celu zarezerwowania głównych miejsc zakwaterowania	a) Tak b) Nie c) Nie wiem	Co trzy lata
12.	[Tylko w przypadku podróży, przy których nie korzystano z usług organizatora wyjazdów grupowych ani biura podróży w celu zarezerwowania głównego środka transportu lub głównego miejsca zakwaterowania] Rezerwowanie podróży (samodzielnie)	a) Usługi zarezerwowano bezpośrednio u usługodawcy b) Rezerwowanie nie było konieczne	Co trzy lata
13.	Rezerwowanie podróży: wyjazd zorganizowany	a) Tak b) Nie	Co trzy lata
14.	Rezerwowanie podróży: rezerwowanie głównych środków transportu za pośrednictwem Internetu	a) Tak b) Nie c) Nie wiem	Co trzy lata
15.	Rezerwowanie podróży: rezerwowanie głównych miejsc zakwaterowania za pośrednictwem Internetu	a) Tak b) Nie c) Nie wiem	Co trzy lata
16.	Wydatki jednego turysty na transport w trakcie podróży		Corocznie
17.	Wydatki jednego turysty na zakwaterowanie w trakcie podróży		Corocznie
18.	[nieobowiązkowo] Wydatki jednego turysty na żywność i napoje w kawiarniach i restauracjach w trakcie podróży		Corocznie
19.	Inne wydatki pojedynczego turysty w trakcie podróży; (19a) należy zgłaszać osobno: dobra konsumpcyjne i przedmioty o dużej wartości		Corocznie
20.	Profil odwiedzającego: płeć, z zastosowaniem następujących kategorii	a) Mężczyzna b) Kobieta	Corocznie
21.	Profil odwiedzającego: wiek, lata ukończone		Corocznie
22.	Profil odwiedzającego: kraj zamieszkania		Corocznie
23.	[nieobowiązkowo] Profil odwiedzającego: poziom wykształcenia	a) Niższe (ISCED 0, 1 lub 2) b) Średnie (ISCED 3 lub 4) c) Wyższe (ISCED 5 lub 6)	Corocznie

	Zmienne	Kategorie, które należy przekazywać	Okresowość
24.	[nieobowiązkowo] Profil odwiedzającego: sytuacja w zakresie zatrudnienia	a) Zatrudniony (pracownik najemny lub samozatrudniony) b) Bezrobotny c) Student (lub uczeń) d) Pozostali niestanowiący siły roboczej	Corocznie
25.	[nieobowiązkowo] Profil odwiedzającego: dochód gospodarstwa domowego w kwartylach		Corocznie

B. Ograniczenie zakresu

Zakres obserwacji obejmuje wszystkie podróże turystyczne podejmowane przez rezydentów w wieku od 15 lat z przynajmniej jednym noclegiem poza zwykłym otoczeniem, które zakończyły się w trakcie okresu odniesienia. Dane dotyczące populacji w wieku poniżej 15 lat mogą być przekazywane oddzielnie jako nieobowiązkowe.

C. Okresowość

1. Pierwszym rokiem odniesienia dla zmiennych przekazywanych co trzy lata i kategorii wymienionych w częściach A.3, A.6, A.7 jest rok 2013.
2. Pierwszym rokiem odniesienia dla zmiennych przekazywanych co trzy lata i kategorii wymienionych w częściach A.10–A.15 jest rok 2014.

Sekcja 3

PODRÓŻE JEDNODNIOWE

A. Zmienne i podziały, które należy przekazywać w przypadku danych rocznych (zagraniczne podróże jednodniowe)

Zmienne	[nieobowiązkowo] Podziały	[nieobowiązkowo] Podziały według kryteriów społeczno-demograficznych
1. Liczba zagranicznych podróży jednodniowych w celach osobistych	a) Ze względu na kraj docelowy	1. Płeć
2. Liczba zagranicznych podróży jednodniowych w celach zawodowych		2. Grupa wiekowa
3. Wydatki na zagraniczne podróże jednodniowe w celach osobistych	a) Ze względu na kraj docelowy	3. Poziom wykształcenia
4. Wydatki na zagraniczne podróże jednodniowe w celach zawodowych	b) Ze względu na kategorię wydatków: transport, zakupy, restauracje/kawiarnie, inne	4. Sytuacja związana z zatrudnieniem
		5. Dochód gospodarstwa domowego

B. Zmienne i podziały, które należy przekazywać w przypadku danych przekazywanych co trzy lata (krajowe podróże jednodniowe)

Zmienne	[nieobowiązkowo] Podziały	[nieobowiązkowo] Podziały według kryteriów społeczno-demograficznych
1. Liczba krajowych podróży jednodniowych w celach osobistych		1. Płeć
2. Liczba krajowych podróży jednodniowych w celach zawodowych		2. Grupa wiekowa
3. Wydatki na krajowe podróże jednodniowe w celach osobistych	a) Ze względu na kategorię wydatków: transport, zakupy, restauracje/kawiarnie, inne	3. Poziom wykształcenia
4. Wydatki na krajowe podróże jednodniowe w celach zawodowych		4. Sytuacja związana z zatrudnieniem
		5. Dochód gospodarstwa domowego

C. Kategorie, które należy stosować w podziałach według kryteriów społeczno-demograficznych

Kategorie do zastosowania w podziałach według kryteriów społeczno-demograficznych są wymienione w pozycji C Sekcji 1 niniejszego załącznika.

D. Ograniczenie zakresu

Zakres obserwacji obejmuje wszystkie podróże jednodniowe rezydentów w wieku od 15 lat poza zwykłym otoczeniem. Dane dotyczące populacji w wieku poniżej 15 lat mogą być przekazywane oddzielnie jako nieobowiązkowe.

E. Okresowość i pierwsze okresy odniesienia

1. Charakterystyka podróży jednodniowych określona w pozycji A jest przekazywana corocznie z danymi dla poszczególnych kwartałów poprzedniego roku kalendarzowego. Pierwszy okres odniesienia rozpoczyna się w dniu 1 stycznia 2014 r.
 2. Charakterystyka podróży jednodniowych określona w pozycji B jest przekazywana co trzy lata z danymi dla poszczególnych kwartałów poprzedniego roku kalendarzowego. Pierwszy okres odniesienia rozpoczyna się dnia 1 stycznia 2015 r. Przekazanie danych ma charakter nieobowiązkowy wyłącznie w przypadku pierwszego okresu odniesienia.
-

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 693/2011

z dnia 6 lipca 2011 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Rady (WE) nr 861/2006 ustanawiającego wspólnotowe środki finansowe na rzecz wdrażania wspólnej polityki rybołówstwa oraz w obszarze prawa morza

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 861/2006 ⁽³⁾ przewiduje finansowanie w następujących obszarach: stosunki międzynarodowe, zarządzanie, gromadzenie danych i doradztwo naukowe oraz kontrola i egzekwowanie wspólnej polityki rybołówstwa („WPRyb”).
- (2) W każdym z obszarów działań rozporządzenie (WE) nr 861/2006 uzupełniają inne powiązane rozporządzenia lub decyzje. Od momentu przyjęcia tego rozporządzenia nastąpiły zmiany szeregu elementów tych powiązanych przepisów. Rozporządzenie to należy obecnie zmienić w celu zapewnienia spójności pomiędzy wszystkimi elementami ram prawnych.
- (3) Doświadczenie wykazało również konieczność zmiany rozporządzenia (WE) nr 861/2006 poprzez nieznaczne dostosowanie niektórych jego przepisów, tak aby lepiej odpowiadały obecnej sytuacji.
- (4) Konieczne jest również doprecyzowanie – w stosownych przypadkach – zakresu finansowanych środków oraz udoskonalenie brzmienia niektórych artykułów.
- (5) Partnerstwa w obszarze stosunków międzynarodowych mogą być zawierane na poziomie dwustronnym, regionalnym lub wielostronnym.
- (6) Fakt, że na mocy decyzji Rady 2007/409/WE z dnia 11 czerwca 2007 r. zmieniającej decyzję 2004/585/WE ustanawiającą regionalne komitety doradcze w ramach

wspólnej polityki rybołówstwa ⁽⁴⁾ regionalne komitety doradcze (RKD) zostały uznane za organy dążące do osiągnięcia celu będącego przedmiotem interesu ogólnoeuropejskiego, należy uwzględnić w niniejszym rozporządzeniu.

- (7) W odniesieniu do spotkań przygotowawczych Komitetu Doradczego ds. Rybołówstwa i Akwakultury („ACFA”) powinna istnieć możliwość udzielenia wsparcia finansowego przedstawicielom organizacji innych niż europejskie organizacje handlowe oraz umożliwić finansowanie kosztów tłumaczeń ustnych i pisemnych, a także kosztów wynajęcia sali. Zaktualizowany powinien zostać wykaz organów konsultacyjnych, na których posiedzenia plenum ACFA wyznacza przedstawicieli.
- (8) Rozporządzeniem Rady (WE) nr 199/2008 z dnia 25 lutego 2008 r. w sprawie ustanowienia wspólnotowych ram gromadzenia danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania w sektorze rybołówstwa oraz w sprawie wspierania doradztwa naukowego w zakresie wspólnej polityki rybołówstwa ⁽⁵⁾ rozszerzono zakres gromadzenia danych, tak aby objąć nim gromadzenie danych, zarządzanie nimi oraz wykorzystywanie ich, co powinno zostać wyraźnie uwzględnione w niniejszym rozporządzeniu.
- (9) Decyzja Komisji 2008/949/WE z dnia 6 listopada 2008 r. w sprawie przyjęcia wieloletniego programu wspólnotowego zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 199/2008 ⁽⁶⁾ stanowi, że gromadzone dane mają obejmować zmienne społeczno-ekonomiczne.
- (10) Środki kwalifikujące się do wsparcia finansowego Unii w obszarze gromadzenia danych i doradztwa naukowego są określone w rozporządzeniu (WE) nr 199/2008, a rozporządzenie (WE) nr 861/2006 powinno zostać dostosowane do tych przepisów.
- (11) Środki programowania w dziedzinie gromadzenia danych i doradztwa naukowego określono w rozporządzeniu (WE) nr 199/2008 oraz w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 665/2008 z dnia 14 lipca 2008 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 199/2008 ⁽⁷⁾.
- (12) Szereg przepisów decyzji Rady 2000/439/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. w sprawie finansowego udziału Wspólnoty w wydatkach ponoszonych przez państwa członkowskie na gromadzenie danych oraz na finansowanie badań i projektów pilotażowych związanych z prowadzeniem wspólnej polityki rybołówstwa ⁽⁸⁾ nie zostało uwzględnionych w rozporządzeniu (WE)

⁽¹⁾ Dz.U. C 44 z 11.2.2011, s. 171.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 6 kwietnia 2011 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 21 czerwca 2011 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 160 z 14.6.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 155 z 15.6.2007, s. 68.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 60 z 5.3.2008, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 346 z 23.12.2008, s. 37.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 186 z 15.7.2008, s. 3.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 176 z 15.7.2000, s. 42.

nr 861/2006 ani nie uzyskało charakteru przepisów wykonawczych. Doprowadziło to do powstania luki prawnej w odniesieniu do lat 2007–2008, w którym to okresie Komisja w dalszym ciągu stosowała poprzednio obowiązujące przepisy zawarte w decyzji 2000/439/WE. Dla zachowania pewności prawnej należy przewidzieć z mocą wsteczną, że przepisy te miały zastosowanie w wymienionym okresie.

- (13) Do wydatków w dziedzinie doradztwa naukowego powinny zaliczać się wydatki związane z umowami o partnerstwie z międzynarodowymi organami odpowiedzialnymi za ocenę stanu zasobów.
- (14) Należy wyjaśnić i doprecyzować wskazania dotyczące wydatków kwalifikowalnych w dziedzinie kontroli oraz utworzyć powiązanie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiającym wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa⁽¹⁾ oraz z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiającym wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania⁽²⁾.
- (15) Uczestnicy programów szkoleniowych z zakresu kontroli i egzekwowania przepisów WPRyb, mimo iż reprezentują organ państwa członkowskiego, nie zawsze są urzędnikami państwowymi. W związku z tym wydatki poniesione na szkolenia innych pracowników również powinny kwalifikować się do finansowania.
- (16) Wspólne Centrum Badawcze zajmuje się nie tylko analizą realizacji działań kontrolnych, ale również doradza i uczestniczy w rozwoju nowych technologii.
- (17) Należy dostosować przepisy dotyczące programowania w zakresie kontroli wydatków w celu poprawy należytego zarządzania finansami, w szczególności poprzez zmianę daty składania wniosków o wsparcie finansowe Unii na wcześniejszą i dalsze doprecyzowanie informacji, które należy przekazać na temat projektów, oraz formatu, w jakim informacje te powinny zostać przekazane.
- (18) Należy zmienić tytuł i część normatywną rozporządzenia (WE) nr 861/2006 w celu uwzględnienia wejścia w życie w dniu 1 grudnia 2009 r. Traktatu z Lizbony.
- (19) Aby zapewnić jednolite warunki wdrażania środków w dziedzinie kontroli i egzekwowania – szczególnie w zakresie wydatków ponoszonych przez państwa członkowskie w związku z wdrażaniem systemów monitorowania i kontroli mających zastosowanie do WPRyb – a także środków w dziedzinie gromadzenia podstawowych danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania, Komisji należy powierzyć uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady

(UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję⁽³⁾.

- (20) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 861/2006,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 861/2006 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Rozporządzenie Rady (WE) nr 861/2006 z dnia 22 maja 2006 r. ustanawiające unijne środki finansowe na rzecz wdrażania wspólnej polityki rybołówstwa oraz w obszarze prawa morza”;

- 2) w części normatywnej, poza przypadkami, gdy mowa o Wspólnotowej Agencji Kontroli Rybołówstwa w art. 4 lit. c), słowa „Wspólnota” i „Wspólnoty” we wszystkich formach gramatycznych zastępuje się słowem „Unia” w odpowiedniej formie gramatycznej. Słowa „wody wspólnotowe” we wszystkich formach gramatycznych zastępuje się słowami „wody UE” w odpowiedniej formie gramatycznej. Wprowadza się wszelkie inne niezbędne zmiany gramatyczne;

- 3) w art. 2 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) środki ochronne, gromadzenie danych, zarządzanie nimi oraz ich wykorzystywanie do zapewniania doradztwa naukowego na potrzeby WPRyb;”;

- 4) w art. 3 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) poprawa gromadzenia danych niezbędnych do celów WPRyb, zarządzania nimi i ich wykorzystywania;”;

- 5) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

Szczegółowe cele dotyczące obszaru gromadzenia danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania oraz doradztwa naukowego

Unijne środki finansowe określone w art. 9, 10 i 11 przyczyniają się do osiągnięcia celu, jakim jest poprawa gromadzenia danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania oraz doradztwa naukowego w zakresie stanu zasobów, poziomu połowów oraz oddziaływania rybołówstwa na zasoby i ekosystem morski, gospodarcze aspekty rybołówstwa i akwakultury oraz wyniki sektora rybołówstwa, na wodach UE i poza nimi, dostarczając państwom członkowskim wsparcia finansowego na rzecz ustanowienia wieloletnich sumarycznych zbiorów danych, opartych na podstawach naukowych, obejmujących informacje biologiczne, techniczne, środowiskowe i społeczno-gospodarcze.”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

6) w art. 7 ust. 1 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) rozwoju, poprzez partnerstwo na poziomie dwustronnym, regionalnym lub wielostronnym, zdolności krajów trzecich w zakresie zarządzania i kontroli zasobów rybołówstwa w celu zagwarantowania zrównoważonego rybołówstwa i popierania rozwoju gospodarczego sektora rybołówstwa w tych krajach poprzez poprawę oceny naukowej i technicznej połowów, o których mowa, monitorowanie i kontrolę działalności połowowej, warunków zdrowotnych oraz otoczenia gospodarczego w sektorze;”;

7) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 8

Środki dotyczące obszaru kontroli i egzekwowania przepisów

1. W obszarze kontroli i egzekwowania zasad WPRyB do wsparcia w ramach unijnych środków finansowych kwalifikują się następujące wydatki:

a) wydatki ponoszone przez państwa członkowskie w związku z wdrażaniem systemów monitorowania i kontroli mających zastosowanie do WPRyB na rzecz:

(i) inwestycji dotyczących działań kontrolnych przeprowadzanych przez właściwe organy krajowe, przez organy administracyjne lub przez sektor prywatny, w zakresie:

— zakupu lub opracowywania technologii, w tym sprzętu i oprogramowania, systemów wykrywania statków (VDS) oraz sieci informatycznych umożliwiających gromadzenie, administrowanie, zatwierdzanie, analizowanie, wymianę oraz rozwój metod pobierania próbek danych dotyczących rybołówstwa, w tym tworzenia stron internetowych dotyczących kontroli,

— zakupu lub opracowywania podzespołów niezbędnych do przesyłu danych od podmiotów zajmujących się działalnością połowową i wprowadzaniem do obrotu produktów rybołówstwa do odpowiednich organów państw członkowskich i wspólnotowych, w tym niezbędnych podzespołów do systemów elektronicznej rejestracji i raportowania (ERS), systemów monitorowania statków (VMS) oraz systemów automatycznej identyfikacji (AIS),

— wdrażania programów służących wymianie i analizie danych pomiędzy państwami członkowskimi,

— zakupu i modernizacji środków kontroli;

(ii) programów szkoleń i wymiany, w tym pomiędzy państwami członkowskimi, pracowników odpowiedzialnych za zadania polegające na monitorowaniu oraz sprawowaniu kontroli i nadzoru w obszarze rybołówstwa;

(iii) wdrażania pilotażowych projektów dotyczących kontroli rybołówstwa;

(iv) analizy kosztów i korzyści, a także oceny poniesionych wydatków i audytów dokonanych przez właściwe władze w ramach monitorowania, kontroli i nadzoru;

(v) inicjatyw, łącznie z seminariami i narzędziami medialnymi, skierowanych zarówno do rybaków, jak i innych uczestników, takich jak inspektorzy, prokuratura i sędziowie, ale także ogółu społeczeństwa, prowadzonych w celu większego uświadczenia im konieczności zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów oraz stosowania zasad WPRyB;

b) wydatki związane z administracyjnymi ustaleniami ze Wspólnym Ośrodkiem Badawczym lub jakimkolwiek innym organem konsultacyjnym Unii przeznaczone na ocenę i rozwój nowych technologii kontroli;

c) wszystkie wydatki operacyjne związane z inspekcjami przeprowadzanymi przez inspektorów Komisji dotyczącymi wdrażania WPRyB przez państwa członkowskie, a w szczególności z misjami kontrolnymi, wyposażeniem ochronnym i szkoleniami inspektorów, spotkaniami oraz wynajmem lub nabyciem przez Komisję środków służących do przeprowadzania inspekcji;

d) wkład do budżetu CFCA w celu pokrycia kosztów personelu i kosztów administracyjnych oraz wydatków operacyjnych związanych z rocznym planem pracy CFCA.

2. Komisja może przyjąć szczegółowe zasady stosowania ust. 1 lit. a) w drodze aktów wykonawczych. Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą kontrolną, o której mowa w art. 30 ust. 2.”;

8) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 9

Środki dotyczące obszaru gromadzenia podstawowych danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania

1. W obszarze gromadzenia podstawowych danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania, następujące wydatki kwalifikują się do finansowego wsparcia Unii w ramach wieloletnich programów krajowych, o których mowa w art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 199/2008 z dnia 25 lutego 2008 r. w sprawie ustanowienia wspólnotowych ram gromadzenia danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania w sektorze rybołówstwa oraz w sprawie wspierania doradztwa naukowego w zakresie wspólnej polityki rybołówstwa (*):

- a) wydatki poniesione na gromadzenie danych biologicznych, technicznych, środowiskowych i społeczno-gospodarczych związanych z rybołówstwem przemysłowym i połowami rekreacyjnymi, w tym pobieranie próbek, prowadzone na morzu monitorowanie i badania oraz gromadzenie danych środowiskowych i społeczno-gospodarczych w przemyśle przetwórczym i akwakultury, jak określono w wieloletnim programie Unii, o którym mowa w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 199/2008;
- b) wydatki poniesione na środki związane z zarządzaniem, rozwojem, udoskonalaniem i wykorzystywaniem danych, o których mowa w lit. a);
- c) wydatki poniesione na środki związane z wykorzystywaniem danych, o których mowa w lit. a), takie jak szacunki parametrów biologicznych i opracowywanie zbiorów danych na potrzeby analizy naukowej i doradztwa naukowego;
- d) wydatki poniesione w związku z regionalnymi posiedzeniami koordynacyjnymi, o których mowa w art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 199/2008 z odpowiednimi posiedzeniami naukowymi regionalnych organizacji zarządzania rybołówstwem, w których Unia jest umawiającą się stroną lub ma status obserwatora, a także z posiedzeniami międzynarodowych gremiów naukowych odpowiedzialnych za zapewnianie doradztwa naukowego.
2. Komisja może przyjąć szczegółowe zasady stosowania ust. 1 w drodze aktów wykonawczych. Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą kontrolną, o której mowa w art. 30 ust. 2.
- (*) Dz.U. L 60 z 5.3.2008, s. 1.;
- 9) w art. 10 wprowadza się następujące zmiany:
- a) nagłówek otrzymuje brzmienie:
- „Środki dotyczące obszaru gromadzenia dodatkowych danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania”;**
- b) we wprowadzeniu ust. 1 drugie zdanie otrzymuje brzmienie:
- „Działania, które mogą kwalifikować się do wsparcia finansowego Unii, obejmują.”;
- c) ust. 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:
- „a) badania metodologiczne i projekty ukierunkowane na optymalizację i standaryzację metod gromadzenia danych niezbędnych dla świadczenia doradztwa naukowego.”;
- 10) w art. 11 lit. a) otrzymuje brzmienie:
- „a) wydatki związane z umowami o partnerstwie z krajowymi instytucjami badawczymi lub z międzynarodowymi organami odpowiedzialnymi za ocenę stanu zasobów poniesione na rzecz zapewnienia doradztwa naukowego i danych.”;
- 11) w art. 12 wprowadza się następujące zmiany:
- a) lit. a), b) i c) otrzymują brzmienie:
- „a) koszty podróży i zakwaterowania członków organizacji przedstawicielskich w ACFA, związane ze spotkaniami przygotowawczymi poprzedzającymi posiedzenia ACFA, a także koszty tłumaczeń ustnych i pisemnych oraz koszty wynajęcia sali poniesione w związku z tymi spotkaniami przygotowawczymi;
- b) koszt uczestnictwa przedstawicieli wyznaczonych przez ACFA do reprezentowania go na posiedzeniach RKD, Międzynarodowej Rady Badań Morza (ICES) oraz STECF;
- c) koszty operacyjne RKD zgodnie z decyzją 2004/585/WE.”;
- b) w lit. d) ppkt (ii) otrzymuje brzmienie:
- „(ii) zapewnienie bardzo szerokiego dostępu do danych i materiałów wyjaśniających, dotyczących w szczególności wniosków Komisji, poprzez rozwinięcie strony internetowej właściwych służb Komisji i zamieszczanie na niej systematycznych publikacji, a także organizowanie seminariów informacyjnych i szkoleniowych dla środowisk opiniotwórczych.”;
- 12) art. 13 ust. 1 lit. e) otrzymuje brzmienie:
- „e) dobrowolny wkład finansowy na rzecz prac lub programów będących przedmiotem specjalnego zainteresowania Unii, przeprowadzanych przez organizacje międzynarodowe.”;
- 13) w art. 16 wprowadza się następujące zmiany:
- a) nagłówek otrzymuje brzmienie:
- „Stawki współfinansowania w obszarze gromadzenia podstawowych danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania”;**
- b) słowa „art. 23 ust. 1” otrzymują brzmienie „art. 4 rozporządzenia (WE) nr 199/2008”;
- 14) nagłówek art. 17 otrzymuje brzmienie:
- „Stawki współfinansowania w obszarze gromadzenia dodatkowych danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania”;**
- 15) w art. 18 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:
- „2. Proporcjonalnie do reprezentacji w ramach plenarnego Komitetu ACFA, każdej organizacji przedstawicielskiej będącej członkiem plenum ACFA będą przyznawane prawa ciągnięcia, w ramach porozumienia finansowego z Komisją oraz w zależności od dostępnych zasobów finansowych.

3. Te prawa ciągnięcia i średni koszt podróży członka organizacji przedstawicielskiej decydują o liczbie podróży, za które każda organizacja może być odpowiedzialna finansowo, podejmowanych w związku z posiedzeniami przygotowawczymi. W ramach łącznej kwoty prawa ciągnięcia 20 % rzeczywistych kwalifikujących się wydatków zatrzymuje w formie ryczału każda z organizacji przedstawicielskich w celu pokrycia tych jej kosztów organizacyjnych i administracyjnych, które są bezpośrednio związane z organizowaniem spotkań przygotowawczych.”;

16) w art. 20 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Państwa członkowskie składają do dnia 15 listopada roku poprzedzającego dany rok wdrożenia wnioski o przyznanie unijnego wsparcia finansowego.

Do takich wniosków dołączany jest roczny program kontroli rybołówstwa zawierający następujące informacje:

- a) cele rocznego programu kontroli rybołówstwa;
- b) planowane dostępne zasoby ludzkie;
- c) planowane dostępne zasoby finansowe;
- d) planowana liczba dostępnych statków rybackich i statków powietrznych;
- e) wykaz projektów, w odniesieniu do których wnioskowano o wkład finansowy;
- f) ogólne przewidywane wydatki na realizację projektów;
- g) harmonogram wykonania w odniesieniu do każdego projektu wymienionego w rocznym programie kontroli rybołówstwa;
- h) wykaz wskaźników, które zostaną wykorzystane do oceny skuteczności rocznego programu kontroli rybołówstwa.

2. Roczny program kontroli rybołówstwa określa, dla każdego projektu, jakiego środka wymienionego w art. 8 lit. a) on dotyczy, oraz cel projektu i jego szczegółowy opis zawierający następujące informacje: właściciel, miejsce, szacowany koszt, harmonogram wykonania projektu oraz procedurę zamówień publicznych, którą należy zastosować. W przypadku projektu realizowanego wspólnie przez więcej niż jedno państwo członkowskie roczny program kontroli rybołówstwa zawiera również wykaz państw członkowskich realizujących projekt, szacowane koszty całkowite projektu oraz szacowane koszty na państwo członkowskie.”;

b) w ust. 3 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) ile godzin lub dni w ciągu roku będą one najprawdopodobniej wykorzystywane do celów kontroli rybołówstwa oraz jaki system funkcjonuje w państwie członkowskim, w celu umożliwienia Komisji lub Trybunałowi Obrachunkowemu sprawdzenia ich efektywnego wykorzystania do celów kontroli.”;

c) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4. Państwa członkowskie przekazują informacje wymagane na mocy ust. 1, 2 i 3, składając w wersji zarówno elektronicznej, jak i papierowej elektroniczny formularz przekazany im przez Komisję.”;

17) nagłówek sekcji 2 rozdziału V otrzymuje brzmienie:

„Procedury stosowane w obszarze gromadzenia danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania”;

18) art. 22 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 22

Przepis wstępny

Wkład finansowy Unii do wydatków ponoszonych przez państwa członkowskie na rzecz gromadzenia określonych w art. 9 podstawowych danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania jest przyznawany zgodnie z procedurami określonymi w niniejszej sekcji.”;

19) art. 23 traci moc;

20) w art. 24 wprowadza się następujące zmiany:

a) nagłówek otrzymuje brzmienie:

„Decyzja Komisji w sprawie finansowania”;

b) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Decyzje dotyczące unijnego wkładu finansowego do programów krajowych są podejmowane każdego roku zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 30 ust. 2, na podstawie wieloletnich programów przedłożonych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 4 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 199/2008 i zatwierdzonych przez Komisję zgodnie z art. 6 ust. 3 tego rozporządzenia.”;

c) ust. 2 traci moc;

21) art. 30 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 30

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga Komitet ds. Rybołówstwa i Akwakultury ustanowiony na mocy art. 30 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającego przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (*).

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

(*) Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.”;

22) art. 31 traci moc;

23) art. 32 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 32

Uchylenie zdezaktualizowanych aktów prawnych

Niniejszym uchyla się ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2007 r. rozporządzenie (WE) nr 657/2000 oraz decyzje 2000/439/WE i 2004/465/WE. Niemniej jednak przepisy określone w art. 3 tiret drugie oraz art. 4 i 6 decyzji 2000/439/WE, a także w załączniku do tej decyzji, mające zastosowanie w dniu 31 grudnia 2006 r., obowiązują odpowiednio w odniesieniu do krajowych programów dotyczących gromadzenia danych, zarządzania nimi i korzystania z nich na lata 2007 i 2008.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 1 pkt 23 stosuje się od dnia 1 stycznia 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 6 lipca 2011 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

J. BUZEK

Przewodniczący

W imieniu Rady

M. DOWGIELEWICZ

Przewodniczący

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

DECYZJA RADY

z dnia 9 czerwca 2011 r.

w sprawie zatwierdzenia w imieniu Unii Europejskiej Konwencji haskiej z dnia 23 listopada 2007 r. o międzynarodowym dochodzeniu alimentów na rzecz dzieci i innych członków rodziny

(2011/432/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 81 ust. 3 akapit pierwszy w związku z art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. b) i art. 218 ust. 8 akapit drugi zdanie pierwsze,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Unia podejmuje wysiłki zmierzające do stworzenia wspólnej przestrzeni sądowej opartej na zasadzie wzajemnego uznawania orzeczeń.

(2) Konwencja haska z dnia 23 listopada 2007 r. o międzynarodowym dochodzeniu alimentów na rzecz dzieci i innych członków rodziny (zwana dalej „Konwencją”) stanowi dobrą podstawę światowego systemu współpracy administracyjnej oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawie świadczeń alimentacyjnych i ugód alimentacyjnych, przewidując bezpłatną pomoc prawną praktycznie we wszystkich sprawach dotyczących alimentów na rzecz dzieci oraz usprawnioną procedurę uznawania i wykonywania.

(3) Artykuł 59 Konwencji umożliwia regionalnym organizacjom integracji gospodarczej, takim jak Unia, podpisanie, przyjęcie, zatwierdzenie Konwencji lub przystąpienie do niej.

(4) Kwestie uregulowane przez Konwencję są również przedmiotem rozporządzenia Rady (WE) nr 4/2009 z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń oraz współpracy w zakresie zobowiązań alimentacyjnych ⁽²⁾. Jak uzgodniono przy przyjmowaniu decyzji Rady 2011/220/UE ⁽³⁾ w sprawie podpisania Konwencji, Unia powinna sama zatwierdzić Konwencję i wykonywać kompetencje we wszystkich kwestiach objętych Konwencją. W związku z tym państwa członkowskie powinny być związane Konwencją w wyniku jej zatwierdzenia przez Unię.

(5) Przy zatwierdzaniu Konwencji Unia powinna zatem złożyć oświadczenie o kompetencjach na podstawie art. 59 ust. 3 Konwencji.

(6) Unia powinna ponadto przy zatwierdzaniu Konwencji zgłosić wszystkie uznane przez nią za konieczne zastrzeżenia i oświadczenia dopuszczalne, odpowiednio, na mocy art. 62 i 63 Konwencji.

(7) Unia powinna oświadczyć zgodnie z art. 2 ust. 3 Konwencji, że rozszerzy zakres stosowania rozdziałów II i III Konwencji na zobowiązania alimentacyjne między małżonkami i byłymi małżonkami. Powinna jednocześnie złożyć jednostronne oświadczenie, w którym zobowiąże się przeanalizować, na późniejszym etapie, możliwość dalszego rozszerzenia zakresu stosowania.

(8) Unia powinna złożyć zastrzeżenie przewidziane w art. 44 ust. 3 Konwencji, dotyczące języków używanych w kontaktach między organami centralnymi. Państwa członkowskie chcące, by Unia złożyła w odniesieniu do nich takie zastrzeżenie, powinny o tym wcześniej poinformować Komisję, wskazując treść zastrzeżenia, które ma być złożone.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 11 lutego 2010 r. (Dz.U. C 341 E z 16.12.2010, s. 98).

⁽²⁾ Dz.U. L 7 z 10.1.2009, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 93 z 7.4.2011, s. 9.

- (9) Unia powinna złożyć oświadczenia przewidziane w art. 11 ust. 1 lit. g) oraz w art. 44 ust. 1 i 2 Konwencji. Państwa członkowskie chcące, by Unia złożyła w odniesieniu do nich takie oświadczenia, powinny o tym wcześniej poinformować Komisję, wskazując treść oświadczeń, które mają być złożone.
- (10) Państwo członkowskie, które następnie chciałoby wycofać dotyczące go zastrzeżenie zawarte w załączniku II lub zmienić lub wycofać dotyczące go oświadczenie zawarte w załączniku III, lub dodać dotyczące go oświadczenie w załączniku III, powinno poinformować o tym Radę i Komisję. Na tej podstawie Unia powinna odpowiednio powiadomić depozytariusza.
- (11) Państwa członkowskie powinny poinformować Komisję o organach centralnych wyznaczonych zgodnie z art. 4 ust. 3 Konwencji i powinny przekazać jej informacje o przepisach, procedurach i usługach, o których mowa w art. 57 Konwencji. Zgodnie z wymogiem zawartym w Konwencji Komisja powinna przekazać te informacje Stałemu Biuru Haskiej Konferencji Prawa Prywatnego Międzynarodowego (zwanemu dalej „Stałym Biurem”) w momencie składania przez Unię dokumentu zatwierdzenia.
- (12) Przy dostarczaniu Komisji informacji o organach centralnych oraz przepisach, procedurach i usługach państwa członkowskie powinny stosować formularz profilu państwa zalecany i opublikowany przez Haską Konferencję Prawa Prywatnego Międzynarodowego, w miarę możliwości w wersji elektronicznej.
- (13) Jeżeli na późniejszym etapie państwo członkowskie chciałoby wprowadzić zmiany w informacjach dotyczących jego organu centralnego lub jego przepisów, procedur i usług, powinno ono poinformować o tym bezpośrednio Stałe Biuro, jednocześnie informując o zmianie Komisję.
- (14) Zgodnie z art. 3 Protokołu (nr 21) w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Zjednoczone Królestwo i Irlandia uczestniczą w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji.
- (15) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu (nr 22) w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Konwencja haska z dnia 23 listopada 2007 r. o międzynarodowym dochodzeniu alimentów na rzecz dzieci i innych członków rodziny (zwana dalej „Konwencją”) zostaje niniejszym zatwierdzona w imieniu Unii Europejskiej.

Tekst Konwencji dołącza się do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do złożenia, w imieniu Unii, dokumentu, o którym mowa w art. 58 ust. 2 Konwencji.

Artykuł 3

Przy składaniu dokumentu, o którym mowa w art. 58 ust. 2 Konwencji, Unia składa oświadczenie o kompetencjach na podstawie art. 59 ust. 3 Konwencji.

Tekst tego oświadczenia znajduje się w części A załącznika I do niniejszej decyzji.

Artykuł 4

1. Przy składaniu dokumentu, o którym mowa w art. 58 ust. 2 Konwencji, Unia oświadcza na podstawie art. 2 ust. 3 Konwencji, że rozszerzy zakres stosowania rozdziałów II i III Konwencji na zobowiązania alimentacyjne między małżonkami i byłymi małżonkami.

Tekst tego oświadczenia znajduje się w części B załącznika I do niniejszej decyzji.

2. Przy składaniu dokumentu, o którym mowa w art. 58 ust. 2 Konwencji, Unia składa oświadczenie jednostronne, którego tekst znajduje się w załączniku IV do niniejszej decyzji.

Artykuł 5

Przy składaniu dokumentu, o którym mowa w art. 58 ust. 2 Konwencji, Unia zgłasza zastrzeżenie przewidziane w art. 44 ust. 3 Konwencji dotyczące państw członkowskich, które sprzeciwiają się korzystaniu z języka francuskiego albo angielskiego w kontaktach między organami centralnymi.

Tekst tego zastrzeżenia znajduje się w załączniku II do niniejszej decyzji.

Artykuł 6

Przy składaniu dokumentu, o którym mowa w art. 58 ust. 2 Konwencji, Unia składa oświadczenia przewidziane w art. 11 ust. 1 lit. g) Konwencji dotyczące informacji lub dokumentów wymaganych przez państwa członkowskie oraz w art. 44 ust. 1 Konwencji dotyczące języków akceptowanych przez państwa członkowskie innych niż ich języki urzędowe, jak również oświadczenie przewidziane w art. 44 ust. 2 Konwencji.

Tekst tych oświadczeń znajduje się w załączniku III do niniejszej decyzji.

Artykuł 7

1. Nie później niż dnia 10 grudnia 2012 r. państwa członkowskie przekazują Komisji:

- a) dane kontaktowe organów centralnych wyznaczonych zgodnie z art. 4 ust. 3 Konwencji; oraz
- b) informacje o przepisach, procedurach i usługach, o których mowa w art. 57 Konwencji.

2. Przy przekazywaniu Komisji informacji, o których mowa w ust. 1, państwa członkowskie stosują formularz profilu państwa zalecany i opublikowany przez Haską Konferencję Prawa Prywatnego Międzynarodowego, w miarę możliwości w wersji elektronicznej.

3. W momencie składania przez Unię dokumentu, o którym mowa w art. 58 ust. 2 Konwencji, Komisja przekazuje Stałemu Biuru Haskiej Konferencji Prawa Prywatnego Międzynarodowego (zwanemu dalej „Stałym Biurem”) poszczególne formularze profilu państwa wypełnione przez państwa członkowskie.

Artykuł 8

Państwo członkowskie chcące wycofać dotyczące go zastrzeżenie zawarte w załączniku II lub zmienić lub wycofać dotyczące go oświadczenie zawarte w załączniku III, lub dodać dotyczące go oświadczenie w załączniku III, informuje Radę i Komisję o żądanym wycofaniu, zmianie lub dodaniu.

Następnie Unia odpowiednio powiadamia depozytariusza zgodnie z art. 63 ust. 2 Konwencji.

Artykuł 9

Państwo członkowskie chcące, po początkowym przekazaniu przez Komisję dotyczącego go formularza profilu państwa, zmienić informacje zawarte w tym formularzu, informuje o tym bezpośrednio Stałe Biuro lub – w przypadku korzystania z wersji elektronicznej formularza profilu państw – bezpośrednio wprowadza konieczną zmianę. Jednocześnie informuje o tym Komisję.

Artykuł 10

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 9 czerwca 2011 r.

W imieniu Rady
PINTÉR S.
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Oświadczenia Unii Europejskiej w momencie zatwierdzania Konwencji haskiej z dnia 23 listopada 2007 r. o międzynarodowym dochodzeniu alimentów na rzecz dzieci i innych członków rodziny (zwanej dalej „Konwencją”) zgodnie z art. 63 Konwencji**A. OŚWIADCZENIE, O KTÓRYM MOWA W ART. 59 UST. 3 KONWENCJI, DOTYCZĄCE KOMPETENCJI UNII EUROPEJSKIEJ W SPRAWACH UREGULOWANYCH W KONWENCJI**

1. Unia Europejska oświadcza, że posiada kompetencje we wszystkich sprawach uregulowanych w Konwencji. Państwa członkowskie zostają związane Konwencją na skutek jej zatwierdzenia przez Unię Europejską.
2. Do Unii Europejskiej należą obecnie Królestwo Belgii, Republika Bułgarii, Republika Czeska, Królestwo Danii, Republika Federalna Niemiec, Republika Estońska, Irlandia, Republika Grecka, Królestwo Hiszpanii, Republika Francuska, Republika Włoska, Republika Cypryjska, Republika Łotewska, Republika Litewska, Wielkie Księstwo Luksemburga, Republika Węgierska, Malta, Królestwo Niderlandów, Republika Austrii, Rzeczpospolita Polska, Republika Portugalska, Rumunia, Republika Słowenii, Republika Słowacka, Republika Finlandii, Królestwo Szwecji oraz Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.
3. Niniejsze oświadczenie nie ma jednak zastosowania do Królestwa Danii zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu (nr 22) w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.
4. Niniejsze oświadczenie nie ma zastosowania do terytoriów państw członkowskich, do których nie ma zastosowania Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (zob. art. 355 tego Traktatu), i pozostaje bez uszczerbku dla dokumentów lub stanowisk, które mogą zostać przyjęte na podstawie Konwencji przez zainteresowane państwa członkowskie w imieniu i w interesie tych terytoriów.
5. Stosowanie Konwencji we współpracy między organami centralnymi należeć będzie do zadań organów centralnych każdego z państw członkowskich Unii Europejskiej. W związku z powyższym w każdym przypadku gdy organ centralny jednego z Umawiających się Państw będzie musiał skontaktować się z organem centralnym państwa członkowskiego Unii Europejskiej, powinien on kontaktować się bezpośrednio z zainteresowanym organem centralnym. Państwa członkowskie Unii Europejskiej będą również uczestniczyć, jeżeli uznają to za stosowne, we wszelkich komisjach specjalnych, które mogą otrzymać zadanie prowadzenia działań następczych w związku ze stosowaniem Konwencji.

B. OŚWIADCZENIE, O KTÓRYM MOWA W ART. 2 UST. 3 KONWENCJI

Unia Europejska oświadcza, że rozszerzy zakres stosowania rozdziałów II i III Konwencji na zobowiązania alimentacyjne między małżonkami i byłymi małżonkami.

ZAŁĄCZNIK II

Zastrzeżenie Unii Europejskiej w momencie zatwierdzania Konwencji haskiej z dnia 23 listopada 2007 r. o międzynarodowym dochodzeniu alimentów na rzecz dzieci i innych członków rodziny (zwanej dalej „Konwencją”) zgodnie z art. 62 Konwencji

Unia Europejska składa następujące zastrzeżenie przewidziane w art. 44 ust. 3 Konwencji:

Republika Czeska, Republika Estońska, Republika Grecka, Republika Łotewska, Republika Litewska, Republika Węgierska, Królestwo Niderlandów, Rzeczpospolita Polska, Republika Słowacka, Królestwo Szwecji oraz Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej sprzeciwiają się korzystaniu z języka francuskiego w kontaktach między organami centralnymi.

ZAŁĄCZNIK III

Oświadczenia Unii Europejskiej w momencie zatwierdzania Konwencji haskiej z dnia 23 listopada 2007 r. o międzynarodowym dochodzeniu alimentów na rzecz dzieci i innych członków rodziny (zwanej dalej „Konwencją”) zgodnie z art. 63 Konwencji**1. OŚWIADCZENIE, O KTÓRYM MOWA W ART. 11 UST. 1 LIT. g) KONWENCJI**

Unia Europejska oświadcza, że w niżej wymienionych państwach członkowskich wniosek inny niż wniosek przewidziany w art. 10 ust. 1 lit. a) oraz w art. 10 ust. 2 lit. a) Konwencji zawiera informacje lub dokumenty określone dla każdego z wymienionych państw członkowskich:

Królestwo Belgii:

- Dla wniosków przewidzianych w art. 10 ust. 1 lit. e) i f) oraz w art. 10 ust. 2 lit. b) i c) – pełny tekst decyzji w formie poświadczonego odpisu (poświadczonych odpisów).

Republika Czeska:

- Pełnomocnictwo udzielone organowi centralnemu przez wnioskodawcę na podstawie art. 42.

Republika Federalna Niemiec:

- Obywatelstwo, zawód wyuczony lub zawód wykonywany wierzyciela, a w stosownych przypadkach także imię, nazwisko i adres jego prawnego przedstawiciela.
- Obywatelstwo, zawód wyuczony lub zawód wykonywany dłużnika, o ile są one znane wierzycielowi.
- W przypadku wniosku złożonego przez instytucję prawa publicznego wypłacającą świadczenia, która dochodzi należności alimentacyjnych w związku z przeniesieniem uprawnień, imię, nazwisko i dane kontaktowe osoby, której roszczenia zostały przeniesione.
- W przypadku indeksacji dotyczącej roszczenia wymagalnego – metodę indeksacji i, jeśli istnieje obowiązek uiszczenia ustawowych odsetek, ich ustawową stawkę oraz datę początku obowiązku ich naliczania.

Republika Łotewska:

- Wniosek zawiera: numer osobowy wnioskodawcy (jeżeli został przydzielony w Republice Łotewskiej) lub numer identyfikacyjny, jeżeli został on nadany; numer osobowy pozwanego (jeżeli został przydzielony w Republice Łotewskiej) lub numer identyfikacyjny, jeżeli został on nadany; numery osobowe (jeżeli zostały przydzielone w Republice Łotewskiej) lub numery identyfikacyjne, jeżeli zostały one nadane, wszystkich osób, na rzecz których mają zostać przyznane świadczenia alimentacyjne.
- Wnioskom, o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. a), b), d) i f) oraz w art. 10 ust. 2 lit. a) i c) Konwencji i które nie dotyczą świadczeń alimentacyjnych na rzecz dzieci (w rozumieniu art. 15 Konwencji), towarzyszy dokument, w którym określa się, w jakim zakresie wnioskodawca uzyskał bezpłatną pomoc prawną w państwie pochodzenia, zawierający informacje na temat rodzaju i kwoty pomocy prawnej, o którą już się zwrócono, i wskazujący, jaka dalsza pomoc prawna będzie potrzebna.

Rzeczpospolita Polska:**I. Wniosek przewidziany w art. 10 ust. 1 lit. b)**

1. Wniosek o wykonanie orzeczenia powinien zawierać oznaczenie sądu, który wydał wyrok, datę wyroku, imiona i nazwiska stron postępowania.
2. Należy załączyć następujące dokumenty:
 - tytuł wykonawczy w oryginale (to jest uwierzytelniony odpis wyroku wraz z klauzulą wykonalności),
 - szczegółowy wykaz zaległości,
 - informację o rachunku bankowym, na który należy przekazywać wyegzekwowane środki,
 - odpis wniosku wraz z załącznikami,
 - tłumaczenie wszystkich dokumentów na język polski, sporządzone przez tłumacza przysięgłego (profesjonalnego).
3. Wniosek, uzasadnienie wniosku, wykaz zaległości oraz informacja o sytuacji finansowej dłużnika muszą być podpisane własnoręcznie przez wierzyciela (wierzycieli), a w wypadku osoby małoletniej – jej przedstawiciela ustawowego.

4. Jeśli wierzyciel nie dysponuje tytułem wykonawczym w oryginale, to we wniosku należy wskazać przyczyny tego stanu rzeczy (np. dokument został zgubiony lub zniszczony, tytuł wykonawczy nie został wydany przez sąd).

5. W razie utraty tytułu wykonawczego należy załączyć wniosek o ponowne wydanie tytułu wykonawczego w miejsce utraconego.

II. Wnioski przewidziane w art. 10 ust. 1 lit. c) i d)

1. Wniosek o wydanie orzeczenia zasądającego alimenty powinien zawierać wskazanie kwoty żądanej miesięcznie tytułem alimentów na rzecz każdego wierzyciela.

2. Wniosek i uzasadnienie muszą być podpisane własnoręcznie przez wierzyciela (wierzycieli), a w wypadku osoby małoletniej – jej przedstawiciela ustawowego.

3. W uzasadnieniu wniosku o wydanie orzeczenia należy wskazać wszystkie fakty uzasadniające żądanie, w szczególności należy podać informacje o:

a) stosunku łączącym wierzyciela i dłużnika: dziecko (dziecko z małżeństwa/dziecko uznane formalnie przez dłużnika/ojcostwo dłużnika zostało ustalone w postępowaniu sądowym), inny krewny, małżonek, były małżonek, powinowaty;

b) informacja o sytuacji finansowej wierzyciela powinna zawierać dane o:

— wieku, stanie zdrowia, edukacji wierzyciela,

— miesięcznych kosztach utrzymania wierzyciela (żywność, odzież, higiena osobista, profilaktyka, leczenie, rehabilitacja, kształcenie, hobby, wydatki nadzwyczajne itp.),

— (jeżeli żąda się alimentów dla więcej niż jednej osoby uprawnionej – należy podać powyższe dane o każdej z tych osób),

— wykształceniu rodzica sprawującego opiekę nad małoletnim wierzycielem, zawodzie wyuczonym, zawodzie wykonywanym,

— źródle i wysokości miesięcznych dochodów rodzica sprawującego opiekę nad wierzycielem,

— miesięcznych wydatkach rodzica sprawującego opiekę nad małoletnim wierzycielem na utrzymanie siebie oraz innych, poza wierzycielem, osób pozostających na jej/jego utrzymaniu;

c) informacja o sytuacji finansowej dłużnika powinna zawierać także dane o wykształceniu dłużnika, zawodzie wyuczonym, zawodzie wykonywanym.

4. Należy wskazać, które z faktów opisanych w uzasadnieniu mają zostać stwierdzone przez przeprowadzenie dowodów (np. przez odczytanie na rozprawie dokumentu, przesłuchanie świadka (świadków), przesłuchanie wierzyciela lub jego przedstawiciela ustawowego, przesłuchanie dłużnika itp.).

5. Należy wskazać każdy wnioskowany dowód i wszystkie dane, które są niezbędne, aby sąd mógł ten dowód przeprowadzić.

6. Dokumenty należy opisać i dołączyć do wniosku w oryginale lub w formie poświadczonych odpisów; do dokumentów sporządzonych w języku obcym należy dołączyć uwierzytelnione tłumaczenie na język polski.

7. Świadkowie: należy podać imię, nazwisko i adres każdego świadka.

III. Wniosek przewidziany w art. 10 ust. 1 lit. e) i f)

1. Wniosek o zmianę orzeczenia zasądającego alimenty powinien zawierać:

a) oznaczenie sądu, który wydał wyrok, datę wyroku, imiona i nazwiska stron postępowania;

b) wskazanie kwoty żądanej miesięcznie tytułem alimentów na rzecz każdego wierzyciela w miejsce poprzednio zasądzonych alimentów.

2. W uzasadnieniu wniosku należy wskazać zmianę okoliczności uzasadniających żądanie zmiany wysokości alimentów.

3. Wniosek i uzasadnienie muszą być podpisane własnoręcznie przez wierzyciela (wierzycieli), a w wypadku osoby małoletniej – jej przedstawiciela ustawowego.

4. Należy wskazać, które z faktów opisanych w uzasadnieniu mają zostać stwierdzone przez przeprowadzenie dowodów (np. przez odczytanie na rozprawie dokumentu, przesłuchanie świadka (świadków), przesłuchanie wierzyciela lub jego przedstawiciela ustawowego, przesłuchanie dłużnika itp.).

5. Należy wskazać każdy wnioskowany dowód i wszystkie dane, które są niezbędne, aby sąd mógł ten dowód przeprowadzić.

6. Dokumenty należy opisać i dołączyć do wniosku w oryginale lub w formie poświadczonych odpisów; do dokumentów sporządzonych w języku obcym należy dołączyć uwierzytelnione tłumaczenie na język polski.

7. Świadkowie: należy podać imię, nazwisko i adres każdego świadka.

IV. Wniosek przewidziany w art. 10 ust. 2 lit. b) i c)

1. Wniosek o zmianę orzeczenia zasądzającego alimenty powinien zawierać:

a) oznaczenie sądu, który wydał wyrok, datę wyroku, imiona i nazwiska stron postępowania;

b) wskazanie kwoty żądanej miesięcznie tytułem alimentów na rzecz każdego wierzyciela w miejsce poprzednio zasądzonych alimentów.

2. W uzasadnieniu wniosku należy wskazać zmianę okoliczności uzasadniających żądanie zmiany wysokości alimentów.

3. Wniosek i uzasadnienie muszą być podpisane własnoręcznie przez dłużnika.

4. Należy wskazać, które z faktów opisanych w uzasadnieniu mają zostać stwierdzone przez przeprowadzenie dowodów (np. przez odczytanie na rozprawie dokumentu, przesłuchanie świadka (świadków), przesłuchanie wierzyciela lub jego przedstawiciela ustawowego, przesłuchanie dłużnika itp.).

5. Należy wskazać każdy wnioskowany dowód i wszystkie dane, które są niezbędne, aby sąd mógł ten dowód przeprowadzić.

6. Dokumenty należy opisać i dołączyć do wniosku w oryginale lub w formie poświadczonych odpisów; do dokumentów sporządzonych w języku obcym należy dołączyć uwierzytelnione tłumaczenie na język polski.

7. Świadkowie: należy podać imię, nazwisko i adres każdego świadka.

Republika Słowacka:

— Informacja o obywatelskie wszystkich stron, których dotyczy postępowanie.

Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej:

Wniosek przewidziany w art. 10 ust. 1 lit. b)

Anglia i Walia

Oryginał lub uwierzytelniony odpis orzeczenia; dokument stwierdzający wykonalność orzeczenia; oświadczenie o świadczeniach zaległych; dokument stwierdzający, że dłużnik był obecny na pierwszej rozprawie, a jeżeli nie był obecny – dokument poświadczający, że dłużnik został powiadomiony o postępowaniu i że doręczono mu wezwanie sądowe lub że został powiadomiony o wydanym orzeczeniu i miał możliwość obrony lub odwołania się; oświadczenie o miejscu pobytu dłużnika – adres domowy i służbowy; oświadczenie dotyczące tożsamości dłużnika; zdjęcie dłużnika – o ile jest dostępne; dokument wskazujący, w jakim zakresie wnioskodawca korzystał z bezpłatnej pomocy prawnej; w stosownych przypadkach – uwierzytelniony odpis aktu urodzenia lub świadectwa przysposobienia dziecka (dzieci); w stosownych przypadkach – zaświadczenie o uczęszczaniu do szkoły; w stosownych przypadkach – uwierzytelniony odpis aktu małżeństwa; w stosownych przypadkach – uwierzytelniony odpis nakazu lub innego dokumentu stwierdzającego ustanie małżeństwa lub innego związku.

Szkocja

Oryginał lub uwierzytelniony odpis orzeczenia; dokument stwierdzający wykonalność orzeczenia; oświadczenie o świadczeniach zaległych; dokument stwierdzający, że dłużnik był obecny na pierwszej rozprawie, a jeżeli nie był obecny – dokument poświadczający, że dłużnik został powiadomiony o postępowaniu lub że został powiadomiony o wydanym orzeczeniu i miał możliwość odwołania się; oświadczenie o miejscu pobytu dłużnika; oświadczenie dotyczące tożsamości dłużnika; zdjęcie dłużnika – o ile jest dostępne; w stosownych przypadkach – uwierzytelniony odpis aktu urodzenia lub świadectwa przysposobienia dziecka (dzieci); w stosownych przypadkach – zaświadczenie o uczęszczaniu do szkoły.

Irlandia Północna

Oryginał lub uwierzytelniony odpis orzeczenia; dokument stwierdzający wykonalność orzeczenia; oświadczenie o świadczeniach zaległych; dokument stwierdzający, że dłużnik był obecny na pierwszej rozprawie, a jeżeli nie był obecny – dokument poświadczający, że dłużnik został powiadomiony o postępowaniu lub że został powiadomiony o wydanym orzeczeniu i miał możliwość odwołania się; oświadczenie o miejscu pobytu dłużnika – adres domowy i służbowy; oświadczenie dotyczące tożsamości dłużnika; zdjęcie dłużnika – o ile jest dostępne; dokument wskazujący, w jakim zakresie wnioskodawca korzystał z bezpłatnej pomocy prawnej; w stosownych przypadkach – uwierzytelniony odpis aktu urodzenia lub świadectwa przysposobienia dziecka (dzieci); w stosownych przypadkach – zaświadczenie o uczęszczaniu do szkoły; w stosownych przypadkach – uwierzytelniony odpis aktu małżeństwa.

Wniosek przewidziany w art. 10 ust. 1 lit. c)

Anglia i Walia

Dokumenty dotyczące sytuacji finansowej – dochody/wydatki/składniki majątku; oświadczenie o miejscu pobytu pozwanego – adres domowy i służbowy; oświadczenie dotyczące tożsamości pozwanego; zdjęcie pozwanego – o ile jest dostępne; w stosownych przypadkach – uwierzytelniony odpis aktu urodzenia lub świadectwa przysposobienia dziecka (dzieci); w stosownych przypadkach – zaświadczenie o uczęszczaniu do szkoły; w stosownych przypadkach – uwierzytelniony odpis aktu małżeństwa; w stosownych przypadkach – uwierzytelniony odpis nakazu lub innego dokumentu stwierdzającego ustanie małżeństwa lub innego związku. Odpis wszelkich stosownych nakazów sądowych; wniosek o udzielenie pomocy prawnej; w stosownych przypadkach – dokumenty potwierdzające ojcostwo; w stosownych przypadkach – wszelkie inne dokumenty wyszczególnione w art. 16 ust. 3, art. 25 ust. 1 lit. a), b) i d), w art. 25 ust. 3 lit. b) oraz art. 30 ust. 3.

Szkocja

Dokumenty dotyczące sytuacji finansowej – dochody/wydatki/składniki majątku; oświadczenie o miejscu pobytu pozwanego; oświadczenie dotyczące tożsamości pozwanego; zdjęcie pozwanego – o ile jest dostępne; w stosownych przypadkach – uwierzytelniony odpis aktu urodzenia lub świadectwa przysposobienia dziecka (dzieci); w stosownych przypadkach – zaświadczenie o uczęszczaniu do szkoły; w stosownych przypadkach – uwierzytelniony odpis aktu małżeństwa; w stosownych przypadkach – dokumenty potwierdzające ojcostwo.

Irlandia Północna

Dokumenty dotyczące sytuacji finansowej – dochody/wydatki/składniki majątku; oświadczenie o miejscu pobytu pozwanego – adres domowy i służbowy; oświadczenie dotyczące tożsamości pozwanego; zdjęcie pozwanego – o ile jest dostępne; w stosownych przypadkach – uwierzytelniony odpis aktu urodzenia lub świadectwa przysposobienia dziecka (dzieci); w stosownych przypadkach – zaświadczenie o uczęszczaniu do szkoły; w stosownych przypadkach – uwierzytelniony odpis aktu małżeństwa; w stosownych przypadkach – uwierzytelniony odpis *decree nisi* (tymczasowego orzeczenia rozvodu); odpis wszelkich stosownych nakazów sądowych; wniosek o udzielenie pomocy prawnej; w stosownych przypadkach – dokumenty potwierdzające ojcostwo; w stosownych przypadkach – wszelkie inne dokumenty wyszczególnione w art. 16 ust. 3, art. 25 ust. 1 lit. a), b) i d), art. 25 ust. 3 lit. b) oraz art. 30 ust. 3.

Wniosek przewidziany w art. 10 ust. 1 lit. d)

Anglia i Walia

Uwierzytelniony odpis orzeczenia dotyczącego art. 20 lub art. 22 lit. b) lub e) wraz z dokumentami dotyczącymi wydania tego orzeczenia; dokument wskazujący, w jakim zakresie wnioskodawca korzystał z bezpłatnej pomocy prawnej; dokumenty dotyczące sytuacji finansowej – dochody/wydatki/składniki majątku; oświadczenie o miejscu pobytu – adres domowy i służbowy pozwanego; oświadczenie dotyczące tożsamości pozwanego; zdjęcie pozwanego – o ile jest dostępne; w stosownych przypadkach – uwierzytelniony odpis aktu urodzenia lub świadectwa przysposobienia dziecka (dzieci); w stosownych przypadkach – zaświadczenie o uczęszczaniu do szkoły; w stosownych przypadkach – uwierzytelniony odpis aktu małżeństwa; w stosownych przypadkach – uwierzytelniony odpis nakazu lub innego dokumentu stwierdzającego ustanie małżeństwa lub innego związku. Odpis wszelkich stosownych nakazów sądowych; w stosownych przypadkach – dokumenty potwierdzające ojcostwo; w stosownych przypadkach – wszelkie inne dokumenty wyszczególnione w art. 16 ust. 3, art. 25 ust. 1 lit. a), b) i d), art. 25 ust. 3 lit. b) oraz art. 30 ust. 3.

Szkocja

Jak dla wniosku na mocy art. 10 ust. 1 lit. c) powyżej.

Irlandia Północna

Uwierzytelniony odpis orzeczenia dotyczącego art. 20 lub art. 22 lit. b) lub e) wraz z dokumentami dotyczącymi wydania tego orzeczenia; dokument wskazujący, w jakim zakresie wnioskodawca korzystał z bezpłatnej pomocy prawnej; dokumenty dotyczące sytuacji finansowej – dochody/wydatki/składniki majątku; oświadczenie o miejscu pobytu – adres domowy i służbowy pozwanego; oświadczenie dotyczące tożsamości pozwanego; zdjęcie pozwanego – o ile jest dostępne; w stosownych przypadkach – uwierzytelniony odpis aktu urodzenia lub świadectwa przysposobienia dziecka (dzieci); w stosownych przypadkach – zaświadczenie o uczęszczaniu do szkoły; w stosownych przypadkach – uwierzytelniony odpis aktu małżeństwa; w stosownych przypadkach – uwierzytelniony odpis *decree nisi* (tymczasowego orzeczenia rozvodu); odpis wszelkich stosownych nakazów sądowych; w stosownych przypadkach – dokumenty potwierdzające ojcostwo; w stosownych przypadkach – wszelkie inne dokumenty wyszczególnione w art. 16 ust. 3, art. 25 ust. 1 lit. a), b) i d), art. 25 ust. 3 lit. b) oraz art. 30 ust. 3.

Wniosek przewidziany w art. 10 ust. 1 lit. e)

Anglia i Walia

Odpis orzeczenia, które ma zostać zmienione; dokumenty dotyczące sytuacji finansowej wnioskodawcy/pozwanego – dochody/wydatki/składniki majątku; wniosek o udzielenie pomocy prawnej; w stosownych przypadkach – uwierzytelniony odpis aktu urodzenia lub świadectwa przysposobienia dziecka (dzieci); w stosownych przypadkach – zaświadczenie o uczęszczaniu do szkoły; dokumenty dotyczące zmiany sytuacji dziecka (dzieci); w stosownych przypadkach – dokumenty dotyczące stanu cywilnego wnioskodawcy/pozwanego; odpis wszelkich stosownych nakazów sądowych;

w stosownych przypadkach – wszelkie inne dokumenty wyszczególnione w art. 16 ust. 3, art. 25 ust. 1 lit. a), b) i d), art. 25 ust. 3 lit. b) oraz art. 30 ust. 3. Pisemne oświadczenie stwierdzające, że obie strony były obecne podczas postępowania, a jeżeli obecny był jedynie wnioskodawca – oryginał lub uwierzytelniony odpis dokumentu stanowiącego dowód doręczenia drugiej stronie powiadomienia o postępowaniu.

Szkocja

Odpis orzeczenia, które ma zostać zmienione; dokumenty dotyczące sytuacji finansowej wnioskodawcy/pozwanego – dochody/wydatki/składniki majątku; wniosek o udzielenie pomocy prawnej; w stosownych przypadkach – zaświadczenie o uczęszczaniu do szkoły; dokumenty dotyczące zmiany sytuacji dziecka (dzieci).

Irlandia Północna

Odpis orzeczenia, które ma zostać zmienione; dokumenty dotyczące sytuacji finansowej wnioskodawcy/pozwanego – dochody/wydatki/składniki majątku; wniosek o udzielenie pomocy prawnej; w stosownych przypadkach – uwierzytelniony odpis aktu urodzenia lub świadectwa przysposobienia dziecka (dzieci); w stosownych przypadkach – zaświadczenie o uczęszczaniu do szkoły; dokumenty dotyczące zmiany sytuacji dziecka (dzieci); w stosownych przypadkach – dokumenty dotyczące stanu cywilnego wnioskodawcy/pozwanego; odpis wszelkich stosownych nakazów sądowych; w stosownych przypadkach – wszelkie inne dokumenty wyszczególnione w art. 16 ust. 3, art. 25 ust. 1 lit. a), b) i d), art. 25 ust. 3 lit. b) oraz art. 30 ust. 3.

Wniosek przewidziany w art. 10 ust. 1 lit. f)

Anglia i Walia

Oryginał lub uwierzytelniony odpis orzeczenia, które ma zostać zmienione; dokument stwierdzający, że dłużnik był obecny na pierwszej rozprawie, a jeżeli nie był obecny – dokument poświadczający, że dłużnik został powiadomiony o postępowaniu lub że został powiadomiony o wydanym orzeczeniu i miał możliwość odwołania się; dokument wskazujący, w jakim zakresie wnioskodawca korzystał z bezpłatnej pomocy prawnej; dokumenty dotyczące sytuacji finansowej wnioskodawcy/pozwanego – dochody/wydatki/składniki majątku; dokument stwierdzający wykonalność orzeczenia; w stosownych przypadkach – uwierzytelniony odpis aktu urodzenia lub świadectwa przysposobienia dziecka (dzieci); w stosownych przypadkach – zaświadczenie o uczęszczaniu do szkoły; dokumenty dotyczące zmiany sytuacji dziecka (dzieci); w stosownych przypadkach – uwierzytelniony odpis aktu małżeństwa; w stosownych przypadkach – uwierzytelniony odpis nakazu lub innego dokumentu stwierdzającego ustanie małżeństwa lub innego związku; w stosownych przypadkach – dokumenty dotyczące stanu cywilnego wnioskodawcy/pozwanego; odpis wszelkich stosownych nakazów sądowych; oświadczenie o miejscu pobytu dłużnika – adres domowy i służbowy; oświadczenie dotyczące tożsamości dłużnika; zdjęcie dłużnika – o ile jest dostępne; w stosownych przypadkach – wszelkie inne dokumenty wyszczególnione w art. 16 ust. 3, art. 25 ust. 1 lit. a), b) i d), art. 25 ust. 3 lit. b) oraz art. 30 ust. 3. Pisemne oświadczenie stwierdzające, że obie strony były obecne podczas postępowania, a jeżeli obecny był jedynie wnioskodawca – oryginał lub uwierzytelniony odpis dokumentu stanowiącego dowód doręczenia drugiej stronie powiadomienia o postępowaniu.

Szkocja

Oryginał lub uwierzytelniony odpis orzeczenia, które ma zostać zmienione; dokument poświadczający, że dłużnik został powiadomiony o postępowaniu lub że został powiadomiony o wydanym orzeczeniu i miał możliwość odwołania się; dokument wskazujący, w jakim zakresie wnioskodawca korzystał z bezpłatnej pomocy prawnej; dokumenty dotyczące sytuacji finansowej wnioskodawcy/pozwanego – dochody/wydatki/składniki majątku; dokument stwierdzający wykonalność orzeczenia; w stosownych przypadkach – zaświadczenie o uczęszczaniu do szkoły; dokumenty dotyczące zmiany sytuacji dziecka (dzieci); w stosownych przypadkach – dokumenty dotyczące stanu cywilnego wnioskodawcy/pozwanego; oświadczenie o miejscu pobytu dłużnika; oświadczenie dotyczące tożsamości dłużnika; zdjęcie dłużnika – o ile jest dostępne.

Irlandia Północna

Oryginał lub uwierzytelniony odpis orzeczenia, które ma zostać zmienione; dokument stwierdzający, że dłużnik był obecny na pierwszej rozprawie, a jeżeli nie był obecny – dokument poświadczający, że dłużnik został powiadomiony o postępowaniu lub że został powiadomiony o wydanym orzeczeniu i miał możliwość odwołania się; dokument wskazujący, w jakim zakresie wnioskodawca korzystał z bezpłatnej pomocy prawnej; dokumenty dotyczące sytuacji finansowej wnioskodawcy/pozwanego – dochody/wydatki/składniki majątku; dokument stwierdzający wykonalność orzeczenia; w stosownych przypadkach – uwierzytelniony odpis aktu urodzenia lub świadectwa przysposobienia dziecka (dzieci); w stosownych przypadkach – zaświadczenie o uczęszczaniu do szkoły; dokumenty dotyczące zmiany sytuacji dziecka (dzieci); w stosownych przypadkach – uwierzytelniony odpis aktu małżeństwa; w stosownych przypadkach – uwierzytelniony odpis *decees nisi* (tymczasowego orzeczenia rozwodu); w stosownych przypadkach – dokumenty dotyczące stanu cywilnego wnioskodawcy/pozwanego; odpis wszelkich stosownych nakazów sądowych; oświadczenie o miejscu pobytu dłużnika – adres domowy i służbowy; oświadczenie dotyczące tożsamości dłużnika; zdjęcie dłużnika – o ile jest dostępne; w stosownych przypadkach – wszelkie inne dokumenty wyszczególnione w art. 16 ust. 3, art. 25 ust. 1 lit. a), b) i d), art. 25 ust. 3 lit. b) oraz art. 30 ust. 3.

Wniosek przewidziany w art. 10 ust. 2 lit. b)

Anglia i Walia

Odpis orzeczenia, które ma zostać zmienione; dokumenty dotyczące sytuacji finansowej wnioskodawcy/pozwanego – dochody/wydatki/składniki majątku; wniosek o udzielenie pomocy prawnej; w stosownych przypadkach – zaświadczenie o uczęszczaniu do szkoły; dokumenty dotyczące zmiany sytuacji dziecka (dzieci); w stosownych

przypadkach – dokumenty dotyczące stanu cywilnego wnioskodawcy/pozwanego; odpis wszelkich stosownych nakazów sądowych; w stosownych przypadkach – wszelkie inne dokumenty wyszczególnione w art. 16 ust. 3, art. 25 ust. 1 lit. a), b) i d), art. 25 ust. 3 lit. b) oraz art. 30 ust. 3.

Szkocja

Odpis orzeczenia, które ma zostać zmienione; dokumenty dotyczące sytuacji finansowej wnioskodawcy/pozwanego – dochody/wydatki/składniki majątku; wniosek o udzielenie pomocy prawnej; w stosownych przypadkach – zaświadczenie o uczęszczaniu do szkoły; dokumenty dotyczące zmiany sytuacji dziecka (dzieci).

Irlandia Północna

Odpis orzeczenia, które ma zostać zmienione; dokumenty dotyczące sytuacji finansowej wnioskodawcy/pozwanego – dochody/wydatki/składniki majątku; wniosek o udzielenie pomocy prawnej; w stosownych przypadkach – zaświadczenie o uczęszczaniu do szkoły; dokumenty dotyczące zmiany sytuacji dziecka (dzieci); w stosownych przypadkach – dokumenty dotyczące stanu cywilnego wnioskodawcy/pozwanego; odpis wszelkich stosownych nakazów sądowych; w stosownych przypadkach – wszelkie inne dokumenty wyszczególnione w art. 16 ust. 3, art. 25 ust. 1 lit. a), b) i d), art. 25 ust. 3 lit. b) oraz art. 30 ust. 3.

Wniosek przewidziany w art. 10 ust. 2 lit. c)

Anglia i Walia

Oryginał lub uwierzytelniony odpis orzeczenia, które ma zostać zmienione; dokument stwierdzający wykonalność orzeczenia; dokument wskazujący, w jakim zakresie wnioskodawca korzystał z bezpłatnej pomocy prawnej; dokumenty dotyczące sytuacji finansowej wnioskodawcy/pozwanego – dochody/wydatki/składniki majątku; w stosownych przypadkach – uwierzytelniony odpis aktu urodzenia lub świadectwa przysposobienia dziecka (dzieci); w stosownych przypadkach – zaświadczenie o uczęszczaniu do szkoły; dokumenty dotyczące zmiany sytuacji dziecka (dzieci); w stosownych przypadkach – uwierzytelniony odpis aktu małżeństwa; w stosownych przypadkach – uwierzytelniony odpis nakazu lub innego dokumentu stwierdzającego ustanie małżeństwa lub innego związku; w stosownych przypadkach – dokumenty dotyczące stanu cywilnego wnioskodawcy/pozwanego; odpis wszelkich stosownych nakazów sądowych; oświadczenie o miejscu pobytu wierzyciela – adres domowy i służbowy; oświadczenie dotyczące tożsamości wierzyciela – adres domowy i służbowy; zdjęcie wierzyciela – o ile jest dostępne; w stosownych przypadkach – wszelkie inne dokumenty wyszczególnione w art. 16 ust. 3, art. 25 ust. 1 lit. a), b) i d), art. 25 ust. 3 lit. b) oraz art. 30 ust. 3.

Szkocja

Oryginał lub uwierzytelniony odpis orzeczenia, które ma zostać zmienione; dokument wskazujący, w jakim zakresie wnioskodawca korzystał z bezpłatnej pomocy prawnej; dokumenty dotyczące sytuacji finansowej wnioskodawcy/pozwanego – dochody/wydatki/składniki majątku; w stosownych przypadkach – zaświadczenie o uczęszczaniu do szkoły; dokumenty dotyczące zmiany sytuacji finansowej wnioskodawcy; oświadczenie o miejscu pobytu wierzyciela; oświadczenie dotyczące tożsamości wierzyciela; zdjęcie wierzyciela – o ile jest dostępne.

Irlandia Północna

Oryginał lub uwierzytelniony odpis orzeczenia, które ma zostać zmienione; dokument stwierdzający wykonalność orzeczenia; dokument wskazujący, w jakim zakresie wnioskodawca korzystał z bezpłatnej pomocy prawnej; dokumenty dotyczące sytuacji finansowej wnioskodawcy/pozwanego – dochody/wydatki/składniki majątku; w stosownych przypadkach – uwierzytelniony odpis aktu urodzenia lub świadectwa przysposobienia dziecka (dzieci); w stosownych przypadkach – zaświadczenie o uczęszczaniu do szkoły; dokumenty dotyczące zmiany sytuacji dziecka (dzieci); w stosownych przypadkach – uwierzytelniony odpis aktu małżeństwa; w stosownych przypadkach – uwierzytelniony odpis decree nisi (tymczasowe orzeczenie rozwodu); w stosownych przypadkach – dokumenty dotyczące stanu cywilnego wnioskodawcy/pozwanego; odpis wszelkich stosownych nakazów sądowych; oświadczenie o miejscu pobytu wierzyciela – adres domowy i służbowy; oświadczenie dotyczące tożsamości wierzyciela; zdjęcie wierzyciela – o ile jest dostępne; w stosownych przypadkach – wszelkie inne dokumenty wyszczególnione w art. 16 ust. 3, art. 25 ust. 1 lit. a), b) i d), art. 25 ust. 3 lit. b) oraz art. 30 ust. 3.

Warunki ogólne

W przypadku wniosków przewidzianych w art. 10, w tym art. 10 ust. 1 lit. a) oraz art. 10 ust. 2 lit. a), organ centralny Anglii i Walii prosi o dostarczenie trzech kopii każdego dokumentu, wraz z tłumaczeniem (w razie potrzeby) na język angielski.

W przypadku wniosków przewidzianych w art. 10, w tym art. 10 ust. 1 lit. a) oraz art. 10 ust. 2 lit. a), organ centralny Irlandii Północnej prosi o dostarczenie trzech kopii każdego dokumentu, wraz z tłumaczeniem na język angielski.

2. OŚWIADCZENIE, O KTÓRYM MOWA W ART. 44 UST. 1 KONWENCJI

Unia Europejska oświadcza, że niżej wymienione państwa członkowskie przyjmują wnioski i załączone dokumenty, które są przetłumaczone na języki określone dla każdego z wymienionych państw członkowskich, inne niż ich język urzędowy:

Republika Czeska: język słowacki

Republika Estońska: język angielski

Republika Litewska: język angielski

Republika Słowacka: język czeski

3. OŚWIADCZENIE, O KTÓRYM MOWA W ART. 44 UST. 2 KONWENCJI

Unia Europejska oświadcza, że w Królestwie Belgii dokumenty sporządza się w języku francuskim, niderlandzkim lub niemieckim, lub tłumaczy na te języki, w zależności od tego, w której części terytorium belgijskiego dokumenty te mają zostać przedłożone.

Informacje o tym, którego języka należy użyć w danej części terytorium belgijskiego, można znaleźć w podręczniku jednostek przyjmujących sporządzonym na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1393/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. dotyczącego doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych i handlowych (doręczanie dokumentów). Dostęp do tego podręcznika można uzyskać na stronie internetowej http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/html/index_pl.htm

Kliknąć na:

„Doręczanie dokumentów (rozporządzenie 1393/2007)"/„Dokumenty"/„Podręcznik"/„Belgia"/„Geographical areas of competence” (s. 42 i nast.).

lub bezpośrednio pod następującym adresem:

http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/html/pdf/manual_sd_bel.pdf

klikając na „Geographical areas of competence” (s. 42 i nast.).

ZAŁĄCZNIK IV

Oświadczenie jednostronne Unii Europejskiej w momencie zatwierdzenia Konwencji haskiej z dnia 23 listopada 2007 r. o międzynarodowym dochodzeniu alimentów na rzecz dzieci i innych członków rodziny

Unia Europejska składa następujące oświadczenie jednostronne:

„Unia Europejska chciałaby podkreślić, że przywiązuje dużą wagę do Konwencji haskiej z 2007 r. o międzynarodowym dochodzeniu alimentów na rzecz dzieci oraz innych członków rodziny. Unia uznaje, że rozszerzenie zakresu stosowania Konwencji na wszystkie zobowiązania alimentacyjne wynikające ze stosunków rodzinnych, pokrewieństwa, małżeństwa lub powinowactwa może zwiększyć znacząco skuteczność Konwencji, ponieważ z systemu współpracy administracyjnej stworzonego przez Konwencję mogliby korzystać wszyscy wierzyciele alimentacyjni.

W związku z tym kiedy Konwencja wejdzie w życie względem Unii Europejskiej, zamierza ona rozszerzyć zakres stosowania rozdziałów II i III Konwencji na zobowiązania alimentacyjne między małżonkami i byłymi małżonkami.

Ponadto Unia Europejska zobowiązuje się przeanalizować – w ciągu siedmiu lat, w świetle zgromadzonych doświadczeń i ewentualnych oświadczeń o rozszerzeniu zakresu stosowania wydanych przez inne Umawiające się Państwa – możliwość rozszerzenia zakresu stosowania całej Konwencji na wszystkie zobowiązania alimentacyjne wynikające ze stosunków rodzinnych, pokrewieństwa, małżeństwa lub powinowactwa.”.

KONWENCJA**o międzynarodowym dochodzeniu alimentów na rzecz dzieci i innych członków rodziny**

(sporządzona dnia 23 listopada 2007 r.)

PAŃSTWA SYGNATARIUSZE NINIEJSZEJ KONWENCJI,

PRAGNĄC poprawić współpracę między Państwami w dziedzinie międzynarodowego dochodzenia alimentów na rzecz dzieci i innych członków rodziny,

ŚWIADOME potrzeby ustanowienia przynoszących rezultaty, dostępnych, szybkich, skutecznych, efektywnych w stosunku do kosztów, elastycznych i sprawiedliwych procedur,

PRAGNĄC wzorować się na najlepszych rozwiązaniach zawartych w obowiązujących konwencjach haskich oraz innych instrumentach międzynarodowych, w szczególności *Konwencji o dochodzeniu roszczeń alimentacyjnych za granicą* z dnia 20 czerwca 1956 r. przyjętej przez Organizację Narodów Zjednoczonych,

DAŻĄC do wykorzystania postępu technologicznego oraz stworzenia elastycznego systemu, który będzie mógł ewoluować odpowiednio do zmieniających się potrzeb oraz dalszych postępów technologicznych otwierających nowe możliwości,

PRZYPOMINAJĄC, że zgodnie z artykułami 3 i 27 *Konwencji o prawach dziecka* z dnia 20 listopada 1989 r. przyjętej przez Organizację Narodów Zjednoczonych:

- we wszystkich działaniach dotyczących dzieci sprawą nadrzędną będzie najlepsze zabezpieczenie interesów dziecka,
- każde dziecko ma prawo do poziomu życia odpowiadającego jego rozwojowi fizycznemu, psychicznemu, duchowemu, moralnemu i społecznemu,
- rodzice (rodzic) lub inne osoby odpowiedzialne za dziecko ponoszą główną odpowiedzialność za zabezpieczenie, w ramach swych możliwości, także finansowych, warunków życia niezbędnych do rozwoju dziecka, oraz
- Państwa Strony podejmą wszelkie właściwe kroki, łącznie z zawarciem umów międzynarodowych, dla zapewnienia łożenia na utrzymanie dziecka ze strony rodziców lub innych osób ponoszących odpowiedzialność finansową za dziecko, szczególnie gdy osoby te mieszkają w państwie innym niż dziecko,

POSTANOWIŁY ZAWRZEĆ NINIEJSZĄ KONWENCJĘ I UZGODNIŁY NASTĘPUJĄCE POSTANOWIENIA:

ROZDZIAŁ I

CEL, ZAKRES STOSOWANIA I DEFINICJE

Artykuł 1

Cel

Przedmiotem niniejszej Konwencji jest zapewnienie skutecznego międzynarodowego dochodzenia alimentów na rzecz dzieci i innych członków rodziny, w szczególności poprzez:

- a) ustanowienie kompletnego systemu współpracy między organami Umawiających się Państw;
- b) umożliwienie składania wniosków o wydanie orzeczenia w sprawie świadczeń alimentacyjnych;
- c) zapewnienie uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawie świadczeń alimentacyjnych; oraz
- d) wymóg stosowania skutecznych środków zapewniających szybkie wykonanie orzeczeń w sprawie świadczeń alimentacyjnych.

Artykuł 2

Zakres stosowania

1. Niniejszą Konwencję stosuje się:
 - a) do zobowiązań alimentacyjnych wobec osoby, która nie ukończyła 21 lat, wynikających ze stosunków między rodzicami a dziećmi;
 - b) do uznawania i wykonywania lub też wykonywania orzeczeń w sprawie zobowiązań alimentacyjnych między małżonkami i byłymi małżonkami, w sytuacji gdy wniosek jest składany jednocześnie z powództwem należącym do zakresu stosowania litery a); oraz
 - c) z wyłączeniem rozdziałów II i III, do zobowiązań alimentacyjnych między małżonkami i byłymi małżonkami.
2. Umawiające się Państwo może, zgodnie z artykułem 62, zastrzec sobie prawo ograniczenia zakresu stosowania postanowień Konwencji zawartych w ustępie 1 litera a) do osób, które nie ukończyły 18 lat. Umawiające się Państwo, które zgłosi takie zastrzeżenie, nie może żądać stosowania Konwencji wobec osób wyłączonych ze względu na wiek wskutek takiego zastrzeżenia.

3. Umawiające się Państwo może, zgodnie z artykułem 63, oświadczyć, że rozszerzy zakres stosowania całości lub części Konwencji na zobowiązania alimentacyjne wynikające ze stosunków rodzinnych, pokrewieństwa, małżeństwa lub powinowactwa, w tym szczególnie na zobowiązania w odniesieniu do osób niesamodzielnych. Wszelkie takie oświadczenia prowadzą do powstania zobowiązań między dwoma Umawiającymi się Państwami tylko w takim zakresie, w jakim ich oświadczenia dotyczą tych samych zobowiązań alimentacyjnych i części Konwencji.

4. Postanowienia niniejszej Konwencji stosuje się do dzieci niezależnie od statusu małżeńskiego ich rodziców.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszej Konwencji:

- a) „wierzyciel” oznacza osobę fizyczną, której przysługują świadczenia alimentacyjne lub na rzecz której dochodzi się takich świadczeń;
- b) „dłużnik” oznacza osobę fizyczną, która jest zobowiązana świadczyć alimenty lub od której dochodzi się alimentów;
- c) „pomoc prawna” oznacza pomoc niezbędną, by zapewnić wnioskodawcom poznanie i dochodzenie przysługujących im praw oraz zagwarantować kompletne i skuteczne rozpatrzenie wniosków w Państwie wezwanym. Pomoc taka może, w zależności od potrzeb, polegać między innymi na udzielaniu porady prawnej, pomocy w prowadzeniu sprawy przed właściwym organem, zastępstwie prawnym i zwolnieniu od kosztów postępowania;
- d) „umowa na piśmie” oznacza umowę zapisaną na dowolnym nośniku w taki sposób, że można później uzyskiwać wgląd do jej treści i zapoznawać się z nią;
- e) „ugoda alimentacyjna” oznacza umowę na piśmie dotyczącą płatności alimentów, która:
 - (i) została sporządzona lub zarejestrowana w formie dokumentu urzędowego przez właściwy organ; lub
 - (ii) została uwierzytelniona lub zarejestrowana przez właściwy organ, zawarta z tym organem lub złożona w tym organie,
 oraz może podlegać kontroli i być zmieniana przez właściwy organ;
- f) „osoba niesamodzielna” oznacza osobę, która z powodu zaburzenia lub ograniczenia zdolności osobistych nie jest w stanie zaspokoić swych potrzeb.

ROZDZIAŁ II

WSPÓŁPRACA ADMINISTRACYJNA

Artykuł 4

Wyznaczanie organów centralnych

1) Umawiające się Państwo wyznacza organ centralny, który pełni obowiązki nałożone na taki organ na podstawie niniejszej Konwencji.

2. Państwa federalne, Państwa, w których obowiązuje więcej niż jeden system prawny, lub Państwa, w których znajdują się autonomiczne jednostki terytorialne, mogą wyznaczyć więcej organów centralnych, określając przy tym terytorialny lub osobowy zakres ich czynności. Państwo, które skorzystało z tej możliwości, wyznacza organ centralny, do którego można kierować wszelką korespondencję do przekazania właściwemu organowi centralnemu w tym Państwie.

3. W momencie składania dokumentu ratyfikacji lub przystąpienia lub składania oświadczenia zgodnie z artykułem 61, Umawiające się Państwo przekazuje Stałemu Biuru Haskiej Konferencji Prawa Prywatnego Międzynarodowego informacje o wyznaczonym organie centralnym lub organach centralnych, ich dane kontaktowe oraz, w odpowiednich przypadkach, zakres ich czynności zgodnie z ustępem 2. Umawiające się Państwa niezwłocznie powiadamiają Stałe Biuro o wszelkich zmianach.

Artykuł 5

Ogólne zadania organów centralnych

Organy centralne:

- a) współpracują ze sobą i propagują współpracę między właściwymi organami w swoich Państwach, aby osiągnąć cele Konwencji;
- b) dążą w miarę możliwości do rozwiązania trudności, które pojawiają się w związku ze stosowaniem Konwencji.

Artykuł 6

Szczególne zadania organów centralnych

1. Organy centralne udzielają pomocy w związku z wnioskami przewidzianymi w rozdziale III, w szczególności:

- a) przekazują i przyjmują takie wnioski;
- b) wszczynają postępowanie lub ułatwiają jego wszczęcie w przedmiocie takich wniosków.

2. Organy centralne podejmują wszelkie właściwe działania w odniesieniu do takich wniosków, aby:

- a) gdy wymagają tego okoliczności, przyznać pomoc prawną lub ułatwić udzielenie pomocy prawnej;
- b) udzielić pomocy w ustaleniu miejsca pobytu dłużnika lub wierzyciela;
- c) udzielić pomocy w uzyskaniu odpowiednich informacji o dochodach oraz, w razie potrzeby, o innych aspektach sytuacji finansowej dłużnika lub wierzyciela, w tym informacji o położeniu majątku;
- d) zachęcić do osiągnięcia polubownych rozwiązań, w odpowiednich przypadkach przy zastosowaniu mediacji, postępowania pojednawczego lub podobnych postępowań, celem doprowadzenia do dobrowolnej zapłaty świadczeń alimentacyjnych;
- e) ułatwić toczące się wykonywanie orzeczeń w sprawie świadczeń alimentacyjnych, w tym uzyskanie świadczeń zaległych;
- f) ułatwić pobranie i szybkie przekazanie alimentów;

- g) ułatwić uzyskanie dokumentów lub innych dowodów;
- h) udzielić pomocy w ustaleniu ojcostwa, gdy jest to konieczne do dochodzenia należności z tytułu zobowiązań alimentacyjnych;
- i) wszcząć postępowanie lub ułatwić jego wszczęcie w celu uzyskania wszelkich niezbędnych środków tymczasowych mających zastosowanie na danym terytorium i służących skutecznemu sfinalizowaniu postępowania w sprawie wniosku o świadczenia alimentacyjne oczekującego na rozpatrzenie;
- j) ułatwić doręczanie dokumentów.

3. Zadania organu centralnego przewidziane w niniejszym artykule mogą, w zakresie, w jakim zezwala na to prawo danego Państwa, być wykonywane przez instytucje publiczne lub inne instytucje podlegające nadzorowi właściwych organów tego Państwa. Umawiające się Państwo przekazuje Stałemu Biuru Haskiej Konferencji Prawa Prywatnego Międzynarodowego informacje o takich wyznaczonych instytucjach publicznych lub innych instytucjach, jak również ich dane kontaktowe i zakres ich zadań. Umawiające się Państwa niezwłocznie powiadamiają Stałe Biuro o wszelkich zmianach.

4. Niniejszego artykułu ani artykułu 7 nie można interpretować w taki sposób, że nakłada on na organ centralny obowiązek wykonywania kompetencji, które zgodnie z prawem Państwa wezwanego zastrzeżone są dla organów sądowych.

Artykuł 7

Wnioski o podjęcie szczególnych działań

1. Organ centralny może zwrócić się do innego organu centralnego z wnioskiem popartym uzasadnieniem o podjęcie odpowiednich szczególnych działań przewidzianych w artykule 6 ustęp 2 litery b), c), g), h), i) oraz j), o ile na rozpatrzenie nie oczekuje żaden wniosek złożony na mocy artykułu 10. Wezwany organ centralny podejmuje takie działania, jeżeli jest przekonany, że są one konieczne, by ewentualnemu wnioskodawcy udzielić pomocy w złożeniu wniosku na mocy artykułu 10 lub w ustaleniu, czy powinien on wystąpić z takim wnioskiem.

2. Organ centralny może także podjąć na wniosek innego organu centralnego szczególne działania związane ze sprawą o charakterze międzynarodowym, która dotyczy odzyskania należności z tytułu zobowiązań alimentacyjnych, oczekującą na rozpatrzenie w Państwie wzywającym.

Artykuł 8

Koszty ponoszone przez organ centralny

1. Każdy organ centralny samodzielnie pokrywa koszty własne wynikające ze stosowania niniejszej Konwencji.

2. Organy centralne nie mogą obciążać wnioskodawcy żadnymi kosztami usług świadczonych przez nie na mocy Konwencji, z wyjątkiem nadzwyczajnych kosztów wynikających z wniosku o podjęcie szczególnych działań na mocy artykułu 7.

3. Wezwany organ centralny nie może domagać się zwrotu kosztów za usługi, o których mowa w ustępie 2, bez uprzedniej zgody wnioskodawcy na te usługi i na taki ich koszt.

ROZDZIAŁ III

WNIOSKI ZA POŚREDNICTWEM ORGANÓW CENTRALNYCH

Artykuł 9

Wniosek za pośrednictwem organów centralnych

Wniosek na mocy niniejszego rozdziału organ centralny Państwa wezwanego otrzymuje za pośrednictwem organu centralnego Umawiającego się Państwa, w którym wnioskodawca ma miejsce pobytu. Do celów niniejszego postanowienia samo przebywanie nie jest uznawane za pobyt.

Artykuł 10

Dostępne rodzaje wniosków

1. Wierzyciel ubiegający się o odzyskanie należności z tytułu zobowiązań alimentacyjnych może, na mocy niniejszej Konwencji, składać w Państwie wzywającym następujące rodzaje wniosków:

- a) o uznanie lub o uznanie i wykonanie orzeczenia;
- b) o wykonanie orzeczenia wydanego lub uznanego w Państwie wezwanym;
- c) o wydanie orzeczenia w Państwie wezwanym, w przypadku braku jakiegokolwiek orzeczenia, włącznie z ustaleniem, w razie potrzeby, ojcostwa;
- d) o wydanie orzeczenia w Państwie wezwanym, w którym uznanie i wykonanie orzeczenia nie jest możliwe lub w którym odmówiono uznania i wykonania danego orzeczenia ze względu na brak podstawy do jego uznania i wykonania na mocy artykułu 20 lub z przyczyn określonych w artykule 22 litera b) lub e);
- e) o zmianę orzeczenia wydanego w Państwie wezwanym;
- f) o zmianę orzeczenia wydanego w Państwie innym niż Państwo wezwane.

2. Dłużnik, w stosunku do którego wydano obowiązujące orzeczenie w sprawie świadczeń alimentacyjnych, może składać w Państwie wzywającym następujące rodzaje wniosków:

- a) o uznanie orzeczenia lub o równorzędne działanie, które skutkuje zawieszeniem lub ograniczeniem wykonania orzeczenia wydanego uprzednio w Państwie wezwanym;
- b) o zmianę orzeczenia wydanego w Państwie wezwanym;
- c) o zmianę orzeczenia wydanego w Państwie innym niż Państwo wezwane.

3. O ile postanowienia niniejszej Konwencji nie stanowią inaczej, wnioski wskazane w ustępie 1 i 2 są rozpoznawane zgodnie z prawem Państwa wezwanego, a wnioski wskazane w ustępie 1 litera c)–f) oraz ustępie 2 litera b) i c) podlegają normom jurysdykcyjnym obowiązującym w Państwie wezwanym.

Artykuł 11

Treść wniosku

1. Wszystkie wnioski na mocy artykułu 10 zawierają co najmniej:

- a) wskazanie charakteru wniosku lub wniosków;

- b) imię i nazwisko i dane kontaktowe, w tym adres oraz datę urodzenia wnioskodawcy;
- c) imię i nazwisko oraz, jeżeli są znane, adres i datę urodzenia pozwanego;
- d) imię i nazwisko oraz datę urodzenia każdej osoby, na rzecz której dochodzone są świadczenia alimentacyjne;
- e) podstawę, na której oparty jest wniosek;
- f) w przypadku wniosku składanego przez wierzyciela, informacje o tym, dokąd świadczenia alimentacyjne powinny być przekazywane lub elektronicznie przelewane;
- g) z wyjątkiem wniosków przewidzianych w artykule 10 ustęp 1 litera a) i ustęp 2 litera a), wszelkie informacje lub dokumenty określone w oświadczeniu złożonym zgodnie z artykułem 63 przez Państwo wezwane;
- h) imię i nazwisko lub nazwę oraz dane kontaktowe przedstawiciela lub wydziału organu centralnego Państwa wzywającego odpowiedzialnych za rozpatrzenie wniosku.

2. O ile jest to celowe i o ile informacje te są znane, wniosek zawiera ponadto m.in.:

- a) informacje o sytuacji finansowej wierzyciela;
- b) informacje o sytuacji finansowej dłużnika, w tym nazwę i adres pracodawcy dłużnika, oraz informacje o charakterze i położeniu majątku dłużnika;
- c) wszelkie inne informacje, które mogą pomóc w ustaleniu miejsca pobytu pozwanego.

3. Do wniosku załącza się wszelkie niezbędne informacje lub dokumenty potwierdzające, w tym dokumenty dotyczące uprawnień wnioskodawcy do bezpłatnej pomocy prawnej. Do wniosku przewidzianego w artykule 10 ustęp 1 litera a) i ustęp 2 litera a) dołącza się jedynie dokumenty wyszczególnione w artykule 25.

4. Wniosek, o którym mowa w artykule 10, może być złożony na formularzu zalecanym i opublikowanym przez Haską Konferencję Prawa Prywatnego Międzynarodowego.

Artykuł 12

Przekazywanie, otrzymywanie oraz rozpatrywanie wniosków i spraw za pośrednictwem organów centralnych

1. Organ centralny Państwa wzywającego udziela wnioskodawcy pomocy, tak by do wniosku zostały załączone wszelkie informacje i dokumenty, które według tego organu są konieczne do rozpatrzenia wniosku.

2. Gdy organ centralny Państwa wzywającego uzna, że wniosek spełnia wymogi wynikające z Konwencji, przekazuje go, w imieniu i za zgodą wnioskodawcy, organowi centralnemu Państwa wezwanego. Do wniosku załącza się formularz przekazania określony w załączniku 1. Na żądanie organu centralnego Państwa wezwanego organ centralny Państwa wzywającego dostarcza kompletne poświadczony przez właściwy organ w Państwie pochodzenia odpisy wszelkich dokumentów określonych w artykule 16 ustęp 3, artykule 25 ustęp 1 litera a), b) i d) oraz ustęp 3 litera b) i artykule 30 ustęp 3.

3. Wezwany organ centralny potwierdza w terminie sześciu tygodni od daty otrzymania wniosku jego wpłynięcie przy użyciu formularza, którego wzór znajduje się w załączniku 2,

i informuje organ centralny Państwa wzywającego, jakie wstępne działania zostały lub zostaną podjęte w celu rozpatrzenia wniosku, oraz może zażądać dalszych niezbędnych dokumentów i informacji. W tym samym terminie sześciu tygodni wezwany organ centralny informuje wzywający organ centralny o imieniu i nazwisku lub nazwie oraz danych kontaktowych osoby lub wydziału odpowiedzialnych za udzielanie odpowiedzi na zapytania dotyczące postępów w zakresie rozpatrywania wniosku.

4. W terminie trzech miesięcy od daty potwierdzenia wpłynięcia wniosku wezwany organ centralny informuje wzywający organ centralny o zaawansowaniu procesu rozpatrywania wniosku.

5. Wzywający i wezwany organ centralny przekazują sobie informacje na temat:

- a) osoby lub wydziału odpowiedzialnych za daną sprawę;
 - b) postępów w zakresie rozpatrywania danej sprawy,
- i terminowo udzielają odpowiedzi na zapytania.

6. Organy centralne rozpatrują sprawę tak szybko, jak na to zezwala konieczność odpowiedniego rozważenia występujących w niej kwestii.

7. Organy centralne wykorzystują najszybsze i najskuteczniejsze dostępne im środki porozumiewania się.

8. Wezwany organ centralny może odmówić rozpatrzenia wniosku wyłącznie wtedy, gdy w sposób oczywisty nie zostały spełnione wymogi Konwencji. W takim przypadku wezwany organ centralny niezwłocznie powiadamia wzywający organ centralny o przyczynach odmowy.

9. Wezwany organ centralny nie może odrzucić wniosku z tej tylko przyczyny, że wymagane są dodatkowe dokumenty lub informacje. Wezwany organ centralny może jednak zwrócić się do wzywającego organu centralnego o przekazanie tych dodatkowych dokumentów lub informacji. Jeżeli wzywający organ centralny nie przekaze ich w terminie trzech miesięcy lub dłuższym określonym przez wezwany organ centralny, ten ostatni organ może podjąć decyzję o zaprzestaniu rozpatrywania wniosku. W takim przypadku powiadamia on o tym wzywający organ centralny.

Artykuł 13

Środki przekazywania informacji

Wniosek złożony za pośrednictwem organów centralnych Umawiających się Państw zgodnie z niniejszym rozdziałem ani dokumenty lub informacje do niego załączone lub przekazane przez organ centralny nie mogą być kwestionowane przez pozwanego z powodu samych nośników lub środków przekazywania informacji wykorzystanych przez te organy centralne.

Artykuł 14

Skuteczny dostęp do procedur

1. Państwo wezwane zapewnia wnioskodawcom skuteczny dostęp do procedur, w tym do procedur egzekucyjnych i odwoławczych wynikających z wniosków złożonych na mocy niniejszego rozdziału.

2. W celu umożliwienia takiego skutecznego dostępu Państwo wezwane udziela bezpłatnej pomocy prawnej zgodnie z artykułami 14–17, chyba że zastosowanie znajdzie ustęp 3.

3. Państwo wezwane jest zwolnione z obowiązku zapewnienia takiej bezpłatnej pomocy prawnej pod warunkiem że i w takim zakresie w jakim procedury tego Państwa umożliwiają wnioskodawcy prowadzenie sprawy bez potrzeby korzystania z takiej pomocy, a organ centralny bezpłatnie świadczy potrzebne usługi.

4. Warunki otrzymania bezpłatnej pomocy prawnej nie są bardziej rygorystyczne niż te obowiązujące w równorzędnych sprawach krajowych.

5. Nie jest wymagane złożenie zabezpieczenia, kaucji ani depozytu, niezależnie od ich nazwy, mających zagwarantować pokrycie opłat i kosztów w postępowaniu na mocy Konwencji.

Artykuł 15

Bezpłatna pomoc prawna w przypadku wniosków o świadczenia alimentacyjne na rzecz dzieci

1. Państwo wezwane zapewnia bezpłatną pomoc prawną w przypadku wszystkich wniosków złożonych przez wierzyciela na podstawie niniejszego rozdziału, dotyczących zobowiązań alimentacyjnych wynikających ze stosunków między rodzicami a dziećmi, wobec osoby, która nie ukończyła 21 lat.

2. Niezależnie od ustępu 1 Państwo wezwane może odmówić udzielenia bezpłatnej pomocy prawnej w przypadku wniosków innych niż wnioski składane na mocy artykułu 10 ustęp 1 litera a) i b) oraz w przypadkach objętych zakresem stosowania artykułu 20 ustęp 4, jeżeli uzna, że wniosek lub wniesiony środek odwoławczy jest w swej istocie wyraźnie pozbawiony podstaw.

Artykuł 16

Oświadczenie o zezwoleniu na zastosowanie wyłącznie kryterium sytuacji majątkowej dziecka

1. Niezależnie od artykułu 15 ustęp 1 Państwo może oświadczyć, zgodnie z artykułem 63, że w przypadku wniosków innych niż wnioski składane na mocy artykułu 10 ustęp 1 litera a) i b) oraz w przypadkach objętych zakresem stosowania artykułu 20 ustęp 4 zapewni bezpłatną pomoc prawną na podstawie kryterium sytuacji majątkowej dziecka.

2. W momencie składania takiego oświadczenia Państwo informuje Stałe Biuro Haskiej Konferencji Prawa Prywatnego Międzynarodowego o sposobie badania sytuacji majątkowej dziecka, w tym o kryteriach finansowych, które muszą być spełnione.

3. Wniosek, o którym mowa w ustępie 1, skierowany do Państwa, które złożyło oświadczenie określone tym ustępie, zawiera formalne oświadczenie wnioskodawcy, że sytuacja majątkowa dziecka odpowiada kryteriom, o których mowa w ustępie 2. Państwo wezwane może żądać dalszych dowodów dotyczących sytuacji majątkowej dziecka wyłącznie wtedy, gdy ma uzasadnione podstawy, by sądzić, że informacje dostarczone przez wnioskodawcę są nieścisłe.

4. Jeżeli pomoc prawna w najkorzystniejszym zakresie przewidziana prawem Państwa wezwanego w odniesieniu do złożonych na mocy niniejszego rozdziału wniosków, które dotyczą zobowiązań alimentacyjnych wobec dziecka wynikających ze stosunków między rodzicami a dziećmi, jest bardziej korzystna niż ta przewidziana w ustępie 1–3, udziela się pomocy prawnej w najkorzystniejszym zakresie.

Artykuł 17

Wnioski nieobjęte zakresem stosowania artykułu 15 ani artykułu 16

W przypadkach wszystkich wniosków złożonych na mocy niniejszej Konwencji nieobjętych zakresem stosowania artykułu 15 lub artykułu 16:

- udzielenie bezpłatnej pomocy prawnej można uzależnić od oceny sytuacji majątkowej lub istoty sprawy;
- wnioskodawca, który w Państwie pochodzenia korzystał z bezpłatnej pomocy prawnej, jest uprawniony, w każdym postępowaniu o uznanie lub wykonanie, do bezpłatnej pomocy prawnej co najmniej w takim samym zakresie, w jakim prawo Państwa wezwanego przewiduje to w takich samych okolicznościach.

ROZDZIAŁ IV

OGRANICZENIE MOŻLIWOŚCI WSZCZĘCIA POSTĘPOWAŃ

Artykuł 18

Ograniczenia postępowań

1. Jeżeli orzeczenie zostało wydane w Umawiającym się Państwie, w którym wierzyciel ma miejsce zwykłego pobytu, dłużnik nie może wszcząć postępowania o zmianę orzeczenia lub wydanie nowego orzeczenia w innym Umawiającym się Państwie, tak długo jak wierzyciel ma miejsce zwykłego pobytu w Państwie, w którym wydano orzeczenie.

2. Ustępu 1 nie stosuje się:

- jeżeli strony zawarły umowę na piśmie, że jurysdykcja przysługiwać będzie temu innemu Umawiającemu się Państwu, chyba że spór dotyczy zobowiązań alimentacyjnych wobec dzieci;
- jeżeli wierzyciel poddał się jurysdykcji tego innego Umawiającego się Państwa w sposób wyraźny lub poprzez wdanie się w spór co do istoty sprawy, nie zgłaszając zarzutu braku jurysdykcji przy pierwszej sposobności;
- jeżeli właściwy organ w Państwie pochodzenia nie może wykonywać lub odmawia wykonywania jurysdykcji w zakresie zmiany orzeczenia lub wydania nowego orzeczenia; lub
- jeżeli orzeczenie wydane w Państwie pochodzenia nie może być uznane lub nie można stwierdzić jego wykonalności w Umawiającym się Państwie, w którym zamierza się prowadzić postępowanie o zmianę orzeczenia lub wydanie nowego orzeczenia.

ROZDZIAŁ V

UZNANIE I WYKONANIE

Artykuł 19

Zakres

1. Postanowienia niniejszego rozdziału stosuje się do orzeczeń organów sądowych lub decyzji organów administracyjnych w sprawie zobowiązań alimentacyjnych. Za orzeczenie uważa się również ugodę lub umowę zawartą przed takim organem lub zatwierdzoną przez taki organ. Orzeczenie może przewidywać automatyczną indeksację oraz obowiązek wypłaty świadczeń zaległych, obowiązek zapłaty alimentów lub odsetek za okres poprzedzający wydanie orzeczenia, jak również może zawierać wyciszenie opłat lub kosztów.

2. Jeżeli orzeczenie nie dotyczy wyłącznie zobowiązania alimentacyjnego, postanowienia niniejszego rozdziału wywierają skutek jedynie w odniesieniu do tych części orzeczenia, które dotyczą zobowiązań alimentacyjnych.

3. Do celów ustępu 1 za organ administracyjny uważa się instytucję publiczną, której decyzje zgodnie z prawem Państwa, w którym instytucja ta ma siedzibę:

- a) mogą być przedmiotem środka odwoławczego do organu sądowego lub kontroli przez taki organ; oraz
- b) mają podobną moc i skutek co orzeczenie organu sądowego w tej samej sprawie.

4. Postanowienia niniejszego rozdziału stosuje się również do ugód alimentacyjnych, zgodnie z artykułem 30.

5. Postanowienia niniejszego rozdziału stosuje się do wniosków o uznanie i wykonanie złożonych bezpośrednio do właściwego organu Państwa wezwanego zgodnie z artykułem 37.

Artykuł 20

Podstawy uznania i wykonania

1. Orzeczenie wydane w jednym Umawiającym się Państwie („Państwie pochodzenia”) jest uznawane i wykonywane w pozostałych Umawiających się Państwach, jeżeli:

- a) pozwany miał miejsce zwykłego pobytu w Państwie pochodzenia w momencie wszczęcia postępowania;
- b) pozwany poddał się jurysdykcji w sposób wyraźny lub poprzez wdanie się w spór co do istoty sprawy, nie zgłaszając zarzutu braku jurysdykcji przy pierwszej sposobności;
- c) wierzyciel miał miejsce zwykłego pobytu w Państwie pochodzenia w momencie wszczęcia postępowania;
- d) dziecko, na rzecz którego zasądzono alimenty, miało miejsce zwykłego pobytu w Państwie pochodzenia w momencie wszczęcia postępowania, o ile pozwany zamieszkiwał z tym dzieckiem w tym Państwie lub przebywał w tym Państwie i tam dostarczał dziecku środków utrzymania;
- e) strony zawarły umowę na piśmie dotyczącą jurysdykcji, chyba że spór dotyczy zobowiązań alimentacyjnych wobec dzieci; lub
- f) orzeczenie zostało wydane przez organ sprawujący jurysdykcję w sprawie dotyczącej statusu osoby lub odpowiedzialności rodzicielskiej, chyba że jurysdykcja ta opierała się wyłącznie na obywatelstwie jednej ze stron.

2. Zgodnie z artykułem 62 Umawiające się Państwo może zgłosić zastrzeżenie do ustępu 1 litera c), e) lub f).

3. Umawiające się Państwo, które zgłosiło zastrzeżenie na mocy ustępu 2, uznaje i wykonuje orzeczenie, jeżeli zgodnie z prawem tego Państwa jego organom przysługuje lub przysługiwałaby w podobnych okolicznościach faktycznych jurysdykcja do wydania takiego orzeczenia.

4. Jeżeli na skutek zastrzeżenia zgłoszonego na mocy ustępu 2 nie można uznać orzeczenia w Umawiającym się Państwie,

w którym dłużnik ma miejsce zwykłego pobytu, Państwo to podejmuje wszelkie odpowiednie działania w celu wydania orzeczenia na korzyść wierzyciela. Poprzedniego zdania nie stosuje się do bezpośrednich wniosków o uznanie i wykonanie przewidzianych w artykule 19 ustęp 5 ani do roszczeń o alimenty na mocy artykułu 2 ustęp 1 litera b).

5. Jeżeli orzeczenia wydanego na korzyść dziecka, które nie ukończyło 18 lat, nie można uznać wyłącznie na skutek zastrzeżenia dotyczącego ustępu 1 litera c), e) lub f), orzeczenie to uznaje się za dowód, że dziecko to jest uprawnione do uzyskiwania alimentów w Państwie wezwanym.

6. Orzeczenie podlega uznaniu tylko wtedy, gdy jest skuteczne w Państwie pochodzenia, a wykonaniu – tylko wtedy, gdy jest wykonalne w tym Państwie.

Artykuł 21

Odrębne oraz częściowe uznanie i wykonanie

1. Jeżeli Państwo wezwane nie może uznać lub wykonać orzeczenia w całości, uznaje lub wykonuje wszystkie jego odrębne części, które mogą zostać uznane lub wykonane.

2. Można zawsze wystąpić o częściowe uznanie lub wykonanie orzeczenia.

Artykuł 22

Podstawy odmowy uznania i wykonania

Uznania i wykonania orzeczenia można odmówić jeżeli:

- a) uznanie i wykonanie orzeczenia byłoby wyraźnie sprzeczne z porządkiem publicznym Państwa wezwanego;
- b) orzeczenie uzyskano w wyniku oszustwa w trakcie postępowania;
- c) przed organem Państwa wezwanego toczy się wcześniej wszczęte postępowanie między tymi samymi stronami w tym samym przedmiocie;
- d) orzeczenie jest sprzeczne z treścią orzeczenia wydanego między tymi samymi stronami w tym samym przedmiocie w Państwie wezwanym albo w innym Państwie, o ile to drugie orzeczenie spełnia warunki konieczne do jego uznania i wykonania w Państwie wezwanym;
- e) w sytuacji gdy pozwany nie był obecny ani nie był reprezentowany podczas postępowania w Państwie pochodzenia:
 - (i) a prawo Państwa pochodzenia przewiduje obowiązek powiadomienia o postępowaniu – pozwany nie został należycie powiadomiony o wszczęciu postępowania i nie miał możliwości przedstawienia swojego stanowiska; lub
 - (ii) a prawo Państwa pochodzenia nie przewiduje obowiązków powiadomienia o postępowaniu – pozwany nie został należycie powiadomiony o wydaniu orzeczenia i nie miał możliwości zaskarżenia go ani odwołania się od niego pod względem faktycznym i prawnym; lub

f) orzeczenie zostało wydane z naruszeniem artykułu 18.

Artykuł 23

Postępowanie w sprawie wniosku o uznanie i wykonanie

1. Z zastrzeżeniem postanowień Konwencji, procedury uznawania i wykonywania regulowane są prawem Państwa wezwanego.

2. Jeżeli wniosek o uznanie i wykonanie orzeczenia został złożony za pośrednictwem organów centralnych zgodnie z rozdziałem III, wezwany organ centralny niezwłocznie:

a) przekazuje wniosek właściwemu organowi, który niezwłocznie stwierdza wykonalność orzeczenia lub je rejestruje w celu wykonania; albo

b) podejmuje te działania we własnym zakresie, jeżeli jest właściwym organem.

3. Jeżeli wniosek został złożony bezpośrednio do właściwego organu w Państwie wezwanym zgodnie z artykułem 19 ustęp 5, organ ten niezwłocznie stwierdza wykonalność orzeczenia lub je rejestruje w celu wykonania.

4. Stwierdzenia wykonalności orzeczenia lub jego rejestracji można odmówić wyłącznie z przyczyn określonych w artykule 22 litera a). Na tym etapie ani wnioskodawca, ani pozwany nie mogą składać żadnego oświadczenia.

5. Wnioskodawca i pozwany są niezwłocznie powiadamiani o stwierdzeniu wykonalności lub dokonaniu rejestracji orzeczenia na mocy ustępu 2 i 3 albo o odmowie stwierdzenia wykonalności lub dokonania rejestracji orzeczenia na mocy ustępu 4 oraz mogą wnieść środek zaskarżenia lub środek odwoławczy oparty na zarzutach co do faktów lub prawa.

6. Środek zaskarżenia lub środek odwoławczy musi zostać wniesiony w terminie 30 dni od powiadomienia przewidzianego w ustępie 5. Jeżeli strona wnosząca środek zaskarżenia lub środek odwoławczy nie ma miejsca pobytu w Umawiającym się Państwie, w którym stwierdzono wykonalność lub dokonano rejestracji orzeczenia albo odmówiono stwierdzenia jego wykonalności lub rejestracji, środek zaskarżenia lub środek odwoławczy wnoszone są w terminie 60 dni od dnia powiadomienia.

7. Środek zaskarżenia lub środek odwoławczy może być oparty wyłącznie na:

a) podstawach odmowy uznania i wykonania określonych w artykule 22;

b) podstawach uznania i wykonania przewidzianych w artykule 20;

c) zarzutach co do autentyczności lub integralności dokumentów przekazanych zgodnie z artykułem 25 ustęp 1 litera a), b) lub d) lub ustęp 3 litera b).

8. Środek zaskarżenia lub środek odwoławczy wniesiony przez pozwanego może opierać się także na fakcie spłacenia długu, o ile uznanie i wykonanie dotyczą płatności już wymagalnych.

9. Wnioskodawca i pozwany są niezwłocznie powiadamiani o orzeczeniu wydanym w następstwie wniesienia środka zaskarżenia lub środka odwoławczego.

10. Ponowne wniesienie środka odwoławczego, jeśli jest on dopuszczalny w świetle prawa Państwa wezwanego, nie powoduje zawieszenia wykonania orzeczenia, chyba że zachodzą wyjątkowe okoliczności.

11. Działania służące wydaniu orzeczenia co do uznania i wykonania, w tym rozpoznanie środka odwoławczego, właściwy organ podejmuje niezwłocznie.

Artykuł 24

Alternatywne postępowanie w sprawie wniosku o uznanie i wykonanie

1. Niezależnie od artykułu 23 ustęp 2–11 Państwo może oświadczyć, zgodnie z artykułem 63, że będzie stosować procedurę uznawania i wykonywania określoną w niniejszym artykule.

2. Jeżeli wniosek o uznanie i wykonanie orzeczenia został złożony za pośrednictwem organów centralnych zgodnie z rozdziałem III, wezwany organ centralny niezwłocznie:

a) przekazuje wniosek właściwemu organowi, który wydaje orzeczenie w sprawie wniosku o uznanie i wykonanie; albo

b) sam wydaje takie orzeczenie, jeżeli jest właściwym organem.

3. Właściwy organ wydaje orzeczenie w sprawie uznania i wykonania po tym, jak pozwany został należycie w odpowiednim czasie powiadomiony o postępowaniu, a obu stronom zapewniono odpowiednią możliwość przedstawienia swoich stanowisk.

4. Właściwy organ może z urzędu kontrolować podstawy odmowy uznania i wykonania określone w artykule 22 litera a), c) i d). Może on kontrolować wszelkie podstawy wyszczególnione w artykule 20 i 22 oraz w artykule 23 ustęp 7 litera c), jeżeli powołuje się na nie pozwany lub jeżeli podstawy te nasuwają się po zapoznaniu się z dokumentami przedłożonymi zgodnie z artykułem 25.

5. Odmowa uznania i wykonania może również opierać się na fakcie spłacenia długu, o ile wniosek o uznanie i wykonanie dotyczy płatności już wymagalnych.

6. Żaden środek odwoławczy, jeśli jest dopuszczalny w świetle prawa Państwa wezwanego, nie powoduje zawieszenia wykonania orzeczenia, chyba że zachodzą wyjątkowe okoliczności.

7. Działania służące wydaniu orzeczenia co do uznania i wykonania, w tym rozpoznanie środka odwoławczego, właściwy organ podejmuje niezwłocznie.

Artykuł 25

Dokumenty

1. Do wniosku o uznanie i wykonanie orzeczenia złożonego na mocy artykułu 23 lub 24 dołącza się:

a) pełny tekst orzeczenia;

b) dokument stwierdzający, że orzeczenie jest wykonalne w Państwie pochodzenia oraz, w przypadku decyzji organu administracyjnego, dokument stwierdzający, że wymogi określone w artykule 19 ustęp 3 zostały spełnione, chyba że Państwo to zastrzegło zgodnie z artykułem 57, że decyzje jego organów administracyjnych zawsze spełniają te wymogi;

- c) jeżeli pozwany nie był obecny ani nie był reprezentowany podczas postępowania w Państwie pochodzenia – dokument lub dokumenty poświadczające, odpowiednio, że pozwany został należycie powiadomiony o wszczęciu postępowania i miał możliwość przedstawienia swojego stanowiska albo że pozwany został należycie powiadomiony o wydaniu orzeczenia i miał możliwość wniesienia środka zaskarżenia lub środka odwoławczego opartego na zarzutach co do faktów lub prawa;
- d) w razie potrzeby dokument określający kwotę zaległych płatności z podaniem daty jej wyliczenia;
- e) w razie potrzeby – w przypadku orzeczenia przewidującego automatyczną indeksację – dokument zawierający informacje niezbędne do przeprowadzenia właściwych obliczeń;
- f) w razie potrzeby dokumentację ukazującą, w jakim zakresie wnioskodawca uzyskał bezpłatną pomoc prawną w Państwie pochodzenia.

2. Jeżeli wniesiono środek zaskarżenia lub środek odwoławczy na mocy artykułu 23 ustęp 7 litera c) lub na wniosek właściwego organu w Państwie wezwanym, pełny, poświadczony przez właściwy organ w Państwie pochodzenia odpis danego dokumentu zostaje niezwłocznie przekazany:

- a) przez organ centralny Państwa wzywającego, w którym złożono wniosek zgodnie z rozdziałem III;
- b) przez wnioskodawcę, jeżeli wniosek został złożony bezpośrednio do właściwego organu Państwa wezwanego.

3. Umawiające się Państwo może zastrzec zgodnie z artykułem 57:

- a) że do wniosku należy dołączyć pełny odpis orzeczenia poświadczony przez właściwy organ w Państwie pochodzenia;
- b) okoliczności, w których zamiast pełnego tekstu orzeczenia przyjmie jego streszczenie lub wyciąg sporządzone przez właściwy organ Państwa pochodzenia, na przykład na formularzu zalecanym i opublikowanym przez Haską Konferencję Prawa Prywatnego Międzynarodowego; lub
- c) że nie wymaga dokumentu stwierdzającego spełnienie wymogów przewidzianych w artykule 19 ustęp 3.

Artykuł 26

Postępowanie w sprawie wniosku o uznanie

Postanowienia niniejszego rozdziału stosuje się odpowiednio do wniosku o uznanie orzeczenia, przy czym zamiast warunku wymagalności obowiązuje warunek, by orzeczenie było skuteczne w Państwie pochodzenia.

Artykuł 27

Ustalenia faktyczne

Właściwy organ Państwa wezwanego jest związany ustaleniami faktycznymi, na których organ Państwa pochodzenia oparł swoją jurysdykcję.

Artykuł 28

Brak kontroli merytorycznej

Właściwe organy Państwa wezwanego nie przeprowadzają kontroli merytorycznej orzeczenia.

Artykuł 29

Brak wymogu osobistej obecności dziecka lub wnioskodawcy

W postępowaniach prowadzonych – na mocy niniejszego rozdziału – w Państwie wezwanym nie wymaga się osobistej obecności dziecka ani wnioskodawcy.

Artykuł 30

Ugody alimentacyjne

1. Ugoda alimentacyjna zawarta w Umawiającym się Państwie może zostać uznana i wykonana tak jak orzeczenie na mocy niniejszego rozdziału, o ile jest wykonalna tak jak orzeczenie w Państwie pochodzenia.

2. Do celów artykułu 10 ustęp 1 litera a) i b) oraz ustęp 2 litera a), za orzeczenie uważa się również ugody alimentacyjną.

3. Do wniosku o uznanie i wykonanie ugody alimentacyjnej dołącza się:

- a) pełny tekst ugody alimentacyjnej; oraz
- b) dokument stwierdzający, że dana ugoda alimentacyjna jest wykonalna na równi z orzeczeniem w Państwie pochodzenia.

4. Wniosek o uznanie i wykonanie ugody alimentacyjnej może zostać odrzucony, jeżeli:

- a) uznanie i wykonanie byłoby wyraźnie sprzeczne z porządkiem publicznym Państwa wezwanego;
- b) ugoda alimentacyjna została uzyskana wskutek oszustwa lub fałszerstwa;
- c) ugoda alimentacyjna jest sprzeczna z treścią orzeczenia wydanego między tymi samymi stronami w tym samym przedmiocie w Państwie wezwanym albo w innym Państwie, o ile to orzeczenie spełnia warunki konieczne do jego uznania i wykonania w Państwie wezwanym.

5. Postanowienia niniejszego rozdziału, z wyjątkiem artykułu 20 i 22, artykułu 23 ustęp 7 i artykułu 25 ustęp 1 i 3, stosuje się odpowiednio do uznawania i wykonywania ugód alimentacyjnych, przy czym:

- a) stwierdzenia wykonalności lub rejestracji zgodnie z artykułem 23 ustęp 2 i 3 można odmówić tylko ze względu na podstawę określoną w ustępie 4 litera a);
- b) wniesienie środka zaskarżenia lub środka odwoławczego, o którym mowa w artykule 23 ustęp 6, może być oparte wyłącznie na:
- (i) podstawach odmowy uznania i wykonania określonych w ustępie 4;

- (ii) zarzutach co do autentyczności lub integralności dokumentów przekazanych zgodnie z ustępem 3;
- c) w odniesieniu do procedury przewidzianej w artykule 24 ustęp 4 właściwy organ może z urzędu skontrolować, czy występuje podstawa odmowy uznania i wykonania określona w ustępie 4 litera a) niniejszego artykułu. Kontroli tej mogą podlegać wszystkie podstawy wyszczególnione w ustępie 4 niniejszego artykułu oraz autentyczność lub integralność dokumentów przekazanych zgodnie z ustępem 3, jeżeli podstawy te podnosi pozwany lub wątpliwości co do nich nasuwają się po zapoznaniu się z tymi dokumentami.
6. Postępowanie w sprawie uznania i wykonania ugody alimentacyjnej zawieszają się, jeżeli przed właściwym organem Umawiającego się Państwa rozpatrywany jest środek zaskarżenia dotyczący tej ugody.
7. Państwo może oświadczyć, zgodnie z artykułem 63, że wnioski o uznanie i wykonanie ugody alimentacyjnej należy składać wyłącznie za pośrednictwem organów centralnych.
8. Umawiające się Państwo może zgodnie z artykułem 62, zastrzec sobie prawo nieuznawania i niewykonywania ugód alimentacyjnych.

Artykuł 31

Orzeczenia wynikające łącznie ze środków tymczasowych i potwierdzających

Jeżeli orzeczenie wynika łącznie ze środka tymczasowego orzeczonego w jednym Państwie oraz środka potwierdzającego środek tymczasowy orzeczonego w innym Państwie („Państwie potwierdzającym”), to:

- do celów niniejszego rozdziału każde z tych Państw uznaje się za Państwo pochodzenia;
- wymogi określone w artykule 22 litera e) są spełnione, jeżeli pozwany został należycie powiadomiony o wszczęciu postępowania w Państwie potwierdzającym i miał możliwość sprzeciwienia się potwierdzeniu środka tymczasowego;
- określony w artykule 20 ustęp 6 wymóg, by orzeczenie było wykonalne w Państwie pochodzenia, jest spełniony, jeżeli orzeczenie jest wykonalne w Państwie potwierdzającym; oraz
- artykuł 18 nie stanowi przeszkody, by w którymkolwiek z tych Państw wszcząć postępowanie w sprawie zmiany orzeczenia.

ROZDZIAŁ VI

WYKONANIE PRZEZ PAŃSTWO WEZWANE

Artykuł 32

Wykonanie zgodnie z prawem wewnętrznym

- Z zastrzeżeniem postanowień niniejszego rozdziału wykonanie odbywa się zgodnie z prawem Państwa wezwanego.
- Wykonanie następuje niezwłocznie.
- W przypadku wniosków złożonych za pośrednictwem organów centralnych, jeżeli stwierdzono wykonalność orzeczenia lub zarejestrowano je w celu wykonania na mocy rozdziału V, przystępuje się do wykonania bez potrzeby podejmowania dalszych czynności przez wnioskodawcę.

4. Stosuje się wszelkie normy obowiązujące w Państwie pochodzenia orzeczenia dotyczące czasu trwania zobowiązania alimentacyjnego.

5. Ograniczenia okresu wykonalności zaległych płatności ustalane są zgodnie z prawem Państwa pochodzenia orzeczenia albo prawem Państwa wezwanego, w zależności od tego, które przewiduje dłuższy okres przedawnienia.

Artykuł 33

Brak dyskryminacji

W sprawach objętych zakresem stosowania Konwencji Państwo wezwane zapewnia środki egzekucyjne co najmniej równorzędne z tymi, które obowiązują w przypadku spraw krajowych.

Artykuł 34

Środki egzekucyjne

- Umawiające się Państwa zapewniają w prawie wewnętrznym skuteczne środki egzekucji orzeczeń na mocy niniejszej Konwencji.
- Środki te mogą obejmować:
 - zajęcie wynagrodzenia za pracę;
 - zabezpieczenie środków na rachunku bankowym lub z innego źródła;
 - potrącenie ze świadczeń z ubezpieczenia społecznego;
 - zastaw na mieniu lub jego przymusową sprzedaż;
 - zajęcie zwrotu podatku;
 - zajęcie świadczeń emerytalnych lub zabezpieczenie na świadczeniach emerytalnych;
 - zawiadomienie instytucji kredytowych;
 - odmowę wydania, zawieszenie lub cofnięcie różnych zezwoleń (np. prawa jazdy);
 - zastosowanie mediacji, postępowania pojednawczego lub podobnych postępowań, aby doprowadzić do dobrowolnego wykonania.

Artykuł 35

Przekazywanie środków pieniężnych

- Umawiające się Państwa zachęca się do propagowania, w tym poprzez umowy międzynarodowe, wykorzystania możliwie najbardziej opłacalnych i skutecznych metod przekazywania środków pieniężnych należnych z tytułu świadczeń alimentacyjnych.
- Umawiające się Państwo, którego prawo ogranicza przekazywanie środków pieniężnych, przyznaje najwyższy priorytet przekazywaniu środków pieniężnych należnych na mocy niniejszej Konwencji.

ROZDZIAŁ VII

INSTYTUCJE PUBLICZNE

Artykuł 36

Instytucje publiczne jako wnioskodawcy

- Do celów występowania z wnioskami o uznanie i wykonanie przewidzianymi w artykule 10 ustęp 1 litera a) i b) oraz w przypadkach objętych zakresem stosowania artykułu

20 ustęp 4, za wierzyciela uważa się również instytucję publiczną występującą w imieniu osoby fizycznej, której należne są świadczenia alimentacyjne, lub instytucję publiczną, której przysługuje zwrot należności z tytułu świadczeń wypłaconych zamiast świadczeń alimentacyjnych.

2. Uprawnienie instytucji publicznej do działania w imieniu osoby fizycznej, której należne są świadczenia alimentacyjne, lub do dochodzenia zwrotu świadczeń spełnionych na rzecz wierzyciela zamiast świadczeń alimentacyjnych regulowane jest przez prawo, któremu podlega dany organ.

3. Instytucja publiczna może występować o uznanie lub wykonanie:

- a) orzeczenia wydanego przeciwko dłużnikowi na wniosek instytucji publicznej dochodzącej zwrotu świadczeń udzielonych zamiast świadczeń alimentacyjnych;
- b) orzeczenia wydanego wobec wierzyciela i dłużnika, w zakresie dotyczącym świadczeń spełnionych na rzecz wierzyciela zamiast świadczeń alimentacyjnych.

4. Instytucja publiczna występująca o uznanie lub wykonanie orzeczenia dostarcza na wezwanie wszelkie dokumenty niezbędne do potwierdzenia, że przysługuje jej uprawnienie przewidziane w ustępie 2 i że świadczenia zostały spełnione na rzecz wierzyciela.

ROZDZIAŁ VIII

POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 37

Wnioski składane bezpośrednio do właściwych organów

1. Konwencja nie wyklucza możliwości korzystania z procedur przewidzianych w prawie wewnętrznym Umawiającego się Państwa umożliwiającym osobie (wnioskodawcy) wystąpienie bezpośrednio do właściwego organu tego Państwa w sprawie regulowanej przez Konwencję, w tym, z zastrzeżeniem artykułu 18, w celu doprowadzenia do wydania lub zmiany orzeczenia w sprawie świadczeń alimentacyjnych.

2. Artykuł 14 ustęp 5 i artykuł 17 litera b) oraz postanowienia rozdziałów V, VI, VII i niniejszego rozdziału, z wyjątkiem artykułu 40 ustęp 2, artykułu 42, artykułu 43 ustęp 3, artykułu 44 ustęp 3 oraz artykułu 45 i 55, stosuje się w odniesieniu do wniosku o uznanie i wykonanie złożonego bezpośrednio do właściwego organu w Umawiającym się Państwie.

3. Do celów ustępu 2 postanowienia artykułu 2 ustęp 1 litera a) stosuje się do orzeczenia zasądzonego alimenty osobie niesamodzielnej w wieku przekraczającym wiek określony w tej literze, jeżeli takie orzeczenie zostało wydane zanim dana osoba osiągnęła ten wiek, i przewidywało obowiązek wypłacania alimentów także po przekroczeniu tego wieku ze względu na upośledzenie sprawności.

Artykuł 38

Ochrona danych osobowych

Dane osobowe gromadzone i przekazywane na mocy Konwencji wykorzystywane są wyłącznie do celów, w jakich zostały zgromadzone lub przekazane.

Artykuł 39

Poufność

Organ przetwarzający informacje zapewnia ich poufność zgodnie z prawem swojego Państwa.

Artykuł 40

Nieujawnianie informacji

1. Organ nie ujawnia ani nie potwierdza informacji zgromadzonych lub przekazanych w zastosowaniu niniejszej Konwencji, jeżeli ustali, że mogłyby w ten sposób narazić zdrowie, bezpieczeństwo lub wolność osób.

2. Takie ustalenie dokonane przez jeden organ centralny uwzględniane jest przez inny organ centralny, w szczególności w przypadkach występowania przemocy w rodzinie.

3. Żadne z postanowień niniejszego artykułu nie stanowi przeszkody w gromadzeniu i przekazywaniu informacji przez organy i między nimi, o ile jest to niezbędne do wypełnienia zobowiązań wynikających z Konwencji.

Artykuł 41

Brak obowiązku legalizacji

W kontekście niniejszej Konwencji nie jest wymagana legalizacja lub inna podobna formalność.

Artykuł 42

Pełnomocnictwo

Organ centralny Państwa wezwanego może żądać od wnioskodawcy udzielenia mu pełnomocnictwa jedynie w przypadku gdy organ ten występuje przed sądem lub innymi organami w imieniu wnioskodawcy lub gdy zamierza wyznaczyć w tym celu pełnomocnika, który będzie działał w takim zakresie.

Artykuł 43

Zwrot kosztów

1. Odzyskanie kosztów poniesionych w związku ze stosowaniem niniejszej Konwencji nie może mieć pierwszeństwa przed uzyskaniem należności alimentacyjnych.

2. Państwo może dochodzić zwrotu kosztów od strony przegrywającej.

3. W kontekście wniosku składanego na mocy artykułu 10 ustęp 1 litera b) w celu odzyskania kosztów od strony przegrywającej zgodnie z ustępem 2, za wierzyciela, o którym mowa w artykule 10 ustęp 1, uważa się również Państwo.

4. Niniejszy artykuł obowiązuje bez uszczerbku dla artykułu 8.

Artykuł 44

Wymogi językowe

1. Wniosek i załączone dokumenty sporządzane są w oryginalnym języku wraz z tłumaczeniem na język urzędowy Państwa wezwanego lub inny język, który Państwo wezwane wskazało w oświadczeniu złożonym zgodnie z artykułem 63, chyba że właściwy organ tego Państwa nie wymaga tłumaczenia.

2. Umawiające się Państwo, w którym obowiązuje więcej niż jeden język urzędowy i które z przyczyn wynikających z prawa wewnętrznego nie może zaakceptować na całym swoim terytorium dokumentów w jednym z tych języków, określa w oświadczeniu złożonym zgodnie z artykułem 63 język, w którym muszą być sporządzane takie dokumenty lub ich tłumaczenia do przedłożenia w poszczególnych częściach jego terytorium.

3. Z zastrzeżeniem odmiennych uzgodnień między organami centralnymi, wszelkie inne formy komunikowania się między tymi organami odbywają się w języku urzędowym Państwa wezwanego lub w języku angielskim albo francuskim. Umawiające się Państwo może jednakże poprzez złożenie zastrzeżenia zgodnie z artykułem 62, sprzeciwić się korzystaniu z języka angielskiego albo francuskiego.

Artykuł 45

Tryb i koszty tłumaczenia

1. W przypadku wniosków przewidzianych w rozdziale III organ centralny może wyrazić zgodę, w indywidualnym przypadku lub ogólnie, by w Państwie wezwanym można było sporządzać tłumaczenie na język urzędowy Państwa wezwanego z języka oryginalnego lub innego uzgodnionego języka. Jeżeli nie nastąpiło porozumienie w tej sprawie, a wzywający organ centralny nie może spełnić wymogów określonych w artykule 44 ustęp 1 i 2, wniosek i załączone dokumenty mogą być przekazane wraz z tłumaczeniem na język angielski lub francuski do dalszego tłumaczenia na język urzędowy Państwa wezwanego.

2. Koszt tłumaczenia wynikający ze stosowania ustępu 1 ponosi Państwo wzywające, z zastrzeżeniem odmiennych uzgodnień zawartych między organami centralnymi zainteresowanych Państw.

3. Niezależnie od artykułu 8 wzywający organ centralny może obciążyć wnioskodawcę kosztami tłumaczenia wniosku i załączonych dokumentów, z wyłączeniem kosztów, które mogą zostać pokryte w ramach stosowanego przez ten organ systemu pomocy prawnej.

Artykuł 46

Niejednolite systemy prawne – wykładnia

1. W odniesieniu do Państwa, w którym w poszczególnych jednostkach terytorialnych stosuje się dwa lub więcej systemów prawnych lub zbiorów norm prawnych dotyczących spraw uregulowanych w niniejszej Konwencji:

- wszelkie odniesienia do prawa lub procedury Państwa dotyczą, w odpowiednich przypadkach, prawa lub procedury obowiązujących na obszarze właściwej jednostki terytorialnej;
- wszelkie odniesienia do orzeczenia wydanego, uznanego, wykonanego i wykonanego lub zmienionego w tym Państwie dotyczą, w odpowiednich przypadkach, orzeczenia wydanego, uznanego, wykonanego i wykonanego, wykonanego lub zmienionego na obszarze właściwej jednostki terytorialnej;
- wszelkie odniesienia do organu sądowego lub administracyjnego w tym Państwie dotyczą, w odpowiednich przypadkach, organu sądowego lub administracyjnego na obszarze właściwej jednostki terytorialnej;
- wszelkie odniesienia do właściwych organów, instytucji publicznych i innych instytucji tego Państwa, innych niż

organy centralne, dotyczą, w odpowiednich przypadkach, organów i instytucji upoważnionych do działania na obszarze właściwej jednostki terytorialnej;

- wszelkie odniesienia do pobytu lub miejsca zwykłego pobytu w tym Państwie dotyczą, w odpowiednich przypadkach, pobytu lub miejsca zwykłego pobytu na obszarze właściwej jednostki terytorialnej;
- wszelkie odniesienia do miejsca położenia majątku w tym Państwie dotyczą, w odpowiednich przypadkach, miejsca położenia majątku na obszarze właściwej jednostki terytorialnej;
- wszelkie odniesienia do umowy o wzajemności obowiązującej w Państwie dotyczą, w odpowiednich przypadkach, umowy o wzajemności obowiązującej na obszarze właściwej jednostki terytorialnej;
- wszelkie odniesienia do bezpłatnej pomocy prawnej w tym Państwie dotyczą, w odpowiednich przypadkach, bezpłatnej pomocy prawnej na obszarze właściwej jednostki terytorialnej;
- wszelkie odniesienia do ugody alimentacyjnej zawartej w Państwie dotyczą, w odpowiednich przypadkach, ugody alimentacyjnej zawartej na obszarze właściwej jednostki terytorialnej;
- wszelkie odniesienia do odzyskania kosztów przez Państwo dotyczą, w odpowiednich przypadkach, odzyskania kosztów przez właściwą jednostkę terytorialną.

2. Niniejszego artykułu nie stosuje się do regionalnej organizacji integracji gospodarczej.

Artykuł 47

Niejednolite systemy prawne – postanowienia materialne

1. Umawiające się Państwo złożone z dwóch lub więcej jednostek terytorialnych, w których obowiązują różne systemy prawne, nie ma obowiązku stosowania niniejszej Konwencji do sytuacji dotyczących jedynie tych jednostek terytorialnych.

2. Właściwy organ w jednostce terytorialnej Umawiającego się Państwa złożonego z dwóch lub więcej jednostek terytorialnych, w których obowiązują różne systemy prawne, nie ma obowiązku uznania ani wykonania orzeczenia wydanego w innym Umawiającym się Państwie tylko dlatego, że orzeczenie to zostało uznane lub wykonane w innej jednostce terytorialnej w tym samym Umawiającym się Państwie na mocy niniejszej Konwencji.

3. Niniejszego artykułu nie stosuje się do regionalnej organizacji integracji gospodarczej.

Artykuł 48

Stosunek do wcześniejszych konwencji haskich o alimentach

W stosunkach między Umawiającymi się Państwami niniejsza Konwencja zastępuje, z zastrzeżeniem artykułu 56 ustęp 2, konwencję haską z dnia 2 października 1973 r. o uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń odnoszących się do obowiązków alimentacyjnych oraz konwencję haską z dnia 15 kwietnia 1958 r. o uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń w przedmiocie obowiązków alimentacyjnych w stosunku do dzieci, o ile ich zakres stosowania między tymi Państwami pokrywa się z zakresem stosowania niniejszej Konwencji.

Artykuł 49

Stosunek do konwencji nowojorskiej z 1956 r.

W stosunkach między Umawiającymi się Państwami niniejsza Konwencja zastępuje Konwencję o dochodzeniu roszczeń alimentacyjnych za granicą z dnia 20 czerwca 1956 r., przyjętą przez Organizację Narodów Zjednoczonych, o ile jej zakres stosowania między tymi Państwami pokrywa się z zakresem stosowania niniejszej Konwencji.

Artykuł 50

Stosunek do wcześniejszych konwencji haskich o doręczaniu dokumentów i przeprowadzaniu dowodów

Niniejsza Konwencja pozostaje bez uszczerbku dla konwencji haskiej z dnia 1 marca 1954 r. dotyczącej procedury cywilnej, konwencji haskiej z dnia 15 listopada 1965 r. o doręczaniu za granicą dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych lub handlowych oraz konwencji haskiej z dnia 18 marca 1970 r. o przeprowadzaniu dowodów za granicą w sprawach cywilnych lub handlowych.

Artykuł 51

Stosunek do innych instrumentów międzynarodowych i umów uzupełniających

1. Niniejsza Konwencja pozostaje bez uszczerbku dla instrumentów międzynarodowych zawartych przed niniejszą Konwencją, których Umawiające się Państwa są stronami i które zawierają postanowienia dotyczące spraw uregulowanych niniejszą Konwencją.

2. Umawiające się Państwo może zawrzeć z jednym lub większą liczbą Umawiających się Państw umowy zawierające postanowienia dotyczące spraw uregulowanych niniejszą Konwencją w celu poprawy stosowania Konwencji między sobą, o ile takie umowy są zgodne z przedmiotem i celem Konwencji oraz pozostają, w stosunkach tych Państw z innymi Umawiającymi się Państwami, bez uszczerbku dla stosowania postanowień Konwencji. Państwa, które zawarły takie umowy, przekazują ich odpis depozytariuszowi Konwencji.

3. Ustępy 1 i 2 stosuje się również do umów o wzajemności oraz do ustaw jednolitych opartych na szczególnych więzach łączących dane Państwa.

4. Niniejsza Konwencja pozostaje bez uszczerbku dla stosowania instrumentów regionalnej organizacji integracji gospodarczej będącej Stroną niniejszej Konwencji, przyjętych po jej zawarciu, w sprawach uregulowanych przez Konwencję, o ile takie instrumenty pozostają, w stosunkach państw członkowskich regionalnej organizacji integracji gospodarczej z innymi Umawiającymi się Państwami, bez uszczerbku dla stosowania postanowień Konwencji. W odniesieniu do uznawania lub wykonywania orzeczeń między państwami członkowskimi regionalnej organizacji integracji gospodarczej, Konwencja pozostaje bez uszczerbku dla norm regionalnej organizacji integracji gospodarczej, niezależnie od tego, czy zostały one przyjęte przed zawarciem Konwencji czy później.

Artykuł 52

Zasada maksymalnej skuteczności

1. Niniejsza Konwencja nie stanowi przeszkody w stosowaniu umowy, porozumienia lub instrumentu między-

narodowego obowiązujących między Państwem wzywającym a Państwem wezwanym, lub umowy o wzajemności obowiązującej w Państwie wezwanym, przewidujących:

- a) szersze podstawy uznawania orzeczeń w sprawie świadczeń alimentacyjnych, bez uszczerbku dla artykułu 22 litera f) Konwencji;
- b) uproszczone i szybsze procedury w odniesieniu do wniosku o uznanie lub uznanie i wykonanie orzeczeń w sprawie świadczeń alimentacyjnych;
- c) korzystniejsze warunki pomocy prawnej niż te przewidziane w artykułach 14–17; lub
- d) procedury umożliwiające wnioskodawcy z Państwa wzywającego składanie wniosku bezpośrednio do centralnego organu Państwa wezwanego.

2. Niniejsza Konwencja nie stanowi przeszkody w stosowaniu obowiązującej w Państwie wezwanym ustawy przewidującej bardziej skuteczne normy, o których mowa w ustępie 1 litera a)–c). Uproszczone i szybsze procedury, o których mowa w ustępie 1 litera b), muszą być jednakże zgodne z ochroną gwarantowaną stronom na mocy artykułów 23 i 24, w szczególności w zakresie praw stron do otrzymania należytego powiadomienia o postępowaniu oraz do otrzymania odpowiedniej możliwości przedstawienia swojego stanowiska, jak również w zakresie skutków środków zaskarżenia lub środków odwoławczych.

Artykuł 53

Jednolita wykładnia

Przy wykładni niniejszej Konwencji uwzględnia się jej międzynarodowy charakter oraz potrzebę propagowania jej jednolitego stosowania.

Artykuł 54

Przegląd praktycznego funkcjonowania Konwencji

1. Sekretarz Generalny Haskiej Konferencji Prawa Prywatnego Międzynarodowego zwołuje w regularnych odstępach czasu specjalną komisję w celu przeglądu funkcjonowania Konwencji w praktyce oraz zachęca do tworzenia dobrych wzorców w ramach jej stosowania.

2. Na potrzeby takiego przeglądu Umawiające się Państwa współpracują ze Stałym Biurem Haskiej Konferencji Prawa Prywatnego Międzynarodowego przy gromadzeniu informacji, w tym danych statystycznych i orzecznictwa, dotyczących funkcjonowania Konwencji w praktyce.

Artykuł 55

Zmiana formularzy

1. Formularze załączone do niniejszej Konwencji mogą być zmieniane na podstawie decyzji specjalnej komisji zwołanej przez Sekretarza Generalnego Haskiej Konferencji Prawa Prywatnego Międzynarodowego; do udziału w komisji zapraszane są wszystkie Umawiające się Państwa i wszyscy Członkowie. Informacja o propozycji zmiany formularzy zamieszczana jest w porządku posiedzenia.

2. Zmiany przyjęte przez Umawiające się Państwa uczestniczące w obradach specjalnej komisji wchodzi w życie wobec wszystkich Umawiających się Państw pierwszego dnia siódmego miesiąca kalendarzowego po dacie, w której depozytariusz przekazał ich treść wszystkim Umawiającym się Państwom.

3. W okresie przewidzianym w ustępie 2 Umawiające się Państwo może, poprzez pisemną notyfikację depozytariuszowi, zgłosić zastrzeżenie dotyczące zmiany, zgodnie z artykułem 62. Państwo zgłaszające takie zastrzeżenie jest traktowane w odniesieniu do tej zmiany jak Państwo nie będące Stroną niniejszej Konwencji, dopóki nie wycofa tego zastrzeżenia.

Artykuł 56

Postanowienia przejściowe

1. Konwencję stosuje się w każdym przypadku, w którym:

- a) organ centralny Państwa wezwanego otrzymał wniosek złożony na mocy artykułu 7 lub na mocy rozdziału III, po wejściu Konwencji w życie między Państwem wzywającym a Państwem wezwanym;
- b) właściwy organ Państwa wezwanego otrzymał bezpośrednio wnioski o uznanie i wykonanie, po wejściu Konwencji w życie między Państwem pochodzenia a Państwem wezwanym.

2. W odniesieniu do uznania i wykonania orzeczeń między Umawiającymi się Państwami w niniejszej Konwencji, które są również stronami przynajmniej jednej z konwencji haskich o alimentach wymienionych w artykule 48, jeżeli warunki uznania i wykonania przewidziane w niniejszej Konwencji uniemożliwiają uznanie i wykonanie orzeczenia wydanego w Państwie pochodzenia przed wejściem w życie niniejszej Konwencji dla tego Państwa, które to orzeczenie w innym przypadku zostałyby uznane i wykonane zgodnie z konwencją obowiązującą w momencie wydania orzeczenia, stosuje się warunki ustanowione w tej konwencji.

3. Niniejsza Konwencja nie nakłada na Państwo wezwane obowiązku wykonania orzeczenia lub ugody alimentacyjnej w odniesieniu do płatności wymagalnych przed wejściem Konwencji w życie między Państwem pochodzenia a Państwem wezwanym, z wyjątkiem zobowiązań alimentacyjnych wobec osoby, która nie ukończyła 21 lat, wynikających ze stosunków między rodzicami a dziećmi.

Artykuł 57

Informowanie o przepisach, procedurach i usługach

1. W momencie składania dokumentu ratyfikacji lub przystąpienia albo oświadczenia zgodnie z artykułem 61 Konwencji, Umawiające się Państwo przedkłada Stałemu Biuru Haskiej Konferencji Prawa Prywatnego Międzynarodowego:

- a) opis swoich przepisów i procedur w dziedzinie zobowiązań alimentacyjnych;
- b) opis środków, które podejmie w celu wypełnienia zobowiązań przewidzianych w artykule 6;

c) opis sposobu, w jaki zapewni wnioskodawcom skuteczny dostęp do procedur, zgodnie z wymogiem wynikającym z artykułu 14;

d) opis swoich przepisów i procedur egzekucyjnych, w tym wszelkich ograniczeń egzekucji, w szczególności środków ochrony dłużnika oraz terminów przedawnienia;

e) wszelkie zastrzeżenia, o których mowa w artykule 25 ustęp 1 litera b) i ustęp 3.

2. Umawiające się Państwa mogą, wypełniając obowiązek przewidziany w ustępie 1, skorzystać z formularza profilu państwa („Country Profile”) zalecanego i opublikowanego przez Haską Konferencję Prawa Prywatnego Międzynarodowego.

3. Umawiające się Państwa aktualizują informacje wskazane w niniejszym artykule.

ROZDZIAŁ IX

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 58

Podpisanie, ratyfikacja i przystąpienie

1. Konwencja jest otwarta do podpisu przez Państwa, które były Członkami Haskiej Konferencji Prawa Prywatnego Międzynarodowego podczas jej Dwudziestej Pierwszej Sesji, oraz inne Państwa, które uczestniczyły w tej Sesji.

2. Konwencja podlega ratyfikacji, przyjęciu lub zatwierdzeniu, a dokumenty ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia zostają złożone w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Królestwa Niderlandów, będącym depozytariuszem Konwencji.

3. Każde inne Państwo oraz regionalna organizacja integracji gospodarczej może przystąpić do Konwencji po jej wejściu w życie zgodnie z artykułem 60 ustęp 1.

4. Dokument przystąpienia składany jest depozytariuszowi.

5. Przystąpienie to wywiera skutki wyłącznie w stosunkach między Państwem przystępującym a tymi Umawiającymi się Państwami, które nie zgłosiły zastrzeżenia wobec jego przystąpienia w terminie 12 miesięcy od daty notyfikacji, o której mowa w artykule 65. Państwa mogą zgłosić takie zastrzeżenie również w momencie ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia Konwencji po przystąpieniu do niej. Zastrzeżenia takie notyfikowane są depozytariuszowi.

Artykuł 59

Regionalne organizacje integracji gospodarczej

1. Niniejszą Konwencję może również podpisać, przyjąć, zatwierdzić lub przystąpić do niej regionalna organizacja integracji gospodarczej, którą tworzą wyłącznie suwerenne państwa i której przysługują kompetencje w niektórych lub wszystkich sprawach uregulowanych w niniejszej Konwencji. W takiej sytuacji regionalna organizacja integracji gospodarczej ma prawa i obowiązki Umawiającego się Państwa w zakresie, w jakim posiada kompetencje w sprawach uregulowanych w niniejszej Konwencji.

2. Regionalna organizacja integracji gospodarczej przy podpisaniu, przyjęciu, zatwierdzeniu lub przystąpieniu do niniejszej Konwencji pisemnie notyfikuje depozytariuszowi, w odniesieniu do jakich spraw uregulowanych w niniejszej Konwencji nastąpiło przekazanie kompetencji tej organizacji przez jej państwa członkowskie. Organizacja niezwłocznie notyfikuje depozytariuszowi pisemnie każdą zmianę swoich kompetencji określonych w ostatniej notyfikacji złożonej zgodnie z niniejszym ustępem.

3. Regionalna organizacja integracji gospodarczej przy podpisaniu, przyjęciu, zatwierdzeniu lub przystąpieniu może oświadczyć zgodnie z artykułem 63, że posiada kompetencje we wszystkich sprawach uregulowanych w niniejszej Konwencji i że jej państwa członkowskie, które przekazały jej kompetencje w odniesieniu do danej sprawy, zostają związane niniejszą Konwencją na skutek podpisania, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia przez tę organizację.

4. Na użytek wejścia w życie niniejszej Konwencji, nie uwzględnia się żadnych dokumentów złożonych przez regionalną organizację integracji gospodarczej, chyba że regionalna organizacja integracji gospodarczej złożyła oświadczenie zgodnie z ustępem 3.

5. Każde odwołanie do „Umawiającego się Państwa” lub „Państwa” w niniejszej Konwencji dotyczy, w odpowiednich przypadkach, również regionalnej organizacji integracji gospodarczej będącej stroną Konwencji. Jeżeli regionalna organizacja integracji gospodarczej złoży oświadczenie zgodnie z ustępem 3, zawarte w niniejszej Konwencji odwołania do „Umawiającego się Państwa” lub „Państwa” dotyczą, w odpowiednich przypadkach, również właściwych państw członkowskich tej organizacji.

Artykuł 60

Wejście w życie

1. Konwencja wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie trzech miesięcy od złożenia drugiego dokumentu ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia, o którym mowa w artykule 58.

2. Następnie Konwencja wchodzi w życie:

- a) wobec każdego Państwa lub regionalnej organizacji integracji gospodarczej określonej w artykule 59 ustęp 1, które ją później ratyfikowały, przyjęły lub zatwierdziły – pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie trzech miesięcy od daty złożenia przez nie dokumentu ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia;
- b) wobec każdego Państwa lub regionalnej organizacji integracji gospodarczej określonej w artykule 58 ustęp 3 – następnego dnia po upływie okresu, w którym mogły zostać zgłoszone zastrzeżenia zgodnie z artykułem 58 ustęp 5;
- c) wobec jednostki terytorialnej, na której terytorium rozciągnięto stosowanie niniejszej Konwencji zgodnie z artykułem 61 – pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie trzech miesięcy od notyfikacji, o której mowa w tym artykule.

Artykuł 61

Oświadczenia dotyczące niejednorodnych systemów prawnych

1. Jeżeli w skład Państwa wchodzi dwie lub większa liczba jednostek terytorialnych, w których w odniesieniu do spraw

uregulowanych w Konwencji obowiązują różne systemy prawne, może ono przy podpisaniu, ratyfikacji, przyjęciu, zatwierdzeniu lub przystąpieniu oświadczyć zgodnie z artykułem 63, że Konwencję stosuje się we wszystkich jego jednostkach terytorialnych albo tylko w jednej lub niektórych z nich, i może to oświadczenie w każdym czasie zmienić przez złożenie nowego oświadczenia.

2. Każde takie oświadczenie notyfikowane jest depozytariuszowi i zawiera wyraźne oznaczenie jednostek terytorialnych, do których stosuje się Konwencję.

3. Jeżeli Państwo nie złoży żadnego oświadczenia na mocy niniejszego artykułu, Konwencja będzie miała zastosowanie do całego terytorium tego Państwa.

4. Niniejszego artykułu nie stosuje się do regionalnej organizacji integracji gospodarczej.

Artykuł 62

Zastrzeżenia

1. Umawiające się Państwo może, nie później niż przy ratyfikacji, przyjęciu, zatwierdzeniu lub przystąpieniu lub przy składaniu oświadczenia, o którym mowa w artykule 61, zgłosić jedno lub więcej zastrzeżeń przewidzianych w artykule 2 ustęp 2, artykule 20 ustęp 2, artykule 30 ustęp 8, artykule 44 ustęp 3 i artykule 55 ustęp 3. Nie dopuszcza się żadnych innych zastrzeżeń.

2. Państwo może w każdym czasie wycofać zgłoszone zastrzeżenie. Wycofanie zastrzeżenia notyfikowane jest depozytariuszowi.

3. Zastrzeżenie przestaje wywierać skutki pierwszego dnia trzeciego miesiąca kalendarzowego od notyfikacji, o której mowa w ustępie 2.

4. Zastrzeżenia zgłoszone na mocy niniejszego artykułu nie podlegają zasadzie wzajemności, z wyjątkiem zastrzeżenia przewidzianego w artykule 2 ustęp 2.

Artykuł 63

Oświadczenia

1. Oświadczenia, o których mowa w artykule 2 ustęp 3, artykule 11 ustęp 1 litera g), artykule 16 ustęp 1, artykule 24 ustęp 1, artykule 30 ustęp 7, artykule 44 ustęp 1 i 2, artykule 59 ustęp 3 oraz artykule 61 ustęp 1, mogą zostać złożone w momencie podpisania, ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia lub w każdym późniejszym czasie oraz mogą być w każdym czasie zmieniane lub wycofywane.

2. Oświadczenia, zmiany i wycofania notyfikowane są depozytariuszowi.

3. Oświadczenie złożone przy podpisaniu, ratyfikacji, przyjęciu, zatwierdzeniu lub przystąpieniu staje się skuteczne z chwilą wejścia niniejszej Konwencji w życie wobec danego Państwa.

4. Oświadczenie złożone w późniejszym czasie oraz każda zmiana lub wycofanie oświadczenia stają się skuteczne pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie trzech miesięcy od daty otrzymania notyfikacji przez depozytariusza.

*Artykuł 64***Wypowiedzenie**

1. Umawiające się Państwo może wypowiedzieć Konwencję przez pisemną notyfikację skierowaną do depozytariusza. Wypowiedzenie może być ograniczone do określonych jednostek terytorialnych Państwa złożonego z wielu takich jednostek, wobec którego Konwencja ma zastosowanie.

2. Wypowiedzenie staje się skuteczne pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie 12 miesięcy od dnia otrzymania notyfikacji przez depozytariusza. Jeżeli w notyfikacji określono, że wypowiedzenie stanie się skuteczne po upływie dłuższego okresu, staje się ono skuteczne z upływem takiego okresu od daty otrzymania notyfikacji przez depozytariusza.

*Artykuł 65***Notyfikacja**

Depozytariusz notyfikuje Członkom Haskiej Konferencji Prawa Prywatnego Międzynarodowego oraz innym Państwom i regionalnym organizacjom integracji gospodarczej, które podpisały, ratyfikowały, przyjęły, zatwierdziły Konwencję lub przystąpiły do niej, zgodnie z artykułami 58 i 59:

- a) podpisy, ratyfikacje, przyjęcia oraz zatwierdzenia, o których mowa w artykułach 58 i 59;
- b) przystąpienia i zastrzeżenia do przystąpień, o których mowa w artykule 58 ustęp 3 i 5 oraz w artykule 59;

- c) datę wejścia Konwencji w życie, zgodnie z artykułem 60;
- d) oświadczenia, o których mowa w artykule 2 ustęp 3, artykule 11 ustęp 1 litera g), artykule 16 ustęp 1, artykule 24 ustęp 1, artykule 30 ustęp 7, artykule 44 ustęp 1 i 2, artykule 59 ustęp 3 oraz artykule 61 ustęp 1;
- e) umowy, o których mowa w artykule 51 ustęp 2;
- f) zastrzeżenia, o których mowa w artykule 2 ustęp 2, artykule 20 ustęp 2, artykule 30 ustęp 8, artykule 44 ustęp 3 i artykule 55 ustęp 3, oraz wycofania, o których mowa w artykule 62 ustęp 2;
- g) wypowiedzenia, o których mowa w artykule 64.

Na dowód czego niżej podpisani, będąc należycie do tego upoważnieni, podpisali niniejszą Konwencję.

Sporządzono w Hadze w dniu dwudziestego trzeciego listopada dwa tysiące siódmego roku w języku angielskim i francuskim, przy czym oba teksty są równie autentyczne, w jednym egzemplarzu, który zostanie złożony w archiwum Rządu Królestwa Niderlandów i którego poświadczony odpis zostanie przesłany w drodze dyplomatycznej każdemu Członkowi Haskiej Konferencji Prawa Prywatnego Międzynarodowego posiadającemu ten status podczas jej Dwudziestej Pierwszej Sesji i wszystkim innym Państwom uczestniczącym w tej Sesji.

ZAŁĄCZNIK 1

Formularz przekazania przewidziany w artykule 12 ustęp 2

INFORMACJA O POUFNOŚCI I OCHRONIE DANYCH OSOBOWYCH

Dane osobowe gromadzone lub przekazywane na mocy Konwencji należy wykorzystywać wyłącznie do celów, do jakich zostały zgromadzone lub przekazane. Organ przetwarzający te dane zapewnia ich poufność zgodnie z prawem swojego państwa.

Zgodnie z artykułem 40 organ nie ujawnia ani nie potwierdza informacji zgromadzonych lub przekazanych w zastosowaniu niniejszej Konwencji, jeżeli ustali, że mógłby w ten sposób narazić zdrowie, bezpieczeństwo lub wolność osób.

Organ centralny ustalił zgodnie z artykułem 40, że informacje nie będą ujawniane ani potwierdzane.

1. Wzywający organ centralny

- a) adres
- b) numer telefonu
- c) numer faksu
- d) adres poczty elektronicznej
- e) numer referencyjny

2. Osoba kontaktowa w Państwie wzywającym

- a) adres (jeżeli inny)
- b) numer telefonu (jeżeli inny)
- c) numer faksu (jeżeli inny)
- d) adres poczty elektronicznej (jeżeli inny)
- e) język/języki

3. Wezwany organ centralny

Adres

4. Dane wnioskodawcy

- a) nazwisko/nazwiska:
- b) imię/imiona:
- c) data urodzenia: (dd/mm/rrrr)

lub

- a) nazwa instytucji publicznej:

5. Dane osoby/osób, na rzecz której(-ych) dochodzone lub należne są świadczenia alimentacyjne

- a) osoba ta jest tożsama z osobą wnioskodawcy określonego w pkt 4
- b) (i) nazwisko/nazwiska:
- imię/imiona:
- data urodzenia: (dd/mm/rrrr)
- (ii) nazwisko/nazwiska:
- imię/imiona:
- data urodzenia: (dd/mm/rrrr)
- (iii) nazwisko/nazwiska:
- imię/imiona:
- data urodzenia: (dd/mm/rrrr)

6. Dane dłużnika ⁽¹⁾

- a) osoba ta jest tożsama z osobą wnioskodawcy określonego w pkt 4

⁽¹⁾ Zgodnie z art. 3 Konwencji „dłużnik” oznacza osobę fizyczną, która jest zobowiązana świadczyć alimenty lub od której dochodzi się alimentów.

- b) nazwisko/nazwiska:
- c) imię/imiona:
- d) data urodzenia: (dd/mm/rrrr)

7. Niniejszy formularz przekazania dotyczy i jest dołączony do wniosku złożonego na mocy:

- artykułu 10 ustęp 1 litera a)
- artykułu 10 ustęp 1 litera b)
- artykułu 10 ustęp 1 litera c)
- artykułu 10 ustęp 1 litera d)
- artykułu 10 ustęp 1 litera e)
- artykułu 10 ustęp 1 litera f)
- artykułu 10 ustęp 2 litera a)
- artykułu 10 ustęp 2 litera b)
- artykułu 10 ustęp 2 litera c)

8. Do wniosku załączono następujące dokumenty:

a) do celów wniosku złożonego na mocy artykułu 10 ustęp 1 litera a) oraz:

zgodnie z artykułem 25:

- pełny tekst orzeczenia (artykuł 25 ustęp 1 litera a))
- streszczenie orzeczenia lub wyciąg z niego sporządzone przez właściwy organ Państwa pochodzenia (artykuł 25 ustęp 3 litera b)) (jeżeli dotyczy)
- dokument stwierdzający, że orzeczenie jest wykonalne w Państwie pochodzenia, oraz, w przypadku decyzji organu administracyjnego, dokument stwierdzający, że wymogi określone w artykule 19 ustęp 3 zostały spełnione, chyba że państwo to zastrzegło zgodnie z artykułem 57, że decyzje jego organów administracyjnych zawsze spełniają te wymogi (artykuł 25 ustęp 1 litera b)) lub stosuje się artykuł 25 ustęp 3 litera c))
- jeżeli pozwany nie był obecny ani nie był reprezentowany podczas postępowania w Państwie pochodzenia – dokument lub dokumenty poświadczające odpowiednio, że pozwany został należycie powiadomiony o wszczęciu postępowania i miał możliwość przedstawienia swojego stanowiska albo że pozwany został należycie powiadomiony o wydaniu orzeczenia i miał możliwość wniesienia środka zaskarżenia lub środka odwoławczego opartego na zarzutach co do faktów lub prawa (artykuł 25 ustęp 1 litera c))
- w razie potrzeby – dokument określający kwotę zaległych płatności z podaniem daty jej wyliczenia (artykuł 25 ustęp 1 litera d))
- w razie potrzeby – dokument zawierający informacje niezbędne do przeprowadzenia właściwych obliczeń w przypadku orzeczenia przewidującego automatyczną indeksację (artykuł 25 ustęp 1 litera e))
- w razie potrzeby – dokumentację ukazującą, w jakim zakresie wnioskodawca uzyskał bezpłatną pomoc prawną w Państwie pochodzenia (artykuł 25 ustęp 1 litera f))

Zgodnie z artykułem 30 ustęp 3:

- pełny tekst ugody alimentacyjnej (artykuł 30 ustęp 3 litera a))
- dokument stwierdzający, że dana ugoda alimentacyjna jest wykonalna na równi z orzeczeniem w Państwie pochodzenia (artykuł 30 ustęp 3 litera b))
- wszelkie inne dokumenty dołączone do wniosku (np. dokument do celów artykułu 36 ustęp 4, jeśli jest wymagany):

.....

.....

b) do celów wniosku złożonego na mocy artykułu 10 ustęp 1 litera b), c), d), e), f) i ustęp 2 litera a), b) i c) następującą liczbę dokumentów poświadczających (nie licząc formularza przekazania ani samego wniosku) zgodnie z artykułem 11 ustęp 3:

- na mocy artykułu 10 ustęp 1 litera b)

- na mocy artykułu 10 ustęp 1 litera c)
- na mocy artykułu 10 ustęp 1 litera d)
- na mocy artykułu 10 ustęp 1 litera e)
- na mocy artykułu 10 ustęp 1 litera f)
- na mocy artykułu 10 ustęp 2 litera a)
- na mocy artykułu 10 ustęp 2 litera b)
- na mocy artykułu 10 ustęp 2 litera c)

Imię i nazwisko:(drukowanymi literami)

Data: (dd/mm/rrrr)

Upoważniony przedstawiciel organu centralnego

ZAŁĄCZNIK 2

Formularz potwierdzenia przewidziany w artykule 12 ustęp 3

INFORMACJA O POUFNOŚCI I OCHRONIE DANYCH OSOBOWYCH

Dane osobowe gromadzone lub przekazywane na mocy Konwencji należy wykorzystywać wyłącznie do celów, do jakich zostały zgromadzone lub przekazane. Organ przetwarzający te dane zapewnia ich poufność zgodnie z prawem swojego państwa.

Zgodnie z artykułem 40 organ nie ujawnia ani nie potwierdza informacji zgromadzonych lub przekazanych w zastosowaniu niniejszej Konwencji, jeżeli ustali, że mógłby w ten sposób narazić zdrowie, bezpieczeństwo lub wolność osób.

Organ centralny ustalił zgodnie z artykułem 40, że informacje nie będą ujawniane ani potwierdzane.

1. Wezwany organ centralny

- a) adres
- b) numer telefonu
- c) numer faksu
- d) adres poczty elektronicznej
- e) numer referencyjny

2. Osoba kontaktowa w Państwie wezwanym

- a) adres (jeżeli inny)
- b) numer telefonu (jeżeli inny)
- c) numer faksu (jeżeli inny)
- d) adres poczty elektronicznej (jeżeli inny)
- e) język/języki

3. Wzywający organ centralny

Osoba kontaktowa

Adres

.....

4. Wezwany organ centralny potwierdza otrzymanie w dniu (dd/mm/rrrr) od wzywającego organu centralnego formularza przekazania (numer referencyjny z dnia (dd/mm/rrrr)) dotyczącego następującego wniosku złożonego na mocy:

- artykułu 10 ustęp 1 litera a)
- artykułu 10 ustęp 1 litera b)
- artykułu 10 ustęp 1 litera c)
- artykułu 10 ustęp 1 litera d)
- artykułu 10 ustęp 1 litera e)
- artykułu 10 ustęp 1 litera f)
- artykułu 10 ustęp 2 litera a)
- artykułu 10 ustęp 2 litera b)
- artykułu 10 ustęp 2 litera c)

Nazwisko/nazwiska wnioskodawcy:

Nazwisko/nazwiska osoby/osób, na rzecz której(-ych) dochodzone lub należne są alimenty:

.....

Nazwisko/nazwiska dłużnika

5. Działania wstępne podjęte przez wezwany organ centralny:

- dokumentacja jest kompletna i podlega rozpatrzeniu
- zob. załączona notatka na temat stanu rozpatrywania wniosku
- notatka na temat stanu rozpatrywania wniosku zostanie przedstawiona w późniejszym terminie
- prosimy o dostarczenie dodatkowych informacji lub dokumentów:

.....

- wezwany organ centralny odmawia rozpatrzenia wniosku, ponieważ wyraźnie nie spełniono wymogów Konwencji (artykuł 12 ustęp 8). Uzasadnienie:

- zostało podane w załączonym dokumencie
- zostanie podane w późniejszym terminie

Wezwany organ centralny zwraca się do wzywającego organu centralnego o poinformowanie go o wszelkich zmianach stanu rozpatrywania wniosku.

Imię i nazwisko:(drukowanymi literami)

Data: (dd/mm/rrrr)

Upoważniony przedstawiciel organu centralnego

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie wprowadzania na rynek i stosowania pasz, zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady i uchylającego dyrektywę Rady 79/373/EWG, dyrektywę Komisji 80/511/EWG, dyrektywy Rady 82/471/EWG, 83/228/EWG, 93/74/EWG, 93/113/WE i 96/25/WE oraz decyzję Komisji 2004/217/WE

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 229 z dnia 1 września 2009 r.)

Strona 18, załącznik II, pkt 2:

zamiast: „2. Daty w postaci liczbowej podaje się w następującej kolejności: dzień, miesiąc i rok, a format daty na etykiecie jest zgodny z następującym skrótem: »dd/mm/rrrr«.”,

powinno być: „2. Daty w postaci liczbowej podaje się w następującej kolejności: dzień, miesiąc i rok, a format daty na etykiecie jest zgodny z następującym skrótem: »dd/mm/rr«.”.

CENY PRENUMERATY w 2011 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

